

HiT rapport nr. 14

Rolf Heimdal

Det var en gang -
Fra TSH i 1986 til HS i 2007

Høgskolen i Telemark

Rolf Heimdal

Det var en gang -

Fra TSH i 1986 til HS i 2007

HiT-rapport nr. 14

ISBN 978-82-7206-399-2

ISSN 1894-1044

Høgskolen i Telemark
Postboks 203
3901 Porsgrunn

Telefon 35 57 50 00
Telefaks 35 57 50 01
<http://www.hit.no/>

© 2015 Rolf Heimdal

Rapporten er lisensiert under "Creative Commons Navngivelse-Ikkekommersiell-Del på samme vilkår 3.0-lisensen" som er gjengitt her:
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/no/>

Sammendrag

Rapporten omhandler perioden fra 1986 til 2007.

I januar 1986 var Telemark Sjukepleierhøgskole (TSH) fullt ut overført til Staten som eier og innlemmet i det regionale høgskolesystemet. TSH fusjonerte med de tre andre statlige høgskolene i Telemark pr. 01.08.94 og ble til Høgskolen i Telemark (HiT) hvor fagmiljøet fra TSH ble omformet til Avdeling for helse- og sosialfag (HS).

I 2007 var avdeling blitt til fakultet og HS fikk etablert sitt første mastergradsstudium.

Rapporten omhandler i hovedsak to forhold: utvikling og endring av studieprogrammet (fag- og studieplaner), og tilsvarende for intern organisering og styringsstruktur. Tre utdanningsmessige forhold får en særlig omtale i teksten: De bedriftsinterne videreutdanningene i sykepleie, NOKUT-revideringen av sykepleierprogrammene og etablering av mastergradsstudiet.

Nasjonale forhold som ga rammefaktorer for utdanningene er også omtalt: Strukturendringene i 1994 med fusjoner i høgre utdanning, rammeplanarbeid både for grunn- og videreutdanninger i sykepleie, overføring av de bedriftsinterne videreutdanningene i sykepleie til høgskolesystemet, og kvalitetssikringsarbeidet til NOKUT.

Utvikling av styringsordninger med stor grad av valgte ledere og styrer på alle nivå fra høgskole til institutt, med representativ deltakelse fra aktørene i høgskolen, beskrives. Dessuten omtales overgangen til enhetlig lederskap med åremålstilsatte ledere og bortfall av det representative demokrati i styringsordningen under institusjon (dvs. avdeling/fakultet og institutt).

Abstract

The report covers the period from 1986 until 2007.

In January 1986, the Telemark Nursing College (TSH) fully transferred to the State as owner and incorporated into the regional higher educational system. TSH merged with the other three state colleges in Telemark pr. 01.08.94 and came into Telemark University College (HiT) as the professionals from TSH transformed into the Department of Health and Social Studies (HS).

In 2007, department become faculty and HS had established its first Master study program.

The report deals with two main issues: development and modification of the study portfolio (formal curricula and programs), and corresponding regarding internal organization and management structure. Three educational situations get particular mention in the text: The Hospitals' further education programs in nursing, NOKUT's revision of nursing programs and the establishing and accreditation of a master degree study.

National conditions that provided settings for education are also featured: Structural changes in 1994 with mergers in higher education, national general plans for basic and continuing education in nursing, the Hospitals' further education programs in nursing's transfer to the higher educational system, and the quality assurance performed by NOKUT.

Development of management systems with a high degree of elected leaders and boards at all levels from institution to the institute, with representative participation in university college are described. In addition, the report discuss the transition to autonomous leadership with fixed-term managers and consequently disappearance of representative democracy in the sub-institutional level (i.e. department / faculty and institute).

Innholdsfortegnelse

Sammendrag	iii
Abstract	iv
Innholdsfortegnelse	v
Forord	vii
1 Innledning fra forfatteren	1
2 Telemark Sjukepleierhøgskole pr 01.01.86	2
3 Historisk bakgrunn – nasjonal utvikling av sykepleierutdanningen (primært grunnutdanningen).....	4
4 Utvikling av studieprogrammene i TSH (1986-1994).....	7
4.1 Hovedtrekk mht. nasjonale rammer	7
4.2 Rammeplan for sykepleierutdanningen	8
4.3 Grunnutdanning i sykepleie – høgskolens eget arbeid.....	10
4.4 Nasjonal utvikling for videreutdanningene.....	11
4.5 Videreutdanninger ved TSH	12
4.6 Andre utdanninger	14
5 Styringsstruktur og ledelse i TSH (1986-1994)	16
5.1 Det regionale høgskolestyret	16
5.2 Internt i høgskolen	16
5.2.1 Justeringer fram til 1989	18
5.2.2 Ny ordning for rektor	19
5.2.3 Endringer i perioden 1990 – 1994.....	20
5.2.4 Oversikt over tilsatte i faglig-/administrative lederstillinger i perioden 1986-94.....	21
6 Nasjonalt reformarbeid og planarbeid i Telemark	23
6.1 Nasjonalt nivå	23
6.2 Planarbeid om utvikling av helse- og sosialfagutdanningene i Telemark	23
6.3 Lokaler som rammefaktor.....	23
6.4 Videre framdrift i strukturendringene.....	24
6.5 Utredningsarbeid.....	25

6.6	Endringer i ledelsen for HS	28
6.7	Oppsummering – status pr. juli 1994	29
7	Som HS i HiT.....	31
8	Hovedtrekk – organisatoriske endringer 1994-2003	32
8.1	Oppstart og etablering.....	32
8.2	Etablering av institutter.....	34
8.3	Gjennomføring av flytteplanene	36
8.4	Forberedelser til nyvalg og ny funksjonsperiode.....	37
8.5	Driftsperioden videre	39
8.6	Nye utredninger og organisasjonsendringer	40
8.7	Oversikt over lederstillinger 1994 – 2003.....	42
9	Hovedtrekk når det gjelder organisatoriske forhold 2003 – 2007.....	44
9.1	Ny ledelsesstruktur.....	44
9.2	Organisasjonsutvikling	45
9.3	Dokumentasjon og arkivering.....	46
9.4	Viktigste saksområder framover	47
9.5	Lederskifter	49
9.6	Oversikt over lederstillinger fra 2003 – 2007.....	49
10	Utvikling i studieprogrammene	51
10.1	Perioden 1995-1999	51
10.2	Perioden 2000-2003	58
10.3	Perioden 2004-2007	62
11	De bedriftsinterne videreutdanningene i sykepleie.....	65
12	NOKUT-revidering av sykepleierprogrammene	71
13	Etablering av mastergraden – akkreditering.....	76
13.1	Noe generelt først.....	76
13.2	Arbeid i avdeling/fakultet og høyskole	78
14	Forfatterens etterord	81
	Litteraturliste	82
	Kilder	83

Forord

Når jeg 31.07.2015 går av med pensjon, har jeg vært tilsatt i høgskolen i nøyaktig 30 år: min første arbeidsdag ved daværende Telemark Sjukepleierhøgskole (TSH) var 01.08.1985 hvor jeg startet opp som sykepleielærer. I om lag 20 av disse årene har jeg hatt ulike lederstillinger, både i TSH fram til fusjonen i 1994, og deretter i Høgskolen i Telemark (HiT) ved Avdeling (etter hvert Fakultet) for helse- og sosialfag (HS). I disse 20 årene har jeg i noen grad fått være med å prege utviklingen, og hatt de muligheter, utfordringer, gleder og frustrasjoner som lederstillinger medfører. Lederstillingene har vært både av faglig og administrativ karakter.

Høgskolen har en ordning med seniorstipend, som lar ansatte over 62 år søke om inntil tre månedersverk til *arbeid/prosjekt som er nyttig og viktig for høgskolens virksomhet*, og som *til vanlig ikke er knyttet til seniormedarbeiderens daglige arbeid.*¹ Det er budsjettert med mulighet for å dele ut ett stipend i året.

Jeg er takknemlig for at min søknad ble anbefalt fra Fakultet for helse- og sosialfag ved daværende dekan Marianne Hedlund, og tildelt meg av høgskoledirektør John Viflot. Stipendperioden er avviklet vårsemesteret 2015, og jeg takker administrasjonssjef Erik Nordberg for gode og fleksible rammer for gjennomføringen.

Prosjektet omhandler utviklingsperioden fra 1986 til 2007. Når jeg har valgt akkurat denne perioden, henger det sammen med at de to årstallene er viktige milepæler i historien:

- I 1986 ble TSH fullt overført til statlig ansvar sammen med en mengde andre helsefaghøgskoler.
- I 2007 var etter mange års arbeid det første mastergradsstudium etablert ved avdelingen.

Prosjektarbeidet har munnet ut i en skriftlig rapport som du her og nå har tilgang til, enten elektronisk - eller i papirformat.

Porsgrunn 19.06.15

Rolf Heimdal

¹ Fra Retningslinjer for tildeling av seniorstipend ved Høgskolen i Telemark – sist endret av rektor 25.04.12.

1 Innledning fra forfatteren

Rapporten følger i hovedsak to spor: a) endringer innen organisasjon og ledelse, og b) utvikling og utviding av studietilbudet. Dette er valg som jeg har gjort for å avgrense arbeidet, og medfører at andre viktige og verdifulle områder blir utelatt fra framstillingen, som f.eks. kurs- og oppdragsvirksomhet, forskning og fagutvikling, og internasjonalisering. Jeg skriver altså ikke noen komplett historie over denne epoken.

I mitt forsøk på å beskrive de to hovedområdene, har jeg funnet det nødvendig med både tilbakeblikk og sideblikk som beskriver viktige rammefaktoren som har påvirket det indre liv i sykepleierhøgskolen/avdelingen/ fakultetet. Dette er i hovedsak nasjonale rammer og styringsdokumenter, dels også mer interne prosesser innad i HiT.

Det viktigste materiale har jeg hatt i mitt personlige arkiv for den omtalte perioden. Dessuten har jeg hatt tilgang til avdelingens/fakultetets arkiv fra 1994 som samsvarer med når den store høgskolefusjonen ble gjennomført og HiT så dagens lys, mens TSH ble historie.

Arkivmaterialet for TSH fram til 1994 er blitt avgitt til Statsarkivet på Kongsberg. Denne arkivsamlingen har jeg ikke oppsøkt. Kildematerialet består først og fremst av

- Saksdokumenter og møtoreferat fra ulike møteforum i TSH/HS²
- Årsmeldinger og budsjettframlegg for TSH
- Fag- og studieplaner fra den aktuelle perioden
- Offentlige dokumenter og planer.

I tillegg har jeg dokumenter fra min deltagelse i eksterne utredninger (Norsk Sykepleierforbund [NSF] og Rådet for sykepleierutdanning).

Rapporten er forsøkt holdt i en beskrivende faktaorientert stil, hvor jeg også omtaler mine egne roller og oppgaver i «tredje person». Ansvar for rapporten er helt og holdent mitt eget, selv om jeg har fått råd og dåd fra flere kolleger og andre underveis.

² Av teksten eller i fotnote vil det komme fram hvilket organ det gjelder, og aktuell dato og/eller saksnummer.

2 Telemark Sjukepleierhøgskole pr 01.01.86

Ved årsskiftet 1986 skjedde en fullstendig statlig overtakelse av TSH, med bl.a. følgende formelle endringer:

- Ansettelsesforholdet for alt personale ble overført fra fylkeskommunen til Staten. De tilsatte ble «statstjenestemenn».
Ansettelsesforholdet for vaktmester ble etter hvert videre overført til Statsbygg.
- Det fylkeskommunalt oppnevnte styret ble avvirket og høyskolen innlemmet i det regionale høgskolesystemet med Det regionale høgskolestyret i Telemark som «overstyre».
- Det ble fastsatt intern styringsordning for høyskolen med høgskoleråd som øverste interne beslutningsorgan. Her var studenter, ansatte og praksisfelt representert, uten at noen gruppe hadde flertall i utgangspunktet. Rektor og undervisningsleder hadde observatørstatus. Rådet valgte selv sin leder.

Allerede fem år tidligere (01.01.81) var det faglige ansvaret for helsefaghøgskolene samlet under Kirke- og undervisningsdepartementet. Sykepleierutdanningene (som TSH) ble flyttet dit fra Sosialdepartementet.

Personalet hadde tidligere Telemark Fylkeskommune som arbeidsgiver, som også fastsatte skolens budsjett og finansierte driften. En del sentrale kostnader var blitt refundert av staten ved Sosialdepartementet.

Utdanningsprogrammet omfattet grunnutdanning i sykepleie, og normert utdanningskapasitet var 180 heltidsstudenter, fordelt med 60 studenter på hvert studieår. Fagplanen var fra 1982, utviklet på bakgrunn av Sosialdepartementets forskrifter om offentlig godkjenning av sykepleierskoler av 1980, § 10 «Rammeplan for utdanningene» (Haugen 1984). Planen var godkjent av Rådet for sykepleierutdanning som var delegert slik myndighet. Disse forskriftene slo også fast at utdanningen skulle være «postgymnasial» og bygge på 3-årig utdanning fra videregående skole eller tilsvarende opplæring/praksis.

Høgskolen hadde da 13 undervisningsstillinger, pluss rektor og undervisningsleder. Dessuten to administrative stillinger, en halv stilling for bibliotekar og renholdere og vaktmester. Rektor var Britt Jahnsen og Mette Karoliussen var undervisningsleder. Ingen av undervisningspersonalet hadde lektorkompetanse, mens majoriteten hadde godkjent sykepleielærerutdanning på 1,5-2,0 års varighet på høyere nivå i tillegg til sykepleierutdanning. Noen hadde også tilleggsutdanninger, slik som videreutdanninger i sykepleie eller relevante grunn-/mellomfag fra universitet.

Høsten 1985 hadde man forberedt et felles opptaksarbeid sammen med sykepleierhøgskolene i Vestfold og Agderfylkene for å behandle søknadene om studieplass for 1986. Dette var sterkt ressursbesparende for høgskolene. Fram til da hadde søkerne levert individuelle søknader til alle de utdanninger de ønsket å komme inn på (inkl. de utdanninger som sto på deres «reserveliste»). Hadde en student søkt på 15 sykepleierskoler, ble søkergrunlaget behandlet ved alle 15 skolene. Dette skapte mye parallelt arbeid, og ikke minst rangeringsprosessen og tilbud og studieplass ble komplisert og arbeidsomt.

3 Historisk bakgrunn – nasjonal utvikling av sykepleierutdanningen (primært grunnutdanningen)

Sykepleierutdanningen startet i Norge i 1868 da Stiftelsen Diakonissehusets Lovisenberg ble etablert i Oslo som utdanningscenter for diakonisser³. Cathinka Guldborg regnes som grunnlegger av sykepleierutdanningen i Norge siden hun ble den første forstanderinnen der.

I Telemark hadde sykepleierutdanning startet opp i 1908 da de to første elever ble tatt opp til ettårig opplæring ved Bratsberg Amtssykehus. Utdanningen skjedde i sykehusets regi fram til 1960, da den ble skilt ut som egen skole under fylkeskommunen. Allerede i 1915 ble utdanningen to-årig, og fra 1916 tre-årig (Høgskolen i Telemark 2008). På det tidspunkt var bare to andre sykepleierutdanninger tre-årige, nemlig ved Bergen kommunale sykehus og Kristiania kommunale sykehus (Ullevål).

Uten å gå i detaljer, må det nevnes at kvalitet på utdanningen (innhold, organisering og varighet) var et gjentakende stridsspørsmål i årene fra oppstart til loven kom. Aktører var bl.a. Den norske lægeforening og Norsk Sykepleierskeforbund (NSF). NSF ble stiftet i 1912, og begynte ca. 1920 på egen hånd å godkjenne sykepleierskolene, og åpnet opp for medlemskap kun for de sykepleierne som var utdannet ved slike skoler.

Utdanningen ble først lovregulert i 1948 da Kongen sanksjonerte loven 10.01.48, med virkning fra 06.05 1949. I tråd med lovens § 1 skulle Kongen gi godkjenning til «læreanstalter til utdanning av sykepleiere som søker offentlig godkjenning». Godkjenningsordningen (offentlig godkjenning eller autorisasjon) for sykepleiere ble iverksatt fra 1952. Loven åpnet for treårig utdanning i tre retninger: alminnelig sykepleie (grunnskole) og for to spesialskoler: jordmorskoler og i spesialskoler i psykiatrisk sykepleie.

Allerede i 1960 ble loven revidert og la da vekt på følgende forhold:

- Sykepleierskolene skulle være egne formelle enheter med styre og rektor, og ikke lenger formelt integrert i de sykehus de var tilknyttet med sjefssykepleier (forstanderinnen) som øverste daglige leder.
- Alle undervisningsutgifter skulle refunderes av Staten. Som formelle eiere av skolene sto både offentlige (kommuner, fylker og stat) og organisasjoner (humanitære og kristelige). Øvrige utgifter (bygninger og drift, kontorpersonale og annet) måtte eier

³ Viktigste kilde til dette kapittelet er Haugen 1990

selv dekke, og de fleste skolene som var eid av organisasjoner inngikk samarbeidsavtaler med fylkene for å sikre økonomien.

- Undervisningsprogrammet ble standardisert og «offentlig eksamen» ble innført. Loven ga også hjemmel for å pålegge fylkeskommunene (inkl. Oslo og Bergen) å drive sykepleierskoler, for å kunne øke utdanningskapasiteten om nødvendig. Likedan ga den hjemmel for at sykehus og «annen helseinstitusjon» skulle ta imot sykepleierelever til praktisk opplæring.

Statens sykepleierråd ble etablert i 1949 som et rådgivende organ for Sosialdepartementet og Helsedirektøren. Det ble videreført og hjemlet ved loven av 1948 og revisjonen i 1960.

Sykepleierutdanningens innhold og organisering var siden 1950 blitt fastsatt av Sosialdepartementet ved såkalte «vilkår». De kom i tur og orden i 1950, 1962, 1967 og i 1975 som midlertidige vilkår. Først i 1975 ble semesterordning innført med tilnærmet studentstatus for studentene. Det hadde vært uro blant daværende sykepleierelever, og også innen NSF som var med å presse fram modernisering av sykepleierutdanningen. NSF fryktet en trinnvis utdanning som flere strømninger gikk inn for, og nedsatte Holtet-utvalget for å gi argumentasjon for tre-årig, enhetlig utdanning. Et offentlig utvalg (Wolan-komiteen) nedsatt i 1970, la fram forslag som medførte prøveordning med høyskoleutdanning ved Røde Kors sykepleierskole i Akershus (på Lørenskog) og ved Nasjonalforeningen og Møre og Romsdals sykepleierskole (i Molde) fra 1973. Semesterordning og studentstatus ble innført i dette programmet. NSF hadde ytterligere to utvalg i sving med å klargjøre og begrunne sykepleie og hvordan utdanningen burde være (Valset- og Furnesutvalget). Diakonhjemmets sykepleierskole i Oslo fikk godkjent sin forsøksplan i 1975, iverksatt januar 1976. Denne planen var pedagogisk og faglig reformerende og innebar f.eks. at karakterskala bestått/ikke-bestått ble benyttet i alle fag, unntatt den obligatoriske offentlige eksamen som var felles for all norsk grunnutdanning i sykepleie. Den offentlige eksamen (flervalgsprøve med 60 spørsmål) ble administrert av departementets eksamensråd.

Også i 1978 nedsatte NSF et utvalg knyttet til sykepleierutdanningen som høyskoleutdanning. Utvalget hadde May Solveig Fagermoen som leder og la fra Riss over den prinsipielle oppbygging av høyskoleprogram i sykepleie til NSF's landsmøte i april 1979. (Norsk Sykepleierforbund 1979).

Den siste justeringen i Sosialdepartementets navn skjedde i 1980 da Forskrift for offentlig godkjenning av sykepleierskoler ble fastsatt. Denne ga ganske stor frihet til den enkelte skole for utforming av sin plan og var tilnærmet utformet som en rammeplan.

På 70-tallet var det store diskusjoner om organisering av sosial- og helsepersonell-utdanningene. Diskusjonstema var bl.a. varighet, spørsmål om trinnvis utdanning, og evt. samordning utdanningene imellom. Stortinget slo i 1977 fast at (også) sykepleierutdanningen skulle bli treårig høgskoleutdanning og overføres til Kirke- og undervisningsdepartementet (KUD). De offentlige sykepleierskolene skulle overføres til Staten og innlemmes i det regionale høgskolesystemet sammen med de øvrige helsefagutdanningene (vernepleie, ergoterapi mv). Dette ble imidlertid ikke effektivt før 01.01.1981, og videreført til Kultur- og vitenskapsdepartementet (KVD) da fagdepartementet ble delt på nytt når Lars Roar Langslet ble kultur- og vitenskapsminister. Langslet var katolikk og kunne derfor ikke være ansvarlig kirkeminister! På dette tidspunkt var allerede lærerhøgskolene, sosialhøgskolene, ingeniørhøgskolene mv. innlemmet i det regionale høgskolesystemet sammen med daværende distriktshøgskoler. De treårige helsefagutdanningene var de siste som ble «normalisert» inn på dette nivået.

I tiden som fulgte ble flere justeringer av rammer og styringsdokumenter gjennomført slik at sykepleie- (helse-) og sosialarbeiderutdanningene fikk standardiserte ordninger, krav og forutsetninger som annen regional høyere utdanning. Utdanningsmyndighetene forvaltet utdanningen, mens Sosialdepartement og Helsedirektorat forvaltet de paragrafer som omhandlet yrkesutøvelse, herunder den offentlige godkjenning.

4 Utvikling av studieprogrammene i TSH (1986-1994)

4.1 Hovedtrekk mht. nasjonale rammer

KVD fastsatte 26.08.87 ny nasjonal rammeplan for sykepleierutdanningen, og rammeplanen var normgivende for fagplanene ved den enkelte høyskole (Kultur- og vitenskapsdepartementet 1987). Rammeplanen var utarbeidet av Rådet for sykepleierutdanning som var oppnevnt av Sosialdepartementet i 1981 og fungerte fram til 1990. Det tidligere Statens sykepleieråd var blitt avviklet på dette tidspunkt. Til sammenligning var Rådet for sosialarbeiderutdanning blitt etablert allerede i 1966, og fungerte til 1990. Rådet for sykepleierutdanning hadde bl.a. som oppgave å utarbeide rammeplaner for grunnutdanning og videreutdanning i sykepleie, og å godkjenne høyskolenes undervisningsplaner. Dette kommer jeg tilbake til senere med referanse for utviklingen ved TSH.

Forut for denne rammeplanen hadde Rådet for sykepleierutdanning hatt flere rammeplanutvalg i sving som gjorde revisjoner i sine forslag i tråd med høringer og offentlige pålegg.

Sykepleierne hadde tidlig flere videreutdanningsmuligheter, som fra 1960 alle forutsatte offentlig godkjenning som sykepleier som opptakskrav. Samtidig ble det også noen «avskallinger» av sykepleierfunksjoner som tidligere hadde forutsatt egen spesialopplæring ved sykehusene: f.eks. ble det etablert radiografutdanning til å erstatte røntgensykepleierne og biokjemikerutdanning for å erstatte laboratoriesykepleiere. For å sikre kvalifisert personale til «åndsvakeomsorgen» var vernepleierutdanningen etablert allerede i 1949 ved Emma Hjorts hjem. Denne utdanningen ble tre-årig i 1961 og godkjent av Sosialdepartementet i 1963 (Anonym, 2013).

Rådet for høyskoleutdanning i helse- og sosialfag (RHHS) ble etablert pr 01.01.91 ved sammenslåing av Rådet for sosialarbeiderutdanning og de sakkyndig råd for helsepersonellutdanning på høyskolenivå (for vernepleie, sykepleie, ergoterapi, radiograf og medisinsk-teknisk laboratoriepersonell). RHHS skulle i hovedsak ha samordnende og rådgivende oppgaver overfor KUF. Fram til 1993 lå sekretariatsfunksjonene dels i Oslo, dels i Fredrikstad. Fra 01.01.98 ble RHHS sammen med andre rådsområder slått sammen til Norgesnettrådet, som fungerte fram til avvikling/omorganisering av funksjoner til andre organer pr. 31.12.2001.

Neste viktige reform med vidtrekkende konsekvenser for all høyere utdanning i Norge var høgskolereformen hvor 98 regionale høgskoler ved kongelig resolusjon 07.05.93 ble slått sammen til 26 større enheter, med virkning fra 01.08.94. Fra denne dato ble de regionale høgskolestyrene avviklet og myndighet og ansvar overført til de nye (større) høgskolene. I fortsettelsen ble de statlige universitet og høyskoler underlagt en felles lov, som ved reform i 2005 også omfatter privat høyere utdanning.

Ny rammeplanhøring fra RHHS 15.05.95 var bl.a. av utdanningspolitisk karakter – for å ajourføre regelverket i forhold til utdanningsreformen som førte de fleste sykepleierhøgskoler inn under større høgskoler. Dessuten var en del faglige normer (vektlegging, praksisområder, frihet og styring) vektlagt.

4.2 Rammeplan for sykepleierutdanningen

Sommeren 1987 fastsatte KVD ny rammeplan for sykepleieutdanning som sluttstrek etter en langdryg prosess. Arbeidet fram mot rammeplanen kan beskrives slik:

Rådet for sykepleierutdanning (Rådet) nedsatte 17.-18-03.83⁴ ned et utvalg til å utvikle felles rammeplan for sykepleierutdanningen. Utvalget besto av rektor Karin Ongstad, Røde Kors sykepleierhøgskole i Oslo og Akershus, sykepleielærer Rolf Heimdal, Diakonhjemmets sykepleierhøgskole og undervisningsinspektør Britt Kvanum Larsen, Ullevål sykepleierhøgskole. Rektor Kjellaug Lerheim ved Norges Sykepleierhøgskole ble oppnevnt som fast rådgiver. Rådet fastsatte mandat og ga utvalget en strukturert framdriftsplan: I løpet av høsten 1983 skulle det legges fram et notat for Rådet hvor en del sentrale spørsmål ble klargjort, f.eks.: Nyutdannete sykepleieres kompetanse (mål for utdanningen), omfang av teori og praksis, nivå på utdanningen mm. Våren 1984 skulle det avholdes en konferanse for sykepleierhøgskolene om saken, og dernest utarbeide rammeplan på bakgrunn av klargjøringer undervegs. Etter en høringsrunde forutsatte Rådet at forslag til rammeplan kunne realitetsbehandles av dem november 1984.

Utvalget konstituerte seg med Ongstad som leder, og fikk i forståelse med fellessekretariatet engasjert Anne-Karin Nygård fra NSF som sekretær. På bakgrunn av mandatet og framdriftsplan reiste utvalget flere spørsmål som det ba Rådet besvare og avklare, så som: Hvilke paragrafer i Forskrift om offentlig godkjenning av sykepleierskoler av 30.10.80 skal

⁴ Referat fra Rådets møte – RS-sak 32/83

den avløse? Er man bundet til omfang av tre år? Obligatoriske praksisområder? Hvordan skal sosialdepartementets funksjonsbeskrivelse av sykepleie i Rundskriv nr. 1041/82? Ulike forslag til organiseringsbegrep og kvantifisering.⁵

Rådet behandlet notatet og spørsmålsstillingene i sitt møte 25.11.83, som utvalget bygget på. Utvalget la fram en enstemmig innstilling i september 1984, i tråd med planen. Karin Ongstad hadde av helsemessige grunner trukket seg fra utvalget og hun ble erstattet av lektor Mary Solveig Fagermoen, Norges sykepleierhøgskole. I sitt følgebrev til planen pekte utvalget på at man mente tre års utdanning vil være for kort, og angir skissen til et fireårig program.

Dette rammeplanforslaget ble av Rådet sendt på uformell høring før det i 18. og 19. februar 1985 behandlet forslaget. I sitt vedtak konkluderte det med at forslaget måtte bearbeides videre før sluttbehandling. Det var flere områder som måtte justeres, både av redaksjonell og substansiell karakter. Rådet nedsatte et nytt utvalg med noe kontinuitet og sterk representasjon fra rådet selv: Rådsleder Olaug Furnes, Diakonissehjemmets sykepleierhøgskole (Haraldsplass), rådsmedlem Svein Olaussen, oversykepleier ved Tune sykehjem, og utvalgsmedlem Rolf Heimdal, Diakonhjemmets sykepleierhøgskole. Utvalget fikk beskjed om at revidert plan burde foreligge til sommeren 1985.

Det reviderte rammeplanforslaget ble levert 21.08.85 og sendt ut på intern høring av nyoppnevnt råd 26.09.85. Rådet hadde etter endt funksjonstid på ordinær måte fått ny sammensetning fra 01.03.85. Ny leder var May Solveig Fagermoen, som for å bringe en viss kontinuitet framover i arbeidet deltok konsultativt i det videre arbeid. Samtidig sendte Rådet ut Forslag til regler om vurdering og vitnemål for sykepleierhøgskoler som gir grunnutdanning i sykepleie, på høringsrunde.

Det nye utvalget (nevnt over) oversendte sitt reviderte forslag i juni 1986. Samtidig grunnga det at det på tross av (det tidligere) rådets anbefalinger, ikke hadde fulgt opp alle endringspålegg⁶. KVD som utdanningen og Rådet sorterte under, oversendte sin uttalelse og konklusjon 01.04.87 til Rådet, hvor de la ved uttalelse fra Sosialdepartementets og fra Helsedirektoratets. KVD ga Rådet i oppdrag å innarbeide uttalelsene fra Sosialdepartementet hurtigst mulig, og ga sin godkjenning til rammeplanen under denne forutsetning. KVD skrev at det var viktig at sykepleierhøgskolene kunne ta i bruk den nye rammeplanen hurtigst mulig. Allerede fra høsten 1987 om ønskelig ved den enkelte høgskole, senest fra 1988 ved alle. Det

⁵ Notat fra rammeplanutvalget, november 1983

⁶ Notat fra rammeplanutvalget, juni 1986

var i hovedsak enkelte temaområder (f.eks. privat vold og rusmiddel-problematikk) som var ønsket omtalt, dessuten at psykiatri skulle være et obligatorisk område for praksis.

Utvalget vurderte så ytterligere revisjon av rammeplanforslaget for å imøtekomme departementenes pålegg. Dette arbeidet var gjort 08.05.87 og oversendt Rådet. Utvalget ga samtidig uttrykk for at det mente at det ikke var rett at en rammeplan anga spesifikke arenaer for praksisavvikling slik Sosialdepartement og Helsedirektorat hadde påpekt. Dette må fastslås i undervisningsplanene og avhenger av lokale tilbud og forhold.⁷

August 1987 fastsatte KVD som nevnt Rammeplan for 3-årig grunnutdanning i sykepleie og ga klarsignal for at den kunne tas i bruk allerede samme høst. Derved ble sluttstrek satt for det arbeidet Rådet tok initiativ til vel fire år tidligere (mars 1983). To utvalg hadde arbeidet og fire versjon (revisjoner) var levert før sluttstrek kunne settes. Rolf Heimdal hadde deltatt i hele prosessen og hadde dermed første hånds innsyn i tematikken når TSH skulle arbeide videre med undervisningsplanen sin.

4.3 Grunnutdanning i sykepleie – høgskolens eget arbeid

Som tidligere nevnt, hadde TSH i 1986 kun ett studieprogram: grunnutdanning i sykepleie.

Sosialdepartementet hadde fastsatt endringer i Forskrift for offentlig godkjenning av sykepleierskoler i 1980, dette ga stor frihet til den enkelte skole til utforming av sin egen plan.

Høgskolen hadde helt siden 1979 arbeidet med forberedelser for et nytt høgskoleprogram. (Telemark Sjukepleierhøgskole 1982, s.7). Arbeidet var slutført i 1982 av arbeidsgruppen som på det tidspunkt besto av undervisningsinspektør Mette Karoliussen og sykepleielærer Ingebjørg Høibø (begge TSH), høgskolelektor Åge Javnes (Telemark Lærerhøgskole[TLH]) og amanuensis Halvor Nordskog (Telemark Distriktshøgskole [TDH]). I tillegg hadde vært ulike representanter både fra praksisfeltet og fra egne studenter og lærere. Disse hadde skiftet mye i løpet av arbeidsperioden. Undervisningsplanen inngikk i dokumentet som het «Et nytt skoleprogram» og omtalte seg selv som en rammeplan. Denne undervisningsplanen hadde blitt godkjent av Rådet for sykepleierutdanning i henhold til Forskriftene gitt fra

⁷ Notat fra rammeplanutvalget 08.05.87

sosialdepartementet i 1980 og iverksatt fra august 1982. De første studentene utdannet etter denne planen fullførte studiene i 1985.

På bakgrunn av rammeplanen av 1987 fra KVD, startet TSH sitt arbeid med å revidere undervisningsplanen for sykepleierutdanningen for å tilfredsstille rammeplanens krav. En arbeidsgruppe av tre høyskolelærere: Eva Nilsen, Anne Bakke og Solveig Johansen sto for dette arbeidet. Planen ble endelig godkjent av Rådet for sykepleierutdanning i desember 1988 selv om den da allerede var iverksatt for kull 88 i utdanningen⁸.

I 1992 fastsatte departementet en ytterligere revidert rammeplan to uker før studiestart i august, med pålegg om iverksetting fra samme høst. Revisjonen gikk hovedsakelig på justering av vektfordeling mellom ulike emner, inkl. praksisomfang. TSH reviderte sin undervisningsplan tilsvarende for studentene som startet i august. Det må nevnes at i januar 1992 ble det tatt opp 25 studenter til et «ekstra-kull» for allerede utdannede hjelpepleiere som bidrag til å redusere sykepleiermangelen.

Selv om de tre planene er bygget opp med ulikt presisjonsnivå og med forskjellige måter å kvantifisere omfang på, er det verd å registrere denne trenden: I 1982 planen skal praksis utgjøre 2330 timer av totalt 3600 timer, eller 65 %. Planen av 1988 omtaler 33 vektall praksisstudier av totalt 60 vektall, som gir 55 %. Planen av 1992 omtaler at praksisstudiene skal utgjøre 20 vektall av totalt 60 vektall, eller 33 %. Praksisandelen i utdanningen var prosentvis synkende. Et vektall omtales ofte som tilsvarende to ukers fulltidsstudium.

4.4 Nasjonal utvikling for videreutdanningene

Ved landsmøtevedtak i 1983 la NSF grunnlaget for arbeidet med videreutdanninger i sykepleie, bl.a. behov og etablering, administrativ tilknytning til sykepleierhøgskolene, vurdere sammenslåinger av eksisterende videreutdanninger (Norsk Sykepleierforbund 1986). Et bredt arbeide ble satt i gang, med en styringsgruppe bestående av Rolf Heimdal (fra sentralstyret – NSF), Mette Eldevik (fra landsgruppen av sykepleielærere – NSF) og May Solveig Fagermoen (nestleder i Rådet for sykepleierutdanning). Anne- Karin Nygård (NSF) var sekretær for arbeidet. Arbeidet munnet ut i anbefaling av den tre-delte strukturen som TSH allerede hadde benyttet (se senere), og ble godkjent av Landsmøtet 1985.

⁸ Kull 88 hadde startet opp sin utdanning i august 1988.

Da TSH i 1986 fikk godkjent sin undervisningsplan for Videreutdanning i sykepleie til eldre og mennesker med langvarig funksjonssvikt, hadde allerede Diakonissehusets sykepleierskole i 1982 startet videreutdanning i eldreomsorg, finansiert av Oslo kommune. Omtrent samtidig med TSH arbeidet også Stavanger sykepleierhøgskole med etablering av Videreutdanning i sykepleie til eldre om mennesker med langvarig eller varig nedsatt funksjonsevne (etablert 1987), Betanien sykepleierhøgskole i Bergen med Plan for videreutdanning i sykepleie til eldre og mennesker med langvarig funksjonssvikt (etablert 1988), og Høgskolen i Tromsø med videreutdanning i eldreomsorg (etablert i 1988).

Rådet for sykepleierutdanning nedsatte i januar 1987 et utvalg til å utarbeide forslag til rammeplan for videreutdanning i sykepleie til kronisk syke og funksjonshemmede. Utvalget besto av Torill A. Larsen (Høgskolen i Tromsø), Ruth Turid Pettersen (Diakonissehusets sykepleierhøgskole) og Rolf Heimdal (TSH). Rammeplanen skulle også omfatte «syke eldre». Utvalget ba om, og fikk aksept for, at mandatet ble endret til å inkludere «eldre» uten prefikset «syke». Det viste seg tidlig i arbeidet at utvalget var uenige om det var mulig å omfatte begge målgruppene med én utdanning på ett år, og det ble derfor lagt fram to innstillinger: Pettersen la fram forslag om Rammeplan for videreutdanning i sykepleie til eldre, mens Heimdal la fram forslag om Rammeplan for videreutdanning i sykepleie til eldre og mennesker med kronisk sykdom og funksjonssvikt. Larsen trakk seg fra gruppen på grunn av stort arbeidspress. Forslagene ble levert april 1988 og sendt på uoffisiell høring fra Rådet som ledd i sin interne saksbehandling⁹.

Rådet for sykepleierutdanning utarbeidet i desember 1989 et prinsipielt forslag til Rammeplan for videreutdanning i sykepleie og oversendte dette til KVD¹⁰. Utdanningenes lengde var generelt ettårige (20 vt) mens jordmorutdanningen ble foreslått til 30 vt. Rammeplanen omfattet jordmorutdanning, psykiatrisk sykepleie, forebyggende helsearbeid (helsesøster og bedriftssykepleie), eldreomsorg og sykepleie til kronisk syke og funksjonshemmede.

Rammeplan for videreutdanning i aldring og eldreomsorg ble fastsatt i 1998 og justert i 2005.

4.5 Videreutdanninger ved TSH

Allerede i 1985 hadde høgskolen utviklet planer for tre videreutdanninger og oversendt departementet til godkjenning. Det var planer for videreutdanning i Eldreomsorg, i Lederskap

⁹ Brev av 30.06.88 fra Fellessekretariatet til høringsinstansene

¹⁰ Brev av 06.12.89 fra Fellessekretariatet til KVD.

og overfor Akutt/kritisk syke. Oppnevnt referansegruppe for utarbeiding av planene var sykehusdirektør Oddvar Haugland (Telemark Sentralsjukehus [TSS]), Odd Erik Johansen fra skolestyret og kretsleder Inger Marie Sommerseth (NSF). Planene omfattet videreutdanning for sykepleiere, og bygget på en organiseringsmodell med tre hovedenheter:

Hovedenhet A – Generell sykepleiefaglig fordypning (4 vekttall)

Hoveddel B – Målgrupperelatert innhold (8 vekttall) – f.eks. eldre eller akutt/kritisk syke

Hoveddel C – Arbeidsområderelatert innhold (8 vekttall) – den utøvende virksomheten

(Det kunne også tenkes at B og C ble samlet til én hoveddel C (16 vekttall) – f.eks. lederskap)

Denne fleksible modellen for videreutdanninger ble godkjent av Rådet for sykepleierutdanning i 1986, sammen med plan for Videreutdanning i sykepleie til eldre og mennesker med langvarig funksjonssvikt. I forbindelse med Statsbudsjettet for 1987 godkjente departementet høsten 1986 at høgskolen kunne starte opp denne utdanningen fra august 1987. Det fulgte to stillinger med etableringen, derav en undervisningslederstilling (kombinert faglig- og administrativ lederstilling). Rolf Heimdal ble tilsatt i denne stillingen, og sammen med høgskolelærer Torunn Birkeli startet disse opp videreutdanningen i august 1987 med 10 heltidsstudenter. Antall søkere som fikk tilbud om plass var 21.

Departementet hadde fastsatt Forskrift om opptak til videreutdanninger, som regulerte opptaket. Selve opptaksorganet kunne være høgskoleråd selv, eller et organ oppnevnt av dette. Til å gjennomføre det første opptaket oppnevnte høgskoleråd et opptaksorgan som besto av praksisfeltrepresentant (Torill E. Bjørnstad), lærerrepresentant (Liv Skafle) og to fra ledergruppen (Britt Jahnsen og Rolf Heimdal).

For 1988 ble Videreutdanningen i sykepleie til eldre og mennesker med langvarig funksjonssvikt utlyst med forbehold om to forskjellige opplegg for gjennomføring, enten fulltidsstudium eller deltidsstudium. Det tilbudet flest søkere ville vise seg interessert i, skulle startes opp. Konklusjonen ble at deltidsstudium ble valgt, deltid over to år. Det skulle vise seg at dette deltidskullet ble det siste kullet innen fagfeltet på flere år. En forutsetning for oppstart var at Rådet for sykepleierutdanning også godkjente deltidsløsningen av undervisningsplan. Hvilket det ble avklart at Rådet gjorde.

I august 1989 startet TSH opp en ny Videreutdanning, i psykiatrisk sykepleie i samarbeid med og med økonomisk støtte fra Telemark Fylkeskommunen. Tyve studenter ble tatt opp.

Samarbeidet inkl. økonomisk støtte fortsatte med nytt opptak til utdanningen i 1991 med opptak av 30 søkere. Totalt 60 sykepleiere søkte om studieplass, men på grunn av begrenset praksisplasskapasitet måtte opptaket reduseres til 30.

Et nytt tilskudd til videreutdanningene ble etablert fra høsten 1990 da 60 studenter startet opp i Videreutdanning i flerfaglig helse- og sosialadministrasjon og ledelse, i samarbeid med øk/ad-seksjonen ved TDH. Igjen et toårig deltidstidsløp. Hele 53 av studentene fullførte utdanningen i løpet av 1992 (inkl. kontinueringer). I august 1992 startet dette studiet på nytt, da helt i egen regi. Søkningsprosessen var god, av 57 søkere ble 33 tatt opp.

Nok en milepæl ble passert i 1992, høgskolen etablerte Helsesøsterutdanning, organisert som toårig deltidsstudium. Her var søkermassen meget stor, hele 157 sykepleiere hadde søkt, og 33 studenter ble tatt opp til studiet.

Den tidligere omtalte «Hoveddel A – generell sykepleiefaglig ferdypning» inngikk i alle undervisningsplanene for videreutdanningene unntatt i administrasjon og ledelse. Emnet ble utvidet fra opprinnelig planlagte 4 vekttall til 5 vekttall, og ble gjennomført som etterutdanning/videreutdanning flere steder i fylket i perioden 1987 – 1993: I Bø, på Rjukan og i høgskolens egne lokaler i Skien. Flere sykepleiere som avla eksamen, valgte deretter å søke seg inn på en av videreutdanningene hvor modulen/emnet inngikk og fikk fritak for hva de allerede hadde gjennomført. Den fungerte som en motivasjonsfaktor for å ta påbyggingsstudier. Fra 1990 kjøpte Telemark sentralsjukehus denne modulen av høgskolen som en innledende emnemodul for sine spesialutdanninger i anesthesi-, intensiv- og operasjonssykepleie (se senere).

4.6 Andre utdanninger

På ovennevnte bakgrunn er det interessant å peke på at Rogaland Vernepleierhøgskole i Rogaland etablerte et deltids utdanningstilbud for vernepleiere i Telemark i 1991. Dette skjedde i samråd med høgskolestyret i Telemark og med finansiering fra departementet. Lokalisering ble i lokalene til TSH, med kjøp av enkelte tjenester fra denne (bibliotek tjenester, administrative tjenester, lån av demonstrasjonsrom osv.). Planen var å utdanne to kull vernepleiere, med opptak av ca. 25 studenter i 1991 og 1992 til fireårig deltidsløp. Det er verdt å merke seg at vernepleiere har status både som sosial- og helsepersonell. Det siste fordi de har medisinske- og sykepleiefaglige emner i sin fagplan og blir autorisert som helsepersonell.

Mer om vernepleierutdanningen kommer senere i notatet, hvor jeg skriver om perioden etter 1994 som Avdeling for helse- og sosialfag.

Siden vernepleierutdanningen i Telemark var organisert fra en privat høgskole, kom den første utvidelse av studietilbudet ved TSH i bredden, ved at barnevernspedagog-utdanningen startet opp i 1993. På det tidspunktet var det avklart at fusjonen i 1994 skulle samle alle høgskolene i Telemark til én. I forbindelse med denne etableringen fikk høgskolen tre stillinger, hvorav en avdelingslederstilling. Veslemøy Wiese ble tilsatt som avdelingsleder. Så vidt vites var dette første gang en sosialfaglig faghøgskoleutdanning ble etablert ved en sykepleierhøgskole. Inntil da hadde disse utdanningene enten vært i egne faghøgskoler (offentlige eller private – som f.eks. Norges Kommunal og Sosialhøgskole eller Sosialhøgskolen på Stavanger) eller i en distriktshøgskole (som f.eks. i Sogn og Fjordane).

5 Styringsstruktur og ledelse i TSH (1986-1994)

5.1 Det regionale høgskolestyret

I kjølvannet av Ottosen-komiteens innstillinger om høgre utdanning, ble det fastsatt et system med regionale høgskolestyrer som i første omgang omfattet distriktshøgskolene. Det regionale høgskolestyret for Telemark (RHST) ble etablert i 1976 (Risnes 2005) og i første omgang lagt til administrasjonen ved TDH, men fikk eget sekretariat fra januar 1977. Fra august 1976 ble Telemark ingeniørhøgskole (TMIH) og TLH også lagt under det regionale høgskolestyret, mens TSH ble fullt statlig fra januar 1986 og kom da inn i den statlige høgskolefolden i Telemark. Fra august 1992 ble styresekretariatet underlagt Statens utdanningsdirektør i Telemark på samme måte som i landet for øvrig.

Det er verdt å merke seg at på tross av slik samling, fortsatte ordningen med nasjonale råd og styringsorganer, slik som f.eks. Rådet for sykepleierutdanning og eget kontor for høgskoleutdanning i helse- og sosialfag i departementet.

De regionale høgskolestyrene hadde bl.a. følgende forvaltningsmessige oppgaver:

- Tildele vikarstipendmidler (ved FoU-arbeider)
- Gi tildelinger til store nyinnkjøp ved høgskolene
- Fordele voksenopplæringsmidler til høgskolene og opplysningsorganisasjonene
- Tildele midler til faglige reiser (særlig til internasjonale reiser)
- Tilsetninger, unntatt for lederstillinger i høgskolene.

Som tidligere nevnt var RHST høgskolens «overstyre» som i mange vesentlige spørsmål måtte behandle og avgjøre initiativ og vedtak (les: forslag) som var besluttet av høgskolerådet – det høyeste beslutningsorganet internt i høgskolen.

5.2 Internt i høgskolen

Ved overgangen til statlig høgskole (1986) hadde TSH (fast) tilsatt rektor slik ordningen var for sykepleierhøgskolene på den tid. Blant de regionale høgskolene var det ulike ordninger: fast tilsatt rektor, åremålstilsatt rektor og valgt rektor (internt rekruttert og valgt etter fastsatt ordning). I Telemark hadde TLH og TSH tilsatte rektorer i faste stillinger, mens både TDH og TMIH ordninger med valgte rektorer og faste tilsatte direktører. Enhetlig ledelse med tilsatte rektorer innebar at disse hadde både det faglige/pedagogiske og det økonomisk/administrative ansvaret. Todelt ledelse innebar at det øverste ansvaret var delt mellom to personer slik at

direktøren hadde økonomisk/administrativt ansvar mens rektor hadde det faglig/pedagogiske ansvaret.

Selve styringsstrukturen for TSH fra 1986¹¹ ble godkjent av det regionale høgskolestyret og omfattet følgende organ (dels besluttende, dels rådgivende for styret/ректор):

Høgskoleråd (HR) var slik sammensatt:

Høgskolerådet var det øverste interne organ, med blandet representativ sammensetning av ulike grupper (studenter, personale og praksisfelt). Konkret var sammensetningen slik:

3 lærere (en fra hver årsenhet), lærerrådsleder, 3 studenter (en fra hver årsenhet) og studentrådsleder, og 3 praksisfeltrepresentanter (en fra hver årsenhet), og TAP-representant.

Rektor og undervisningsleder var observatører.

Høgskoleråd sluttbehandlet internt saker som måtte videre til det regionale høgskolestyret (som endringer av studietilbud, budsjett og programforslag mv.) og var delegert myndighet på andre områder (gjennomføre undervisningsprogram, opptak av studenter, fordele økonomiske midler og ansvar for sykepleiefaglig utvikling i regionene (eksemplifisert med etter- og videreutdanning, voksenopplæring, og FOU).

Lederråd (LR)

Lederråd var et saksforberedende organ for økonomiske og administrative saker til HR, og et rådgivende organ for rektor. Det besto av ledergruppen, økonomimedarbeider og to ansattrepresentanter. Det hadde bl.a. myndighet til å fordele kursmidler, budsjettoppfølging og omdisponering innen gitte rammer, disponere stillinger som ikke allerede var fordelt ved tildelingen.

Årsenhetsledermøtet

Dette forum besto av rektor, undervisningsleder og lederne i hver årsenhet. Er et samordnings/samarbeidsorgan som er konsultativt for lærerråd og høgskoleråd.

¹¹ Telemark sjukepleierhøgskole – intern styringsordning. Behandlet i høgskoleråd 01.10.86 (sak 64/86) og oversendt RHST til godkjenning. Dette skjedde høsten 1986.

Faglig pedagogisk råd (FPR)

Faglig-pedagogisk råd besto av ledergruppen, årsenhetslederne (for grunnutdanningen), bibliotekar og (etter hvert) lærerrepresentant for videreutdanningene. FPR var et saksforberedende organ for HR i faglige og pedagogiske saker og et rådgivende organ for rektor. Det var gitt myndighet til bl.a. å behandle: studentsaker, sensor- og litteraturgodkjenning, samordning av faglig virksomhet (internt og utadrettet).

Lærerråd

Lærerråd besto av alle lærere, med møterute hver 2. uke (våren 1986) og hver 4. uke (fra høsten 1986).

Dessuten var det **Studentråd**, **Klasseråd** (tre studenter pluss årsenhets lærere), **Faglig forum**, **Veiledningsgrupper for lærerne** og diverse komiteer.

5.2.1 Justeringer fram til 1989

I 1987 erstattet **Lederforum** (LF) det tidligere årsenhetsledermøtet. LF besto av rektor, undervisningsleder grunnutdanning og avdelingsleder videreutdanning, dessuten Mette Karoliussen som leder av Moflataprojektet¹², og årsenhetslederne. Det var konsultativt for rektor.

En interessant sak Høgskoleråd behandlet samme året var innstilling av vikar for undervisningsleder i grunnutdanningen (Mette Karoliussen). Rolf Heimdal hadde allerede fungert noen måneder i vikariatet, da han fikk fast stilling som undervisningsleder for videreutdanningen etter å ha vært eneste søker. Han måtte erstattes i vikariatet, og det var to interne søkere, hvilket medførte en kampvotering i HR som medførte at Solveig Gudmundsen ble innstilt på første plass med 5 mot 4 stemmer. Gudmundsen ble da også tilsatt.

I 1988 var sammensetning av **Høgskoleråd** (HR) utvidet og justert på bakgrunn av etablering av videreutdanningene: avdelingsleder videreutdanning som ny observatør og student- og praksisfeltrepresentant fra videreutdanningene som medlemmer.

¹² Et FoU-prosjekt i høgskolens regi for å bistå Moflata sykehjem med «å styrke sykepleierstaben, og endre sturktur og organiserings av sykepleiertjenesten til primærsykepleie» (fra årsmelding 1988).

5.2.2 Ny ordning for rektor

Mangeårig rektor, Britt Jahnsen, valgte å slutte høsten 1988 for å gå over til stilling utenfor høgskolen. Dette ga høgskolen en anledning til å gjennomtenke fremtidig ledelsesordning. Etter søknad til departementet, fikk man innvilget et års tenketid for å vurdere hvilken framtidig ordning man ønsket. Avdelingsleder Rolf Heimdal ble tilsatt i vikariat som rektor. Han var eneste søker, og rektors forslag om å innstille ham til vikariatet fikk enstemmig oppslutning i HR og RHST.

Utredningen av saken om ny styringsordning inkl. rektorfunksjonen, ble gjennomført av en gruppe bestående av: Inger Kristiansen som representant for teknisk-administrative personale (TAP), Rita Holm og Inger Karin Rørvik som representanter for lærerne, Christine Hvidsten og Unni Tveitkåsa som studentrepresentanter og rektor Rolf Heimdal. Avklaring om rektorfunksjonen ble prioritert. I utredningen ble det pekt på fordeler og ulemper med de tre mulige løsninger: fast tilsatt rektor (som før), åremålstilsatt rektor eller valgt rektor (som forutsetter at det dessuten blir etablert en funksjon som administrativ leder (direktør). Valgt rektor hadde som forutsetning at de kandidatene det voteres over er internt rekruttert. Utredningen refererte muntlige signal fra departementet som røpet dets uvilje mot en løsning mot en ordning med valgt rektor, bl.a. pga. økonomiske konsekvenser. Den refererte departementets signaler til Østfold ingeniørhøgskole (ØIH) som var i en tilsvarende utredningssituasjon. Det ville kunne anbefale overfor Forbruker- og administrasjonsdepartementet at ØIH kunne få omdisponere egne kontorressurser til en høyere kontorstilling (kontorsjef) til avlastning for rektor, men fortsatt underordnet.

Utvalget anbefalte enstemmig at ordningen med fast tilsatt rektor burde forlates. Det samlet seg også om å anbefale en ordning med åremålstilsatt rektor, fortrinnsvis for fire år.

Konklusjonen ble særlig begrunnet med:

- Kvalifikasjoner
- Søkergrunnlaget begrenses ikke til kun interne søkere
- At slik ordning gir rektor (fortsatt) anvisningsrett og ansvar for overordnet økonomistyring.
- At ordningen gir større fleksibilitet til å justere styringsstruktur underveis, og ikke avvente at f.eks. fast tilsatt direktør eller rektor fratrer.

Utvalget anbefalte også at det fortsatt skulle arbeides med å styrke de økonomisk/administrative funksjoner med en økonomikonsulentstilling.

Etter intern behandling i høgskolen konkluderte HR enstemmig med å gå inn for ordning med åremålstilsatt rektor¹³. Denne konklusjonen fikk tilslutning fra høgskolestyret og ble godkjent av KVD.

Stillingen ble lyst ut, og det var bare en søker. HR skulle avgi innstilling i forbindelse med tilsettingen, og ved behandlingen ble det reist forslag¹⁴ om man skulle be departementet om ny utlysning for å forhåpentligvis oppnå flere søkere. Dette forslaget falt mot tre stemmer. Resultatet av prosessen ble at avdelingsleder Mette Karoliussen fra januar 1990 ble tilsatt som rektor i et åremål på 6 år.

5.2.3 Endringer i perioden 1990 – 1994

Mette Karoliussen tiltrådte som rektor i 1990 og en del endringer ble foretatt i styringsstrukturen: **Administrasjonsråd** ble etablert, og inkluderte førstekonsulent foruten rektor og avdelingslederne. Rådet skulle primært fungere som informasjonsforum og drøftingsråd for rektor i administrative beslutninger.

Lederforum besto, men det ble presisert å skulle være et informasjons- og samarbeidsorgan mellom årsenhetene og rektor.

Dessuten ble det etablert et **Økonomiutvalg** som besto av rektor, avdelingslederne, lærerrepresentant, NSF-representant, førstekonsulent, kontorrepresentant og TAP-representant. Utvalget skulle holde overoppsyn med disponerte og udisponerte midler til enhver tid. Dessuten fordele kursmidler.

I 1991 ble det igjen iverksatt større endringer pr. 01.09.9. Endringene ble godkjent av det regionale høgskolestyret i oktober¹⁵. Styringsstrukturen ble da som følger:

Høgskoleråd (HR) besto av 4 lærere, 4 studenter, 4 sykepleiere (en fra praksisfeltet i hvert studieår og en fra videreutdanningene), 1 fra øvrige ansatte (til sammen 13)

Rektor, avdelingsledere og førstekonsulent var observatører.

¹³ Høgskoleråd 14.03.89 som sak 30/29.

¹⁴ Sak 68/69 i høgskoleråd.

¹⁵ Telemark sjukepleierhøgskole-intern styringsordning. Godkjent av RHST oktober 1990

Lederråd (LR) besto av rektor (leder), avdelingsleder grunnutdanning (nestleder), avdelingsleder videreutdanning, førstekonsulent, lærerrepresentant (valgt av lærermøte) og TAP-representant (valgt på TAP-møte).

Faglig-pedagogisk-råd (FPR) besto av rektor (leder), avdelingsleder grunnutdanning (nestleder), avdelingsleder videreutdanning, årsenhetslederne (grunnutdanning), en valgt lærerrepresentant fra videreutdanning og bibliotekar.

TAP-møte ble etablert som et informasjons- og drøftingsmøte for teknisk-administrativt personale.

Allmøte nevnes dette året for første gang i årsmeldingen. Dette var et informasjons- og drøftingsmøte for alle ansatte i høgskolen uansett stillingskategori.

De tidligere utvalgene Økonomiutvalg, Administrasjonsråd og Lederforum ble avviklet 01.09.91 i forbindelse med ny, godkjent styringsstruktur.

Styringsstrukturen forble i prinsippet uforandret resten av TSH-perioden, med noen justeringer da Rogaland vernepleierhøgskole startet opp sin «satelittundervisning» i sykepleierhøgskolens lokaler fra 1991, og da barnevernspedagogutdanningen startet opp som ny grunnutdanning fra 1993. Avdelingsleder for vernepleierutdanningen, Nils Steinar Stavsholt, fikk etter hvert observatørstatus i HR. Avdelingsleder for barnevernspedagogutdanningen, Veslemøy Wiese, tiltrådte LR og FPR og fikk observatørstatus i HR. FPR og HR ble utvidet med en lærerrepresentant for den nye utdanningen. Dessuten kom det inn student- og praksisrepresentant for barnevernspedagogutdanningen.

5.2.4 Oversikt over tilsatte i faglig-/administrative lederstillinger i perioden 1986-94

Rektor:

Britt Jahnsen (fast) – til oktober 1988

Rolf Heimdal (vikar) – oktober 1988 til desember 1989

Mette Karoliussen (åremålstilsatt) – januar 1990 – juli 1994¹⁶

¹⁶ Gikk over til faglig stilling i 1996 etter ett års oppdateringspermisjon da åremålsstillingen ble avbrutt pga. fusjonen i 1994.

Undervisningsleder/ avdelingsleder grunnutdanningen:

Mette Karoliussen (fast) – til desember 1989¹⁷

Rolf Heimdal (vikar) – februar 1987 – juli 1987, januar 1990 – juli 1990 og juli 1993 – juli 1994¹⁸

Solveig Gudmundsen (vikar) – august 1987 – juli 1989 og januar 1992 – juni 1993

Mette Karoliussen (fast) – august 1989 – desember 1989

Åshild Slettebø (fast) – august 1990 - august 1993¹⁹

Avdelingsleder videreutdanningene (ble etablert fra august 1987):

Rolf Heimdal (fast) – fra august 1987 – juli 1994²⁰

Gunnbjørg Høibø (vikar)– fra februar 1989 – desember 1990

Karin Berntsen (vikar)– fra juli 1991 - desember 1991 og juli 1993 – juli 1994

Avdelingsleder barnevernspedagogutdanningen

Veslemøy Wiese (midlertidig) – august 1993 – juli 1994

¹⁷ Var ute i permisjon for Moflataprojektet fra januar 1987 til juli 1989.

¹⁸ Hadde vikarstipendpermisjon høstsemestret 1990

¹⁹ Langtidssykemeldt og deretter over til stipendiatstilling.

²⁰ Med permisjon for å være rektorvikar 1988-1989, interimsordning våren 1990, studiepermisjon høsten 1991 og ny interimsordning studieåret 1993/94

6 Nasjonalt reformarbeid og planarbeid i Telemark

6.1 Nasjonalt nivå

Høyere utdanning var fortsatt i støpeskjeen i tiårene fram mot 1994 hvor «de store fusjonene» ble gjennomført i høgskolesektoren. Universitetene og de vitenskapelige høgskolene fortsatt tilnærmet uforandret i første omgang.

Hernesutvalget hadde lagt fram NOU 1988:28 «Med viten og vilje» som utløste St.meld. nr. 40 (90-91) «Fra visjon til virke – om høgere utdanning». Her ble oppryddingsarbeidet skissert uten konkrete løsninger.

6.2 Planarbeid om utvikling av helse- og sosialfagutdanningene i Telemark

Det var på denne bakgrunn at RHST 25.04.91 nedsatte et utvalg til å vurdere behovet for helse- og sosialfagutdanninger i Telemark, komme med framlegg til evt. nye utdanninger, og vurdere ressursbehov inkl. lokaler ved framleggene. Utvalget besto av fem medlemmer: Oddvar Haugland (direktør ved Telemark Sentralsjukehus), Maar Stangeland (helse- og sosialrådmann i Skien kommune), Hans Østvold (tidligere skoledirektør i Telemark), Mette Karoliussen (rektor TSH) og Gunn Olsen (fylkesvaraordfører). Olsen ble valgt til utvalgets leder. Henning Hanto som hadde tiltrådt stilling som førstekonsulent ved TSH etter lengre tjeneste i sekretariatet for høgskolestyret, ble oppnevnt som utvalgets sekretær. Innstillingen «Utvikling av helse- og sosialfagutdanninger i Telemark» ble avgitt allerede i juli 1991 (Det regionale høgskolestyret for Telemark 1991).

De viktigste anbefalingene kan oppsummeres slik:

- Generelt behov for økt kompetanse på grunnivå i helse- og sosialsektoren.
- Behov for økt utdanningskapasitet på de fleste områder.
- TSH bør utvikles i dybde og bredde fram mot 500 studenter i løpet av 5 år.
- I prioritert rekkefølge bør vernepleie, barnevern og sosionomutdanning etableres.
- Øke til tre videreutdanningstilbud.
- Etablere egen FoU-avdeling.

6.3 Lokaler som rammefaktor

Det kan her skytes inn noen opplysninger om romsituasjonen for høgskolen i daværende lokaliteter i Skien. Bygningsmassen med internat var blitt reist i 1968, og det var blitt gjort

noen ombygginger på tidlig 80-tall. Høgskolen hadde i 1988 tatt initiativ for å legge fram dokumentasjon for arealbehov og skisse til løsninger. Arkitektfirmaet Taugbøl & Øverland ble engasjert til å lage et skisseprosjekt. Som grunnlag for arbeidet med skissen, ble det oppsummert at man trengte: auditorier for mer enn 60 studenter, kantine, bibliotek og lesesal av rimelig standard, utvidet og oppdatert øvingsavdeling mm.

Byggeplaner er ofte en langdryg prosess, og departement og Statens Eiendom- og Bygningsdirektorat (SEBD) ble skiftende opplevd som både med- og motspillere. Derfor var meldingen fra departementet²¹ svært oppmuntrende, siden den la et måltall på 370 studenter til grunn for den videre byggeprosessen. Brevet omtalte følgende program: sykepleie, desentralisert vernepleie, en ny grunnutdanning og videreutdanninger. Fram til romprogrammøtet i juni med departementet, som utløste brevet, hadde studentplantallet vært satt til 260. Dette betød at hovedtrenden i planene for utvikling og vekst som ble lagt fram av utvalget i juli samme år, også ble lagt til grunn for areal og behov for lokaler.

6.4 Videre framdrift i strukturendringene

Tidlig høsten 1991 kommer reformarbeidet og fusjonsprosessene inn i et mer aktivt spor, ved at KUF ga oppdrag om planarbeid for Norgesnett med et nytt institusjonsmønster til de regionale høgskolestyrene, hver for sin region²². Det regionale høgskolestyret i Telemark hadde ansvar for at omorganiseringsarbeidet hadde framdrift og fulgte departementets planer og retningslinjer.

Dette ble en aktiv og spennende periode framover, primært for ansatte og lederne i de fire høgskolene i Telemark, dernest for offentlige myndigheter på ulike forvaltningsnivå. De spørsmålstillinger som fikk størst oppmerksomhet var:

- Organisasjonsmønster: Hvor mange høgskoler skulle det bli i fylket?
- Geografi: Hvor skulle fellesadministrasjonen(-e) plasseres?
- Faglige: Samarbeidsrelasjoner, utviklingsmuligheter og organisasjonsenheter på nivåene under høgskole.

²¹ Brev fra KUF 10.06.91

²² Brev fra KUF 26.09.91

6.5 Utredningsarbeid

Mange utvalg og grupper arbeidet de to siste årene fram til sammenslåingen i 1994, dels i en kumulativ sammenheng, dels parallelt. Ytre sett fremsto miljøene i Telemark ganske delte, med stor spredning om alternativ både i arbeidsgruppene sine innstillinger, og i voteringene i høgskolestyret. Styreleder Bjørg Kyrkjebø Staaland fikk tre utvalg oppkalt etter seg, som alle arbeidet med organisering og faglige utviklingslinjer. Direktør Birger Risnes i styresekretariatet var leder i to utvalg som omhandlet administrasjonsordninger. Dessuten var det fire grupper som jobbet med særlige administrative oppgaver, som bl.a. «Personaladministrasjon og arkiv».

Utredningsarbeidet og beslutningsprosessen kan oppsummeres slik:

Staalandutvalget I la i juni 1992 fram forslag om ett høgskolesenter med frittliggende fellesadministrasjon. Utvalget hadde bl.a. de fire rektorene som medlemmer. Dessuten hadde høgskolene hver en tjenestemannsrepresentant i utvalget. Fra TSH var høgskolelærer Sigrunn Øygarden Gundersen (for NSF) med. Som bakgrunnsopplysning kan det nevnes at departementet²³ avklarte at en integrert styringsmodell for TMIH som inkluderte sivilingeniørutdanningen skulle legges til grunn.

Forslaget fikk god oppslutning i høringsrunden, og RHST vedtok²⁴ å anbefale en høgskole med frittstående fellesadministrasjon lokalisert på et studiested. Anbefalingen ble oversendt til KUF. Før det formelle svar fra departementet kom, hadde det avholdt en regionkonferanse i Telemark på Bø hotell 18.11.92. og gitt klare muntlige styringssignaler. KUF svar understreket at forutsetningene for én skole som Staaland I har lagt til grunn (en frittstående fellesorganisasjon og at de fire høgskolene skal utgjøre avdelingsnivået) ikke kunne aksepteres. Departementet ble oppfattet å gi føringer om to høgskoler: øvre - og nedre Telemark, men avviste heller ikke en høgskole. Det la opp til egen avdeling for sykepleierutdanning i Skien (!) «...ut fra faglige omsyn den einaste naturlege løysinga»²⁵. Ny svarfrist for Telemark ble satt til 01.03.93.

Staalandutvalget II med samme sammensetning som det forrige, ble nedsatt allerede november 1992 før departementets formelle brev var mottatt, og avga sin innstilling mars 1993:

- Avdelingsstruktur med 6 avdelinger – dette var enstemmig

²³ Brev fra KUF 13.04.92

²⁴ Vedtak i sak 44/92 29.09.92

²⁵ Brev fra KUF til RHST 04.01.93, s. 3

- Antall studiesteder, hvor det var stort sprik: et flertall på 9 gikk inn for at Rauland, Notodden, Bø og Porsgrunn opprettholdes, mens virksomheten i Skien flyttes dit. Et mindretall på 3 foreslo å opprettholde Skien. Det er verdt å merke seg at representantene fra TSH delte seg: rektor Mette Karoliussen stemte med flertallet, mens ansattes representant Sigrunn Øygarden Gundersen var en del av mindretallet.
- Antall høgskolesentra hvor det også ble delt innstilling: Et flertall på 8 gikk inn for ett senter, mens ett mindretall på tre gikk inn for to sentra, og et mindretall på en gikk inn for tre sentra. «Høgskolesenter» er i realiteten synonymt med høgskoler. Igjen delte de to representantene fra TSH seg: Gundersen gikk inn for ett senter, mens Karoliussen gikk inn for to sentra.

Ved behandling i det regionale høgskolestyret ble også konklusjonene delte: i spørsmålet om Skiens framtid som studiested ble det en stemme for å bevare dette, mens åtte stemte mot. Når det gjaldt antall høgskolesentra, ble det fem stemmer for tre sentra, en stemme for to sentra og tre stemmer for ett senter. Hele seks representanter kom med en protokolltilførsel hvor de eksplisitt uttrykte at de ikke ønsket to sentra. Alle ville ha seks avdelinger.

TSH hadde på forhånd gitt uttalelse²⁶ ved rektor som konkluderte med å ønske faglig bredde fram mot en avdeling for helse- og sosialfag, med sannsynlig behov for instituttdeling. Samarbeidsrelasjonene mot dagens kolleger (TDH; TMIH og TLH) ble også beskrevet.

Departementet trakk den endelige konklusjon²⁷ før sommeren: En høgskole med seks avdelinger, herunder Avdeling for helse- og sosialfag.

Staalandutvalget III ble nedsatt 10.09.93 og arbeidet videre med fagprofil for Høgskolen i Telemark (fagprofil, utviklingslinjer framover, dimensjonering, etter- og videreutdanning, internasjonalisering og FoU). De fire daværende høgskoler var representert ved rektorene, og de foreslåtte avdelingene med en representant hver, dessuten en studentrepresentant og Bjørg Kyrkjebø Staaland fra høgskolestyret som leder. Etter hvert fikk tjenestemannsorganisasjonene to observatører i fellesskap. Fra TSH deltok Mette Karoliussen og Rolf Heimdal.

Risnesutvalget I gjorde bl.a. framlegg om forholdet mellom fellesadministrasjon, fellestjenester og avdelingsadministrasjoner. Dessuten plassering for fellesadministrasjonen. I dette utvalget var høgskolen representert med rektor Mette Karoliussen og førstekonsulent Henning Hanto.

²⁶ Brev fra TSH til RHST 16.12.92

²⁷ Brev fra dept. til RHST 11.06.93

Utvalget fokuserte først og fremst på fellesadministrasjonen med fire seksjoner, og plassering av denne. På institusjonsnivå skulle det være valgt rektor og tilsatt administrerende direktør (som også ble kalt høgskoledirektør). På avdelingsnivå en valgt avdelingsrådsleder pluss fast tilsatt administrativ leder. Arbeidsdeling mellom de to administrative nivå ble også drøftet. Dessuten var det forslag om studieledere på neste nivå, som skulle velges. Det ble foreslått 5 administrative stillingshjemler for HS: avdelingsdirektør, to saksbehandlere og to kontorstillinger av totalt 63,5 administrative stillinger i den nye høgskolen. Av disse var 18 (!) tildelt fellesadministrasjonen (FA).

I spørsmålet om plassering av fellesadministrasjon, var utvalget kløyvd med fire stemmer for Porsgrunn, mens Bø og Notodden fikk to stemmer hver. Risnes selv avsto fra å stemme siden han var saksbehandler videre i prosessen. I høgskolestyret ble det knapt flertall for Bø, mens departementet til slutt fastsatte at Porsgrunn skulle være setet.

Departementet fastsatte senere en ordning med fire direktører: høgskoledirektør, og tre mellomlederstillinger: studie-, økonomi- og personaldirektør. Stillingen som høgskoledirektør måtte lyses ut to ganger for å bli besatt. Flere i lederposisjoner ved de fire høgskolene var blant søkerne, og noen av disse stilte også til valg som hhv. rektor og avdelingsrådsleder. Resultatet ble til slutt dette: Nils Røttingen ble høgskoledirektør, Bjørn Goksøyr ble studiedirektør, Torbjørn Lindås ble økonomidirektør mens Henning Hanto ble personaldirektør.

Risnesutvalget tok opp arbeidet etter at departementet hadde fastsatt Porsgrunn som plassering av fellesadministrasjonen, og etter øvrige tilbakemeldinger på forslag I. Som Risnesutvalget II ble det foreslått 21 stillinger i FA. Rammer for funksjonen som studieleder, var at dersom funksjonen (stillingen) skulle være på 50 % stillingsstørrelse eller mer, måtte dette godkjennes av departementet. For funksjoner av mindre omfang kunne dette fastsettes lokalt. For HS var det framlegg om studieleder på mer enn 50 % stilling for sykepleie og barnevern (fra aug. 1995 når det ville komme til å bli tre årskull i utdanningen).

Departementet ga i oktober 1993²⁸ en foreløpig stillingsbeskrivelse om administrativ leder på avdeling. Departementet skrev videre at fast tilsatt rektorer eller direktører kunne bli overført til disse stillingene. Disse lederne kunne også bli overført til lederstillinger i fellesadministrasjonen innen f.eks. FoU og internasjonalisering som rådgivere. Fast tilsatte rektorer som ønsket faglig stilling fremover, kunne få ett års permisjon med lønn.

²⁸ Brev fra departementet 17.10.93

Mette Karoliussen som var tilsatt som rektor i åremål fram til 1996, avklarte at hun ønsket overgang til faglig stilling, og kom til å ta ut lønnet permisjon til oppdatering.

I løpet av mai 1994 ble det gjennomført valg til rektor prorektor og styret for øvrig, dvs. representanter for de faglig tilsatte, for studentene og for de teknisk/administrative tilsatte. Rektor ble Olav Heskjedal. Rektor Mette Karoliussen fra TSH ble valgt som en av de tre representantene for faglig tilsatte. Disse valgene ble organisert og gjennomført at et felles valgstyre ledet av Arvid Gjengedal (TLH). Det ble fastsatt valgreglement også for de avdelingsvise valgene som skulle gjennomføres: til leder og nestleder for avdelingsrådet, for resten av avdelingsrådet og til vervene som studieledere. Disse valgene ble håndtert lokalt i de enkelte miljø. For videreutdanningene ved HS ble det fastsatt ordning med studieleder i mindre enn 50 % stilling, det samme som for barnevernspedagogutdanningen.

Våren 1994 fastsatte departementet interimsordning²⁹ for de ny høgskolene om valgprosedyrer osv. Behovet for midlertidige ordninger ble begrunnet i behovet for funksjonsdyktighet fra 01.08.94 fram til man har fått ny lov på plass.

6.6 Endringer i ledelsen for HS

Framdriften var slik at nominasjon til avdelingsrådsleder skulle være avsluttet 01.06.94, mens valget gjennomføres 06.06. Nestleder skulle velges 10.06 og studieledere innen 30.06.94.

KUF redegjorde senere³⁰ for at studieledere kunne velges på to måter: av avdelingsråd (indirekte valg), eller ved valg av og blant de faglige tilsatt som underviser ved vedkommende utdanning (direkte). Det ble også åpnet for at avdelingsledere og inspektører som overgangsordning kunne (fast) tilsettes fast som studieleder.

Daværende ledergruppe besto av Mette Karoliussen (åremåltilsatt rektor), Veslemøy Wiese (midlertidig avdelingsleder for barnevernspedagogutdanningen), Karin Berntsen (vikar som avdelingsleder for videreutdanningene) og Rolf Heimdal (vikar som avdelingsleder for grunnutdanningen i sykepleie, men med fast stilling som avdelingsleder for videreutdanningene). Mette Karoliussen hadde som nevnt konkludert med overgang til faglig stilling. Veslemøy Wiese og Karin Berntsen hadde ingen rettigheter til overgang til studielederstillinger, siden de var midlertidig tilsatte og fordi deres fagfelt ikke skulle ha

²⁹ Brev fra departementet 16.03.94

³⁰ Brev fra departementet 23.03.94

studieleder i stor stilling (over 50 %). Rolf Heimdal fikk også reduserte valgmuligheter fordi det området han var fast ansatt i ikke skulle ha studieleder i stor stilling, som han kunne vært overført til (uten valg).

Han valgte derfor å stille til valg som avdelingsrådsleder (faglig lederstilling på avdelingsnivået). Innen nominasjonsfristens utløp var han eneste kandidat og forhåndsstemmegivingen skulle ha begynt mens han var på tjenestereise i utlandet. Det ble imidlertid noe usikkerhet i det lokale valgstyret for HS omkring hans valgbarhet og/eller konsekvensene om han ville bli valgt (i forhold til overgang til faglig stilling og bruk av stillingshjemler). På bakgrunn av samtaler med Karl Haga (jurist ved TDH og medlem av valgstyret for HiT) og Anne Berit Fåberg (førstekonsulent i departementet), besluttet valgstyret å utsette valget³¹. Den formelle problemstilling var at Heimdal enda ikke hadde valgt overgang til faglig stilling, som forelå som en mulighet. Valgbarheten for Heimdal ble etter hvert avklart og bekreftet, og det ble også tilleggsnominert to andre kandidater. Opptellingen av valget viste at Berit Fromholt Mosbye var valgt.

Det skulle i tillegg tilsettes administrativ leder på avdelingsnivå, men da dette ville ta noe tid ble det engasjert midlertidige ledere i påvente av tilsettingsprosessen. For HS takket Rolf Heimdal ja til slik engasjering siden han hadde tapt valget om å bli avdelingsrådsleder. Senere på høsten 1994 søkte han på, og fikk fast stilling som administrasjonssjef.

6.7 Oppsummering – status pr. juli 1994

Hva var status for TSH ved overgangen til Avdeling for helse- og sosialfag pr 01.08.94? En kort oppsummering kan være på sin plass:

Det faglige program under eget ansvarsområde, var

- Sykepleierutdanning (heltid)
- Videreutdanning i psykiatrisk sykepleie (deltid)
- Helsesøsterutdanning (videreutdanning for sykepleiere- som deltid)
- Barnevernspedagogutdanning (heltid)

Det foregikk samarbeid med Rogaland Vernepleierhøgskole som drev desentralisert vernepleierutdanning i høgskolens lokaler.

³¹ Rundskriv 03.06.94 til ansatte og studenter ved TSH

Ledergruppen hadde fire stillinger:

- Åremålsstilling som rektor (100%)
- Fast avdelingslederstilling med sykepleierutdanningen som ansvarsfelt (100%)
- Fast avdelingslederstilling ved videreutdanningene som ansvarsfelt (100%)
- Midlertidig avdelingslederstilling for barnevernspedagogutdanningen (50%)

Personalgruppen besto for øvrig av 22,5 faglige stillinger, 4,5 administrative stillinger, bibliotekar, renholdere og vaktmester.

7 Som HS i HiT

Et nytt kapittel i historien startet 01.08.94 da TSH gjenoppsto som HS, først som «avdeling» i HiT, etter hvert benevnt som «fakultet».

Framstillingen av årene 1994-2007 bygger i hovedsak på saksbehandling i avdelingsråd /avdelingsstyrer og fra 2003 ledermøtene hvor dekanen hadde funksjon som enhetlig leder.

Organisering av den videre framstilling blir som følger:

- Hovedtrekk når det gjelder organisatoriske endringer (1994-2002)
- Hovedtrekk når det gjelder organisatoriske forhold (2003 – 2007)
- Utvikling i fagprogram og spørsmålstillinger knyttet til disse, med særlig omtale av
 - Overføring av de bedriftsinterne videreutdanningene
 - NOKUTs revisjon av sykepleierutdanningen
 - Prosessen fram til akkreditering av masterstudiet i flerkulturelt, forebyggende arbeid med barn og unge.

8 Hovedtrekk – organisatoriske endringer 1994-2003

8.1 Oppstart og etablering

Det første, konstituerende møtet for det nyetablerte avdelingsrådet ble ikke avholdt før 14.12.94 etter vel fire måneders drift som avdeling i HiT.

Avdelingsrådet var øverste beslutningsorgan i avdelingen, og besto for HS av følgende: leder og nestleder valgt ved særskilte valg, dessuten fire faglige representanter, en representant fra TAP og to studentrepresentanter valgt av og blant den gruppe de representerte. Dessuten var det to representanter fra praksisfeltet, oppnevnt av avdelingsrådet. Administrativ leder var møtets sekretær.

I det første møtet ble det behandlet to interessante saker: Møterute og arbeidsform³², og Organisasjonsutvalg³³.

Vedr. møterute og arbeidsform var det i sakspapirene fremmet forslag om bl.a. at vararepresentanter og studieledere skulle ha generell møte-, tale- og forslagsrett. En representant fra Rogaland vernepleierhøgskole skulle ha møte og talerett. Vedtak i høgskolens styre om (lokal) bibliotekrepresentasjon i avdelingsrådene måtte tas til etterretning. Dessuten ble det foreslått at det skulle utarbeides forslag til forretningsorden til neste møte. Vedtaket som ble gjort i saken, ble imidlertid innskrenkende for både studieledere og vararepresentanter. Studielederne omtales sammen med «andre» som kunne innkalles når det tas opp saker innen deres felt. Vararepresentantene skulle tilsvarende innkalles og møte kun ved forfall blant de faste representanter. Avdelingsrådet var altså mer restriktive med tanke på å åpne møtet, enn avdelingsledelsen (avdelingsrådsleder og administrativ leder) hadde vært i sitt saksframlegg.

Når det gjelder Organisasjonsutvalg for å utrede avdelingsintern organisasjonsstruktur, ble det i saksframstillingen vist til at det nye avdelingsstyret nok ville miste en del myndighet sammenlignet med det tidligere høgskoleråd (i TSH) og at det nok ikke ville bli rom for like mye delegering til FPR og LR som tidligere. Like fullt ble det foreslått å etablere en arbeidsgruppe, til bl.a. å fremme forslag til avdelingsintern rådsstruktur/organisering.

³² Sak 04/94 i avdelingsrådet

³³ Sak 05/94 i avdelingsrådet

Vedtaket konkluderte med en arbeidsgruppe bestående av studentrådsleder, avdelingsrådsleder, en lærer- og en teknisk-administrativ representant. Administrativ leder ble oppnevnt som sekretær. Dessuten ble ordningen med Lederråd (LR) og Faglig pedagogisk råd (FRP) prolongert inntil ny avdelingsstruktur kunne iverksettes.

I januar 1995 behandlet avdelingsrådet som sak under eventuelt: situasjonen for FPR på bakgrunn av at barnevernspedagogutdanningen hadde bedt seg fritatt fra å delta i dette forum. Konklusjonen ble at tidligere vedtak om prolongering av utvalget ble opphevet. Møteregler for avdelingsrådet ble behandlet og godkjent.

Budsjetttildeling for 1995 fra departementet var forståelig nok forsinket pga. fusjonsprosessene, like fullt var det sterkt beklagelig. Fellesadministrasjonen la opp til en ekspressbehandling, med en ukes frist (06.02) for avdelingene med å komme med merknader og at styret skulle gjøre sitt tildelingsvedtak 16.02. Allerede 27.02 ble avdelingene pålagt å rapportere tilbake om sin interne budsjettfordeling. Avdelingsstyret vedtok en kritisk høringsuttalelse til forslag til budsjettfordelingsprosess³⁴ i sitt møte 06.02, stort sett i tråd med forslag fra administrativ leder. Styrerepresentant fra HS-miljøet, Mette Karoliussen, var invitert til møtet og gitt uttalerett.

Avdelingsrådet behandlet på nytt budsjettsituasjonen 23.02.05, og avga en uttalelse om at man ikke kunne ta ansvar for nytt opptak til barnevernspedagogutdanningen dersom det ikke ble gitt tilleggs-tildelinger³⁵.

I samme møte ble det også behandlet forslag til innflyttingsplan i nybygget som er under ferdigstilling i Porsgrunn. Flere alternativ var lagt fram, uten at noe forslag fremsto som ideelt. Det er interessant å merke seg at forslag om å utsette saken falt med fire stemmer for. I endelig vedtak stemte fire blankt, mens syv konkluderte med at avdelingsadministrasjonen flytter mest mulig samlet, dessuten første årsenhet i sykepleierutdanningen og hele barnevernspedagogutdanningen, under forutsetning av at man ikke fikk nye utdanninger fra august 1995.

I dette møtet var det også drøftet intern organisering i avdelingen³⁶. Arbeidsgruppen hadde lagt fram et foreløpig notat som anbefalte etablering av fire råd (administrasjonsråd og tre utdanningsråd – ett for hvert område: sykepleie, barnevernspedagogikk og videreutdanning). I

³⁴ Sak 04/95 i avdelingsrådet

³⁵ Sak 22/95 i avdelingsrådet

³⁶ Sak 28/95 i avdelingsrådet

tillegg la et utvalgsmedlem (Svein Bøe) fram eget notat som først og fremst argumenterte for etablering av institutter og instituttråd. Gjeldende reglement fra departementet slo fast at slikt nivå måtte avgjøres av departementet selv, mens et forslag til ny lov som samtidig var på høring, ville overlate beslutning om ytterligere ett beslutningsnivå (f.eks. institutt) til høyskolene selv. Pr. dette tidspunktet hadde ikke departementet konkludert med behov for institutt i HiT. Saken om intern organisering ville komme tilbake til avdelingsråd senere.

Spørsmål om intern organisering under avdelingsråd fikk sin konklusjon i april 1995³⁷: Det ble etablert lederråd og utdanningsspesifikke linjeråd i tråd med saksframstillingen.

Ordnningen skulle gjelde ut 1995 og vurderes før evt. prolongering eller avløsning av andre ordninger. Lederrådet skulle behandle økonomiske og administrative saker, og utgjøres av avdelingsrådsleder, avdelingsrådsnestleder, studielederne, valgt representant for lærerne, teknisk-administrativt personale og studentene. Linjerådene skulle bestå av alle aktuelle lærere for videreutdanningen og barnevernspedagogutdanningen, og for sykepleierutdanningen av studieleder og årsenhetsledere, dessuten skulle det avholdes utvidede linjeråd for alle lærerne ved sykepleierutdanningen etter an fastsatt møterute.

Utkast til Strategisk plan for høyskolen³⁸ ble behandlet 31.10.95. Planen ville bli styringsgivende for høyskolen fram mot 2000, og fremsto som viktig. Uttalelsen fra HS var grunnleggende kritisk, med vekt på mangel på intern prosess i høyskolen, og at bl.a. profesjonsutdanningene i helse- og sosialfag nærmest var usynliggjort.

8.2 Etablering av institutter

Avdelingsstyret avga i mai samme år høringsuttalelse om Utredning om valgte verv og organ³⁹. Det som særlig fikk oppmerksomhet i behandlingen, var spørsmål om HS skulle inndeles i institutt, og i så fall hvor mange. Meningene var delte om dette, men med 5 mot 3 stemmer ble det vedtatt å anbefale at institutt-nivået skulle innføres (også) på HS, og med 7 mot 1 stemme ble det anbefalt to institutt.

Styret gjorde senere vedtak⁴⁰ som fastslo at HS skulle få to institutt, og rammer for fritak for arbeidsplikt for valgte verv til 250 %. Ordning med institutter skulle innføres fra januar 1996 når ny lov blir gjort gjeldende. Styrevedtaket utsatte i første omgang konklusjonene for de to

³⁷ Sak 43/95 i avdelingsrådet

³⁸ Sak 91/95 i avdelingsråd

³⁹ Sak 56/95 i avdelingsrådet

⁴⁰ Sak 79/95 i høyskolesturet

avdelingene på Notodden, men fastsatte senere (tidlig november) at Avdeling for lærerutdanning (LU) skulle få beholde ordningen med studieledere og utvidet også rammene noe for fritak for arbeidsplikten for valgte verv ved LU.

I oktober nedsatte avdelingsstyret en arbeidsgruppe⁴¹ for å forberede etablering av institutter, med vekt på prinsipielle og praktiske sider. På bakgrunn av styrets vedtak om LU, valgte Rolf Heimdal som administrasjonssjef «under tvil men for å bevare min integritet» slik det heter i saksfremstillingen, å reise saken på nytt i avdelingsråd for å revurdere sitt tidligere vedtak i maimøtet. Han begrunnet dette med:

- Det hadde kun vært 8 stemmeberettigede tilstede i dette møtet, mot maksimalt 11. Vedtaket var selvsagt gyldig, men fattet med (bare) 7 stemmer.
- At LU hadde fått lov til å beholde studielederordning, med noe bedre rammer for fritak for arbeidsplikt, burde ha stor betydning for HS siden det ofte ble omtalt stort likhet mellom disse to avdelingene.
- At styret ikke utvidet de administrative ressurser i forbindelse med instituttetableringen, betød at etablering av et beslutningsnivå til, vanskelig kunne iverksettes samtidig med perioden med delt drift.

Han foreslo at man skulle søke styret om enten å beholde ordningen med studieledere eller å utsette innføringen av institutt. Avdelingsrådet konkluderte imidlertid med 9 mot 2 stemmer at vedtak om å opprette arbeidsgruppen snarest, skulle iverksettes. Revurderingen endret altså ikke avdelingsrådets konklusjon.

På dette tidspunkt var Runar Bakken studieleder sykepleierutdanningen, Karin Berntsen var studieleder for videreutdanningen, og Veslemøy Wiese for barnevernspedagogutdanningen. Solveig Gudmundsen hadde studielederansvar for praksis i sykepleierutdanningen i 30 %.

I møtene 29.11.95 og 13.12.95⁴² behandlet avdelingsråd flere spørsmålstillinger i forbindelse med den forestående etablering av institutt, og ga høringsuttalelser omkring dette til høgskolestyret. Man anbefalte bl.a. at institutt- og avdelingsstyrer velges i «utakt» men for tre-årsperioder. Dessuten at det ikke etableres arbeidsutvalg på noe nivå. Størrelse på instituttstyrene bør gjenspeile antall studenter som instituttet har ansvar for.

På bakgrunn av tildelte rammer (250 %) for fritak for arbeidsplikten for valgte verv, gjorde avdelingsstyret vedtak om fordeling som følger: Avdelingsrådsleder – 90 %, avdelingsrådsnestleder – 0 % men 10 % på sin arbeidsplan, instituttleder helsefag – 90 % og

⁴¹ Sak 97/95 i avdelingsrådet

⁴² Sakene 192/95, 111/95 og 113/95 i avdelingsrådet

instituttleder sosialfag – 70 %. Det ble også nedsatt valgstyre for de forestående valgene, med administrativ leder som sekretær. Etter konstituering ble Vegards Snartland leder i valgstyret.

Avdelingsrådet byttet benevnelse pr 01.01.96 til avdelingsstyre.

I det første møtet i 1996 skulle bl.a. regler for valget til instituttstyrene fastsettes⁴³. Det var mange avveier som skulle gjøres: valgmåte, flertalls- eller preferansevalg, vekting av stemmer, evt. lokale regler og tidspunkt og fremdrift. Valgstyrets forslag til ordning ble enstemmig godkjent men et par presiseringer.

I møtet 27.03.96 ble de siste avklaringer omkring institutt-nivået⁴⁴ gjort, ved at mandat, arbeidsområder og forretningsorden ble fastsatt.

Møtet 18.09.96 behandlet en interessant spørsmålstilling knyttet til eventuell rett til forskning eller faglig oppdatering etter endt funksjonstid for tilsatte i valgte lederverv.

Høgskoledirektøren hadde sendt ut et høringsnotat i saken, og administrativ leder la fram forslag til høringsuttalelse⁴⁵ som etter diskusjon ble enstemmig godkjent.

Instituttstyret for helsefag fikk fra oppstarten av seks faglige - (inkl. instituttleder og instituttneleder) og tre studentrepresentanter, mens instituttstyret for sosialfag startet med fire faglige - og to studentrepresentanter.

På bakgrunn av utvidelsen av arbeidsområdet for Institutt for sosialfag når vernepleierutdanningen ble innlemmet i avdelingens program, ble det behandlet forslag om utvidelse av instituttstyret med to lærere og en student⁴⁶. Forslaget ble vedtatt oversendt til høgskolestyret som hadde myndighet til å godkjenne dette. Det måtte så gjennomføres suppleringsvalg.

8.3 Gjennomføring av flytteplanene

Som tidligere nevnt ble utbyggingsplanene i Skien (godkjent i 1992) endret til nybygg i Porsgrunn da samlokalisering mellom TF og HS var fastsatt av departementet etter forslag fra

⁴³ Sak 03/96 i avdelingsstyret

⁴⁴ Sak 24/96 i avdelingsstyret

⁴⁵ Sak 70/96 i avdelingsstyret

⁴⁶ Sak 60/98 i avdelingsstyret

det regionale høgskolestyret. Byggetrinn I i Porsgrunn ble innflyttet høsten 1995, med forhåpning om et snarlig byggetrinn II som skulle gjøre samling i Porsgrunn mulig.

Forut for dette ble spørsmål om flytteprosessen behandlet på nytt i møtet 30.08.95: Med 6 mot 4 stemmer ble det vedtatt å flytte en orienteringssak om dette til en sak under eventuelt (som kunne realitetsbehandles). Da saken kom opp, med forslag om å omgjøre flytteplanen som var godkjent 23.02.95, ble det ifølge referatet⁴⁷ «en engasjert debatt». Utsettelsesforslag ble reist, og med 7 stemmer ble det fastsatt et ekstraordinært møte på saken, mens tre avholdt seg fra å stemme. Når saken kom opp i ekstraordinært møtet 05.09.95, ble den⁴⁸ vurdert bredt. Det var fra administrasjonssjefen sendt ut 20 sider dokumenter til saken (saksframstilling pluss åtte bilag). Et forslag (fra Kristin Helleberg) om å oppheve gjeldende vedtak og holde sykepleier- og barnevernspedagogutdanningen samlet hver for seg falt med 10 stemmer mot og en for. En omfattende, premissgivende formulering fra Runar Bakken og Veslemøy Wiese som konkluderte med at 1) barneverns-pedagogutdanning flytter til Porsgrunn, 2) teoriundervisningen for sykepleierutdanningen beholdes i Skien, 3) praksisundervisning (øvingsrom) gjennomføres i Porsgrunn og 4) videreutdanningene blir i Skien; ble vedtatt med 10 stemmer mot en stemme.

Byggetrinn II skulle ifølge departementet⁴⁹ også inkludere plass til fellesadministrasjonen. Romprogram for trinn II ble utfordrende, også fordi man måtte løse opp i hevdvunnet forståelse hos TF om hvordan deres tidligere suverene bruk av lokalene i Porsgrunn. Særpreget ved studietilbudet ved HS måtte forklares og sikres. I møtet 19.02.96 ga avdelingsstyret høringsuttalelse til byggeprogrammet⁵⁰.

8.4 Forberedelser til nyvalg og ny funksjonsperiode

Allerede i møtet 08.01.97 ble forberedende sak knyttet til valg for ny funksjonsperiode (1997-2000) behandlet⁵¹. Avdelingsstyret var delegert myndighet til å fastsette valgordning innen rammer gitt av høgskolestyret. Avdelingsstyret fastsatte vektning av stemmer til ledervervene (dekanus, prodekanus, instituttledere og instituttneestledere). Det ble slått fast at instituttlederne automatisk blir medlemmer av avdelingsstyret, og at prodekanus ikke kan

⁴⁷ Sak 70/95 i avdelingsråd

⁴⁸ Sak 72/95 i avdelingsråd

⁴⁹ Brev fra dept. 24.05.95

⁵⁰ Sak 11/96 i avdelingsstyret

⁵¹ Sak 04/97 i avdelingsstyret

være instituttleder. Høgskolens valgeregler fastslo at dersom det kun var nominert en kandidat til et verv, var personen å anse som valgt uten formell avvikling av valg. Avdelingsstyret fulgte dette opp i sine regler. Men det viste seg allerede i februar at departementet ikke godkjent slik praksis, og HS måtte i møte 05.03.97 justere valgreglementet⁵² tilsvarende, slik at valg måtte gjennomføres også dersom det kun ville være en kandidat.

Som tidligere nevnt hadde avdelingsstyret anbefalt at også instituttledere fikk rett til permisjon til forskning eller oppdatering etter endt funksjonstid. Høgskolestyret hadde imidlertid slått fast at slik permisjon bare skulle gjelde for rektor, prorektor og dekanus⁵³. Spørsmålstillingen kom derfor opp på nytt i møtet 29.01.97, og avdelingsstyret løste dette ved å vedta at funksjonstid som instituttleder bør telle tungtveiende med ved tildeling av FoU-tid i arbeidsplanen⁵⁴. Nærmere et forhåndsløfte om FoU-tid kunne man ikke komme.

I april møtet behandlet avdelingsstyret et høringsnotat om stillingsbeskrivelser for avdelingenes administrative ledere og arbeidsbeskrivelser for valgte verv⁵⁵.

Administrasjonssjefen hadde forberedt et saknotat og påpekt at forslaget synes å redusere de valgte lederes beslutnings- og innflytelsesansvar, og tilsvarende understreke og forsterke administrasjonens ansvar, plikter og rettigheter. Som eksempel ble nevnt at forslaget sier at administrativ leder skal forberede saker til avdelingsråd etter samråd med dekanus, mens det for tiden het i samråd. Saknotatet ble enstemmig godkjent og oversendt.

Mandat og forretningsorden for instituttstyrene var fastsatt i mars 1996 med utprøving fram til studieåret 1997/98. Saken ble behandlet på nytt 21.05.97⁵⁶ hvor prøveperioden ble forlenget til høsten 1998.

Avdelingsstyret behandlet i juni 1997 spørsmål om fordeling av ressurser til valgte lederverv for den kommende perioden og inntil videre⁵⁷. Den samlede 250 % stillingsressurs som var tildelt HS ble fordelt slik: 90 % til dekanus, mens instituttledelsen på helsefag fikk 90 % og på sosialfag 70 %. Prodekanus fikk 10 % ressurs i sin arbeidsplan.

⁵² Sak 29/97 i avdelingsstyret

⁵³ Sak 104/96 i høgskolestyret

⁵⁴ Sak 13/97 i avdelingsstyret

⁵⁵ Sak 36/97 i avdelingsstyret

⁵⁶ Sak 85/97 i avdelingsstyret

⁵⁷ Sak 62/97 i avdelingsstyret

Nytt avdelingsstyre i ny valgperiode hadde sitt første møte 27.08.97. Der kunne nyvalgt dekanus Sigrunn Øygarden Gundersen ønske velkommen. I dette møtet ble samarbeidsavtalen med RVH forlenget ut 1997⁵⁸.

8.5 Driftsperioden videre

En interessant sak som ble diskutert i avdelingsstyrets møte 26.08.98, var hvordan søknader om vikarstipend for 1999 skulle behandles⁵⁹. «Vikarstipend» var en ordning hvor de faglig ansatte kunne søke om stipend til å utføre forsknings- og/eller utviklingsarbeid. Søknadene skulle prioriteres (innstilles) fra avdelingene, og selve tildelingen skjedde deretter i høgskolestyret. Avdelingsledelsen hadde foreslått å delegere innstillingsmyndigheten til dekanus, men konklusjonen ble at avdelingsstyret heller ville avholde et ekstra møte og behandle saken i plenum. Ekstra møte ble avholdt 14.09.98 hvor det var (kun) seks stemmeberettigede tilstede. Hele tre ansatte hadde søkt om vikarstipend (dvs. forskningsfri hvor det ble gitt ressurser til avdelingen for å sette inn vikar). Ved prøvevotering ble det stemmelikhet om førsteplassen, og stemmen til dekanus ble derfor avgjørende. Det faktiske resultatet avhang altså av vurderingen (stemmegivingen) fra dekanus også ved behandlingen i plenum!

På bakgrunn av endelig fastsatt delegasjonsreglement etter høringsrunden, behandlet avdelingsstyret sak om revidering av internt regelverk i januar 1999⁶⁰, hvor det foruten redaksjonelle justeringer ble delegert til instituttstyrene å sluttbehandle søknader om overflytting og ajourføre pensum. Avdelingsstyret fikk da myndighet til å fastsette fagplaner og oppnevne sensorer.

Noe senere behandlet avdelingsstyret spørsmål om ytterligere delegering til avdelingsstyret og evt. viderelegering til instituttstyrene, jf. høringsnotat fra høgskoledirektøren⁶¹.

Administrasjonssjefen la fram en forholdsvis reservert holdning til forslagene om ytterligere delegering (at innstillingsorganet ved tilsetting selv kunne beslutte å innkalle til intervju, at avdelingsstyret (evt. videreleget) kunne oppnevne sakkyndige utvalg, og at avdelingsstyret skulle kunne gi skriftlig advarsel i forbindelse med mulig bortvisning eller utestenging). Gro

⁵⁸ Sak 69/97 i avdelingsstyret

⁵⁹ Sak 62/98 i avdelingsstyret

⁶⁰ Sak 04/99 i avdelingsstyret

⁶¹ Sak 26/99 i avdelingsstyret

Lorentzen fremmet forslag om å støtte høgskoledirektøren på disse punktene. Hennes forslag ble i votering stilt opp mot forslaget fra administrasjonssjefen, og fikk enstemmig tilslutning!

Tidlig i 2001 behandlet avdelingsstyret en høringssak fra høgskoledirektøren på bakgrunn av brev fra departementets⁶² hvor det ble åpnet for prøveordninger med å eksternt flertall i høgskolestyrene⁶³. Avdelingsstyrets anbefaling ble å konsekvensutrede saken med tanke på å innføre eksternt styreflertall fra august 2000 (ny periode).

I forbindelse med behandling av avdelingsbudsjettet for 2001 i møte 14.02.01, ble det bl.a. lagt inn stillinger som vikarer for instituttlederne (valgt internt til lederverv). Denne ordningen skulle gjelde fra 01.08.01 og primært anvendes for å kunne styrke FoU-virksomheten i instituttene.

Administrasjonssjef Rolf Heimdal var sykmeldt store deler av våsemesteret 2002 (først helt og deretter delvis). Etter høgskoleintern utlysning med to søkere, ble Kirsti Rosenvold Bruun tilsatt som vikar.

8.6 Nye utredninger og organisasjonsendringer

I oktober 2000 behandlet avdelingsstyret Innstillingen om avdelings- og administrasjonsordningen i HiT som var til høring⁶⁴. To av forslagene ble viet størst oppmerksomhet: å slå sammen avdelingsadministrasjonene for HS og TF, og å overføre ansvar for hovedekspedisjonen fra Driftstjenesten til én avdelingene. Avdelingsstyret fulgte anbefaling fra administrasjonssjefen og frarådet sammenslåing av avdelingsadministrasjonene, men at noe større grad av samhandling kan utvikles. Endring av ansvarsforhold for fellesadministrasjonen ble også frarådet, i alle fall stilte ikke HS seg til som vertskap for denne tjenesten.

Sak om de organisatoriske forhold rundt virksomheten ved deltids vernepleierutdanning i Vestfold⁶⁵, ble lagt fram av instituttleder Anne Thronsen for avdelingsstyret i november 2001. Saksframstillingen viste til at det var gjennomført to opptak (i 1999 og 2001) og tilsatt/engasjert til sammen fire lærere. Ingen formelle rammer for det indre liv ved filialen var fastsatt. Avdelingsstyret godkjente så en ordning med filialansvarlig og filialråd med

⁶² Brev fra dept. 02.12.99

⁶³ Sak 04/00 i avdelingsstyret

⁶⁴ Sak 70/00 i avdelingsstyret

⁶⁵ Sak 72/01 i avdelingsstyret

utgangspunkt i instituttstyrets mandat og forretningsorden. Arbeidsoppgavene for filialansvarlig ble anslått til 30 % stilling.

I høgskolen var det på nytt utredningsarbeid om omorganisering av høgskolen. Det ble orientert om dette i avdelingsstyrets møte 02.09.02. Da ble det også informert om henvendelse fra HiVe om interesse av å overta vår desentraliserte vernepleierutdanning som gjennomføres på Bakkenteigen, Horten. Dette ble etter hvert avvist av høgskolen.

I samme møte ga avdelingsstyret høringsuttalelse i sak om organisering, styring og ledelse i HiT⁶⁶ En evt. nyordning skulle gjelde fra 01.08.03. Noen hovedmomenter fra flertallets forslag (allment og for HS spesielt) i utredningen:

- Innføring av enhetlig ledelse på avdelingsnivå.
- Avvikling av avdelings- og instituttstyrer
- Ulike forslag til hvordan nestleder for dekan skal utpekes
- To avdelinger opprettholdes i Porsgrunn, men skal evalueres allerede i 2005.
- HS beholder to institutt.
- Det foreslås fast tilsatt høgskoledirektør fortsatt.
- Ansvar for pedagogikk ved HS foreslås overført til EFL.

Ved behandlingen valgt man å gi støtte til flere anbefalinger, men mente at avdelingsstyret burde beholdes av demokratiske grunner, inkl. sikre representasjon fra praksisfelt; at høgskoledirektør ble ansettes på åremål; og at de avdelingsvise fagmiljø ikke skal splittes opp (jfr. ansvar for pedagogikk ved HS).

Gjennomgang av administrasjonsordningen i høgskolen⁶⁷ ble behandlet som hørings sak av avdelingsstyret 17.03.03. Saken var en oppfølging av tidligere sak om Organisering, styring og ledelse. Avdelingsstyret valgte i sin uttalelse å avvise forslag om å detaljtrrede forslag om felles administrasjon for TF og HS i Porsgrunn. Dessuten ble det påpekt at avdelingsadministrasjonene ved TF og HS ble mindre enn ved AF og EFL, hvilket ikke ga likeverdige administrative støtteapparat for avdelingene. Ikke minst ble det påpekt at behovet for administrativ støtte til instituttnivået var undervurdert.

⁶⁶ Sak 70/02 i avdelingsstyret

⁶⁷ Sak 17/03 i avdelingsstyret

8.7 Oversikt over lederstillinger 1994 – 2003

Alle faglige lederverv ble besatt ved valg, mens administrativ leder var tilsatt i fast stilling.

Dekanus:

Berit Fromholt Mosby (benevnt avdelingsrådsleder: 1994-95)

Sigrunn Øygarden Gundersen (1997 - 03)

Prodekanus:

Veslemøy Wiese (benevnt avdelingsrådsnestleder: 1994 – 95)⁶⁸

Maren Sars (1996-97)

Ketil Eide (1997-98)⁶⁹

Anne Thronsen (1999-00)

Vegard Snartland (2000 – 03)

Instituttleder helsefag

Runar Bakken 1994 – 97 (benevnt studieleder sykepleierutdanningen 1994-96)

Karin Berntsen (benevnt studieleder videreutdanningen 1994-96 i 50 %)

Solveig Gudmundsen (benevnt studieleder praksisundervisningen 1994-96 – i 30%)

Rita Bache Holm (1997 – 00)

Torunn Birkeli (2000-03)

Instituttneestleder helsefag

Sigrun Hvalvik (1997 – 1998)

Kristin Helleberg (1999-2000)

Elisabeth Aase (2000 – 03)

Instituttleder sosialfag

Gro Lorentzen (1997-00)

⁶⁸ Fratrådte for å gå i forskningspermisjon og dr.gradsstudier.

⁶⁹ Fratrådte for å gå i forskningspermisjon og dr.gradsstudier.

Anne Thronsen (2000 – 03)

Instituttnefleder sosialfag

Vegard Snartland (1997 – 2000)

Randi Kroken (2000 -

Administrativ leder

Rolf Heimdal (1994 – 03)

Kirsti Rosenvold Bruun (våren 2002 som sykevikar)

9 Hovedtrekk når det gjelder organisatoriske forhold 2003 – 2007

9.1 Ny ledelsesstruktur

Den nye strukturen for avdelingsledelse ble iverksatt fra 01.08.03. Denne ordningen ble omtalt som «enhetlig ledelse» med åremålstilsatt dekan som felles, overordnet leder på fakultetet, og med åremålstilsatte instituttledere og fast tilsatt administrasjonssjef. Alle disse tre mellomlederne hadde dekanen som nærmeste foresatte. Instituttlederstillingene skulle i utgangspunktet kun utlyses internt i høgskolen. Åremålsperioden var på fire år. Både avdelingsstyret og instituttstyrene hadde opphørt og dekan og instituttledere hadde fått utvidede fullmakter og ivaretok «grovt sett» det samme ansvars- og myndighetsområdet som tidligere hadde hørt til avdelings- og instituttstyrene.

I første ledermøtet, 12.08.03, startet drøftingen med tilrettelegging av ny ordningen, og ny møtestruktur⁷⁰ ble gjennomgått:

- Ledermøter
- Fellesmøter/fakultetsmøter med alle ansatte og instituttmøter og administrasjonsmøter.
- Dialogmøter med studentrådet

Fellesmøter og dialogmøter var «obligatoriske» samarbeidsforum som fulgte av fastsatt styringsordning på HiT-nivå.

Ny dekan var Elisabeth Aase, mens Anne Thronsen var instituttleder på sosialfag. Torunn Birkeli ble fungerende instituttleder på helsefag i påvente av at tilsettingen var på plass. Rolf Heimdal hadde akseptert overføring til den nye stillingen som administrasjonssjef, hvor ansvars- og underordningsnivået var endret fra tidligere regimer. I ledermøtene deltok også undervisningsleder for sykepleierutdanningen, Per Gunnar Disch. Dekanen fastsatte at Anne Thronsen skulle være fast stedfortreder.

Etter to runder med intern utlysning av stilling som instituttleder ved helsefag uten å få besatt stillingen, ble den lyst ut eksternt. Etter gjennomført tilsettingsprosess tiltrådte Willy Moe stillingen medio mars 2004.

⁷⁰ Sak 01/03 i ledermøtet.

9.2 Organisasjonsutvikling

I møtet 20.08.03 ble det nedsatt tre faste utvalg⁷¹ i HS: FoU-utvalg, Kurs- og oppdragsutvalget og IKT-utvalget.

I møte 18.12.03 ble flere saksområder innen arbeids- og ansvarsoppgaver innen personalområdet⁷² behandlet og konkludert av dekanen. Bakgrunnen for saken var at dekanen stort sett har overtatt tidligere myndighet som avdelingsstyret hadde, på samme måte som instituttlederne hadde overtatt for instituttstyrene. Disse hadde nå fått et entydig personalansvar for sine faglige tilhørende. Følgende prinsipper ble fastsatt av dekanen med utgangspunkt i nytt delegasjonsreglement i høgskolen⁷³:

- Administrasjonssjef og instituttledere er innstillende myndighet vedr tilsetninger for «sine» grupper tilsatte. Oppfølging av sykefravær følger den samme strukturen.
- Instituttlederne utarbeider forslag til arbeidsplaner som godkjennes av dekanen.
- Administrasjonssjefen får delegert myndighet til å behandle søknader om velferdspermisjoner, ferieoverføring og det utøvende ansvar for internkontrollen.

Elisabeth Aase gikk ut i sykemelding ultimo januar 2004. Prorektor Knut Duesund ble satt inn som fungerende dekan i ca. 50 % stilling og gikk dermed inn i møtestrukturen.

Etter en prosess over flere uker var det utarbeidet et notat om avdelingens organisatoriske drift som ble lagt fram som drøftingssak overfor tjenestemannsorganisasjonene 22.03.04. Saken hadde vært drøftet i ledergruppen og revidert i skriftlig form flere ganger og også lagt fram på avdelingsmøte. I følge referatet fra ID-møtet, kom det ikke fram slike motforestillinger at fungerende dekan ville justere notatet. Det ble derfor å anse som fastsatt.

Notatet slo fast følgende møtefora:

	Hvem møter	Hensikt - rammer
Ledermøte (LM)	De fem lederstillingene Er åpent for ansattes TV etter eget initiativ.	Samhandling, koordinering, rådgiving overfor beslutninger (primært ved dekanen)

⁷¹ Sak 07/03 i ledermøtet

⁷² Sak 74/03 i ledermøtet

⁷³ Fastsatt 19.06.03 av høgskolestyret

Informasjons-, og drøftingsmøte (ID-møte)	Dekan og TV i tj.m.organisasjonene. Adm.sjef fungerer som sekretær. Dekan tar med aktuelle ledere etter behov.	Praktisere Hovedavtalens §§ 10 - 14.
Dialogmøte på avdelingen	Arbeidsutvalget i SR og dekan, inst.ledere og adm.sjef	Sikre studentene innflytelse etter UH-loven
Dialogmøte på instituttene	Stud.tv. i instituttet sammen med ledergruppe i instituttet.	Sikre studentene innflytelse etter UH-loven
Fellesmøte (avdelingsmøte)	Alt tilsatt personale i avdelingen	Informasjon fra og rådgiving til dekanen. Særlig overordnede saker.
Personalmøter (instituttmøter)	Alt tilsatt personale i instituttene	Informasjon fra og rådgiving til instituttlederne.

I tillegg var det andre møter og grupperinger: kontormøtet (for det teknisk-administrativt tilsatte), FoU-utvalget, KO-utvalget, eksamensutvalg, faggrupper mv.

9.3 Dokumentasjon og arkivering

Følgende foreløpig ordning for saksgang og arkivering av beslutninger var allerede fastsatt av dekanen 03.09.03:

«Ledermøtene bør ha sakliste og referat hvor sakene nummereres fortløpende. Med unntak av B-saker, legges dette ut internt tilgjengelig i Classfronter, samtidig journalføres dette i avdelingsarkivet. Dekanen skriver innkallingen og godkjenner referatet som (fortrinnsvis) skrives av adm.sjef. Dersom dekanen trekker en konklusjon i møtet, bør det framkomme av referatet som også beskriver hvordan saken/vedtaket følges opp. Sakene kan nummeres HS-LM-sak 0103 osv.

Dialogmøtene bør ha egen sakliste og referat med fortløpende nummerering. Dekanen setter opp saklisten i samråd med SR-leder, forøvrig håndteres referat som for ledermøtene. Sakene kan nummereres HS-ID-sak 0103 osv.

Til avdelings- og instituttmøtene bør innkallingen med sakliste gjøres tilgjengelig før møtene, enten ved e-post eller Classfronter. Foreløpig ser vi ikke behov for egne referater fra disse fora, men det kan være aktuelt å omtale at saker har vært informert om eller drøftet i disse fora, når det lages et vedtaksnotat (se nedenunder).

I mange saker, enten de er store og prinsipielle eller kun gjelder en enkeltsak overfor en student eller ansatt, vil "historieskrivingen" være en normal del av beslutningsprosessen. F.eks. vil et svarbrev på en henvendelse uttrykke hva som er besluttet, enten det gjelder en intern hørings sak eller annen henvendelse (f.eks. permisjonssøknader fra ansatte eller studenter).

Andre forhold er så ad-hoc eller små at det også vil være over-formalisme å skriftliggjøre dem.

Men, mange saker vil nok falle i en mellomkategori, hvor det vil være behov for å formalisere og gjøre oss mindre avhengig av enkeltpersoners hukommelse. Da vil en ordning med vedtaksnotat være til hjelp. Det kan være en A-4 -side som inneholder:

- Kort bakgrunn, evt. som vedlegg - har "saken" et saksnummer i arkivet? Hvilket?
- Kort om saksgangen (drøfting med andre/ i andre fora)
- Selve beslutningen (løsningen/tiltaket)
- Om vedtaket må følges opp på spesielt vis (endre en pensumliste, legges ut på nettet e.lign.) Malen saksdokument kan være hensiktsmessig å benytte.»⁷⁴

9.4 Viktigste saksområder framover

Spørsmålstillinger knyttet til organisering av den faglige virksomheten kom opp til diskusjon i LM 29.04.04⁷⁵, på bakgrunn av forutgående ID-møte. Det hadde der blitt reist spørsmål knyttet til faglig virksomhet på instituttene: fagkoordinatorene, fagutvikling, etter- og videreutdanning, og fleksibel sykepleierutdanning. En arbeidsgruppe ble nedsatt og skulle se på dette og legge fram ny sak senere.

Da det så ut som om dekanens sykefravær kom til å bli relativt langvarig, ble det avklart med institusjonsledelsen at HS kunne være representert i institusjonens ledermøter ut over ved fungerende dekan som allerede var der som prorektor⁷⁶. Det ble også planlagt et møte med institusjonsledelsen om dekanfunksjonen neste studieår. Avdelingens behov for stabil og forutsigbar dekanfunksjon skulle vektlegges fra HS side.

Det viste seg etterhvert at dekan gjenopptok arbeidet delvis fra oktober ved aktiv sykemelding. Hun overtok dekanfunksjonen fra medio januar 2005 i 80 % stilling og var helt

⁷⁴ Framkommer av saksnotat om avdelingens organisatoriske drift av 05.04.04 fra administrasjonssjefen.

⁷⁵ Sak 42/04 i ledermøtet

⁷⁶ Informert om i ledermøte som sak 79/04

tilbake fra medio februar 2005. Knut Duesund var fungerende dekan ut 2004, og Rolf Heimdal hadde dette ansvar og oppgaver først i 2005 inntil gjeninntreden.

Ledergruppen begynte også interne diskusjoner omkring dens samhandling med de tillitsvalgte⁷⁷. På dette området var det en ulikhet mellom HS og institusjonsnivået, ved at HS hadde gitt de tillitsvalgte anledning til å møte i LM etter eget initiativ, slik mulighet var det ikke på institusjonsnivået. Ledermøtet for institusjonen var mer «lukket» enn på HS:

Avdelingens organisatoriske drift⁷⁸ kom opp igjen i utvidet ledermøte (med tjenestemannsrepresentanter) 13.05.05. Det ble vist til at ordningen som var blitt formalisert april 2004 skulle evalueres etter ett år. Instituttlederne mente man at møtehyppigheten burde reduseres og sakene sorteres bedre. Det kom også fram ønske om at tydelighet i ledelse og saksgang bør styrkes. Sakene burde forberedes noe bedre. De ulike posisjoner i ledergruppe burde også tydeliggjøres. Fra tjenestemannsrepresentantene kom det bl.a. fram en bekymring for at det var vanskelig å få tid nok til å sette seg inn i sakene og få drøftet disse tilstrekkelig med medlemmene. Saksgangen fram mot ID-møtene burde styrkes. Det ble konkludert at saken skulle tas opp igjen i ID-møte 24.06.05 med innmeldingsfrist av endringer 01.06.

Saken kom imidlertid ikke opp igjen før 12.09.05 som en del av «Organisering og struktur i HS»⁷⁹. Dekanens foreløpige konklusjon var å videreføre dagens ordning og inndeling. Dersom HS skulle få mastergradutdanning, skulle denne i første omgang legges direkte under dekanen uten instituttilknytning. Saken skulle legges fram for tjenestemannsorganisasjonene før endelig konklusjon trekkes. I samme møtet ble også avklaring av myndighetsområder⁸⁰ tatt opp av Anne Thronsen og Rolf Heimdal i fellesskap. De pekte på noen dokumenter (instrukser og enkeltvedtak fra dekanen) som framstilte myndighet og ansvar for de ulike lederstillingene noe upresist. Dette trengte en gjennomgang, var innspillet. Dekanen oppsummerte og ba om konkrete forslag på slike områder.

I perioden mars – juni 2005 vikarierte Kirsti Rosenvold Bruun som administrasjonssjef da Rolf Heimdal hadde oppdateringspermisjon.

⁷⁷ Sak 86/04 i ledermøtet

⁷⁸ Sak 77/05 i ledermøtet

⁷⁹ Sak 116/05 i ledermøtet

⁸⁰ Sak 117/05 i ledermøtet

Ny modell for organisering av arbeidsdelingen i studieadministrasjonen⁸¹ ble behandlet i møtet 09.01.06. Denne fikk ledermøtets tilslutning.

Fra fellesadministrasjonen ble ny utredning om organisering, styring og ledelse og administrasjonsordning i HiT sendt ut på høring. Denne ble foreløpig drøftet⁸² i møte 15.08.06. Saken skulle til drøfting i ID-møte før endelig høringssvar skulle avgis. I samme møtet ble det referert at NOKUTs svar om masterutdanningen var ventet om kort tid.

Sak om administrasjonsordning/fag i HS⁸³ ble drøftet 16.04.06. Dette var en gjenganger, og nærmet seg konklusjon.

9.5 Lederskifter

Willy Moe hadde sagt opp sin stilling etter om lag to år, og Runar Bakken ble derfor konstituert som instituttleder på helsefag.

Åremålsperioden gikk mot avslutning sommeren 2007 og forut for dette ble de utlyst på nytt.

Elisabeth Aase hadde tidligere bekjentgjort at hun ikke var søker til ny periode fra 2007. I juni ble det klargjort at Kathrine Cappelen var tilsatt og kunne tiltre 01.09.07. Elisabeth Aase sto i stillingen fram til da. Anne Thronsen ble gitt nytt åremål som instituttleder på sosialfag, mens Runar Bakken fungerte til Rolf Heimdal overtok som instituttleder på helsefag fra ultimo november 2007. Av denne grunn var vikariat som administrasjonssjef utlyst, og Per Gunnar Disch ble tilsatt i dette fra samme tidspunkt.

Ledermøtet 11.09 var det første med nytilsatt dekan, Kathrine Cappelen. Hun reiste som sak samhandling og form for den nye ledergruppen. Dette skulle følges opp i heldagsmøte 09.10.07.

9.6 Oversikt over lederstillinger fra 2003 – 2007

Dekan (åremålsstilling)

Elisabeth Aase – august 2003 – august 2007

⁸¹ Sak 04/06 i ledermøtet

⁸² Sak 91/06 i ledermøtet

⁸³ Sak 57/06 i ledermøtet

Knut Duesund (vikar) - februar - desember 2004

Rolf Heimdal (vikar) - januar-februar 2005

Kathrine Cappelen (2007 -)

Instituttleder helsefag (åremålsstilling)

Torunn Birkeli (2003 – 04)

Willy Moe (2004 – 06)

Runar Bakken (2006 -07)

Rolf Heimdal (2007 -)

Instituttleder sosialfag (åremålsstilling)

Anne Thronsen (2003 –)

Administrasjonssjef (fast stilling)

Rolf Heimdal (2003 – 2007)⁸⁴

Kirsti Rosenvold Bruun (vikar) - våren 2005

Per Gunnar Disch (2007 -)

Undervisningsleder sykepleierutdanningen (fast stilling)⁸⁵

Per Gunnar Disch (2000 – 07)

⁸⁴ Var i permisjon våren 2005 og fra november 2007

⁸⁵ Denne stillingen ble inndratt i 2007 og omdisponert senere.

10 Utvikling i studieprogrammene

Fagportefølgen i avdelingen besto ved inngangen til HiT av sykepleierutdanning, barnevernspedagogutdanning og et par videreutdanninger. Framstillingen av den etterfølgende utvikling av studieprogrammene kunne vært organisert på flere måter, f.eks. omkring de tre utdanningsnivåer: bachelorutdanninger, videreutdanninger (påbyggingsstudier) og masterutdanningen som ble realisert i 2007.

Jeg velger imidlertid en framstilling som er mer kronologisk: den følger tidsaksen fra 1995 til 2007 for å få fram den reelle utviklingen som gikk litt i «rykk og napp» og «et skritt hit og et skritt dit», ofte styrt av utenforliggende forhold. Framstillingen av perioden fram til 2003 bygger særlig på avdelingsstyrets behandling av ulike sakskompleks, dersom annet ikke er spesielt nevnt. Fra 2003 og framover er ledermøtet med innkallinger og referat den viktigste informasjonskilden til framstillingen, siden det ikke lenger var noe styrenivå med representativ sammensetning fra ansatte, studenter og praksisfelt.

10.1 Perioden 1995-1999

Siden ny rammeplan for sykepleierutdanningen ble forsinket, slik man kunne forutse, ble også behandling av omlegging av fagplan for sykepleierutdanningen⁸⁶ utsatt i avdelingsråd 05.04.95. Det ble samtidig gjort vedtak om å etablere A-delen⁸⁷ i videreutdanningene som etterutdanningstilbud forutsatt tilstrekkelig påmelding (ekstern finansiering).

Samarbeidsavtale med Rogaland Vernepleierhøgskole⁸⁸ ble behandlet og forlenget 07.06.95 for et år, med intensjon om fortsatt forlengelse hvis aktuelt. Avtalen omhandlet forhold som bibliotek, kontor og ekspedisjon, vedlikehold, vaktmester og renhold.

Den 30.08.95 ble bl.a. høringsuttalelse til revidert rammeplan for sykepleierutdanningen⁸⁹, behandlet. Ny rammeplanhøring fra RHHS 15.05.95 var av bl.a. utdanningspolitisk karakter: for å ajourføre regelverket i forhold til utdanningsreformen som førte de fleste sykepleierhøgskoler inn under større høgskoler. Dessuten var en del faglige normer (vektlegging, praksisområder, frihet og styring) vektlagt.

⁸⁶ Sak 41/95 i avdelingsråd

⁸⁷ Sak 44/95 i avdelingsråd

⁸⁸ Sak 61/95 i avdelingsråd

⁸⁹ Sak 69/95 i avdelingsråd

I januar 1996 behandlet avdelingsråd notat fra Rogaland Vernepleierhøgskolen om å ta opp arbeidet med permanent tilbud om vernepleierutdanning⁹⁰. Det ble gjort vedtak om at avdelingsledelsen måtte arbeide aktivt for å få realisert nye studier ved HS, jfr.

Høgskolestyrets prioritering av nye studietilbud man ønsket seg.

I mars 1996 nedsatte avdelingsråd en arbeidsgruppe med interne og eksterne representanter for å arbeide med etablering av en ny grunnutdanning⁹¹. Sosionom- og vernepleierutdanning var da prioritert fra høgskolestyrets side.

I møtene 24.04.96 og 29.05.96 ble flere spørsmål knyttet til studietilbudet behandlet og/eller informert om:

- Studieplaner for Videreutdanning i flerkulturelt arbeid (5 vt) og Videreutdanning i flerkulturell kompetanse (5 vt) i samarbeid med Avdeling for økonomi-, miljø- og idrettsfag, var anbefalt godkjent av avdelingsstyret og fikk sin godkjenning av Høgskolestyret i april⁹².
- Det ble fra avdelingsstyret anbefalt overfor institusjonen å etablere både sosionomutdanning og vernepleierutdanning⁹³.
- Avdelingen stilte seg velvillig til henvendelse fra Helsetilsynet om reetablering av Eldreomsorgsutdanningen⁹⁴ (videreutdanning) forutsatt tilstrekkelig ressurstilgang.
- Det var kommet henvendelse fra KS-Telemark om utvidet opptak til sykepleierutdanningen⁹⁵.

Også møtet 06.11.96 behandlet utdanningsspørsmål. I forbindelse med høgskolens arbeid med fagprofil, vedtok avdelingsstyret følgende prioriteringer⁹⁶:

Innen eksisterende studietilbud:

1. Opprettholde utdanningskapasiteten for sykepleier- og barnevernspedagogutdanning.
2. Øke utdanningskapasiteten for sykepleierutdanningen til 90 studenter pr. år.
3. Opptak til videreutdanning i psykiatrisk sykepleie også høsten 1997.

⁹⁰ Sak 04/96 i avdelingsråd

⁹¹ Sak 28/96 i avdelingsråd

⁹² Sak 40/96 i) i avdelingsråd

⁹³ Sakene 40/96 og 41/96 i avdelingsråd

⁹⁴ Sak 46/96 i avdelingsråd

⁹⁵ Sak 39/96 i) i avdelingsråd

⁹⁶ Sak 78/96 i avdelingsråd

4. Reetablere videreutdanning i sykepleie til eldre og mennesker med langvarig funksjonssvikt høsten 1997.
5. Opptak til helsesøsterutdanning høsten 1997.

Som nyetablerte studietilbud:

1. Sosionomutdanning etableres fra 1997.
2. Videreutdanning i flerkulturelt arbeid etableres fra 1998.
3. Videreutdanning i veiledningspedagogikk (10 vt) etableres fra 1998.

Dessuten ønsket man fortgang i overføring av vernepleierutdanning fra RVH.

Instituttleder Gro Lorentsen hadde fremmet forslag om nedsettelse av arbeidsgrupper til å forberede etablering av to nye videreutdanninger: Flerkulturelt arbeid og Kultur som forebyggende helsearbeid, begge på 20 vt. Avdelingsstyret konkluderte med å foreløpig kun arbeide videre med Flerkulturelt arbeid, i tråd med instituttets anbefaling⁹⁷. Arbeidsgruppen skulle utgjøres av styringsgruppene for de to relevante utdanningsmodulen (nevnt tidligere) på 5 vt.

Spørsmål om etablering av vernepleierutdanning ble avklart ved departementets svarbrev⁹⁸ referert i møtet 29.11.06: Departementet hadde enda ikke tatt stilling til om det skulle etableres flere permanente nye vernepleierutdanninger. Dette ble lovet avklart i forbindelse med Statsbudsjettet for 1998. I samme møte ble det referert svarbrev fra eksterne instanser om finansieringsbistand til Videreutdanning i eldreomsorg⁹⁹. Responsen var negativ og det ble opplyst at saken sannsynligvis ville bli lagt på is inntil videre. Planer¹⁰⁰ for både Videreutdanning i flerkulturelt arbeid (20 vt) og Videreutdanning i praksisveiledning innen helse- og sosialsektoren (10vt) ble behandlet i avdelingsråd og anbefalt godkjent av høgskolestyret.

Det var avklart gjennom høgskolestyrets behandling av studieplasser for 1997-98 at HS fikk starte opp et kull til med videreutdanning i psykiatrisk sykepleie. Avdelingsstyret ble informert om dette 12.02.97¹⁰¹.

⁹⁷ Sak 81/96 i avdelingsråd

⁹⁸ Brev fra dept. av 15.11.96

⁹⁹ Sak 84/96 iii) i avdelingsråd

¹⁰⁰ Sak 92/96 i avdelingsråd

¹⁰¹ Sak 16/97 ii) i avdelingsstyret

Videreutdanning i psykisk helse¹⁰² ble også behandlet i møte 27.08.97: Departementet hadde før sommeren fastslått av Videreutdanning i psykiatrisk sykepleie skulle opphøre, og erstattes av en Videreutdanning i psykisk helse. Denne utdanningen måtte ha en avsluttende tverrfaglig fordypning i psykososialt arbeid (10 vt), men kunne i tillegg ha en alternativ fagspesifikk fordypning i sykepleie. Den nye rammeplanen skulle iverksettes fra 1998. Avdelingsstyret måtte ta stilling til de nye rammebetingelsene, og vedtok enstemmig å anbefale at ny Videreutdanning i psykisk helse skal overta plassen i avdelingens studieprogram, dessuten at fagspesifikk fordypning i sykepleie skulle etableres.

I møtet ble det referert at departementet hadde avslått vår søknad om etablering av videreutdanning i praksisveiledning for helse- og sosialsektoren.

Det videre arbeid med etablering av Videreutdanning i flerkulturelt arbeid ble behandlet av avdelingsstyret både i oktober og november 1997¹⁰³: Det var mest aktuelt å omarbeide studieplanen til 10 vt x 2 tilrettelagt for ekstern finansiering, eller ved omdisponering av egne ressurser. Som en del av sak om prioritering av studier og fordeling av måltall for høsten 1998, ville man gi plass til denne videreutdanningen som én helhet (20 vt.) med 30 studieplasser. Dette bl.a. fordi departementet¹⁰⁴ i svar på søknad om etablering av utdanningen, hadde gitt positive kommentarer til studiet, samtidig som det var understreket at utdanningen ikke kunne godkjennes uten at finansiering (les: omgjøring av egne studieplasser) var anvist fra høgskolen. Denne løsningen fikk man til ved å foreslå redusert opptak til grunnutdanningene. Derved fikk også Videreutdanning i psykisk helsearbeid anledning til opptak til to fordypninger (20 studieplasser på hver).

Rogaland vernepleierhøgskole hadde på nytt henvendt seg til høgskolen med tanke på en helhetlig løsning for vernepleierutdanning i Rogaland, Agder og Telemark¹⁰⁵. Avdelingsstyret behandlet denne møtet 27.11.97 og anbefalte skissen overfor høgskolestyret.

Det første møtet for avdelingsstyret i 1998 behandlet fagplan for Videreutdanning i psykisk helsearbeid¹⁰⁶ og anbefalte den godkjent. I samme møte behandlet også avdelingsstyret forslag til studieplan for Kultur for helse organisert som 4 moduler på 5 vt¹⁰⁷. Kultur for helse

¹⁰² Sak 71/97 i avdelingsstyret

¹⁰³ Sakene 80/97 og 99/97 i avdelingsstyret

¹⁰⁴ Brev av 08.08.97

¹⁰⁵ Sak 104/97 i avdelingsstyret

¹⁰⁶ Sak 04/98 i avdelingsstyret

¹⁰⁷ Sak 07/98 i avdelingsstyret

ble da fastsatt som nytt navn på studietilbudet som var under utvikling. Tidligere hadde det blitt omtalt som Kultur som helsefremmende tiltak.

RHHS var formelt blitt nedlagt pr 31.07.97 og arbeidsområdet var delvis overtatt av Norgesnettrådet. Norgesnettrådet overtok arbeidet med forslag til nye rammeplaner for vernepleier- og barnevernspedagog- og sosionomutdanningen og oversendt disse til uttalelse¹⁰⁸. Departementet hadde allerede godkjent en felles 10 vt. innholdsdel i rammeplanene for disse tre utdanningene. Avdelingsstyret behandlet høringsuttalelse¹⁰⁹ i møtet 03.04.98.

I møtet 15.05.98 ble flere viktige utdanningsspørsmål behandlet av avdelingsstyret:

- Det ble informert om at høgskolestyret har godkjent etablering av Kultur for helse organisert som 4 moduler av 5 vt omfang, forutsatt tilstrekkelig opptakstall. Forslag til opptaksregler ble foreslått¹¹⁰.
- Departementet hadde godkjent etablering av Vernepleierutdanning¹¹¹ ved høgskolen, 30 studieplasser på full tid og 20 studieplasser som fireårig desentralisert, deltids tilbud. Det siste ble pålagt plassert i området Vestfold-Buskerud og skulle ha opptak annet hvert år, alternerende med tilsvarende opptak ved RVH. Avdelingsstyret bestemte at utdanning skulle høre til Institutt for sosialfag.
- Forslag til studieplan for Flerkulturelt arbeid¹¹² hadde vært på ekstern høring med stor oppslutning. Ketil Eide hadde bearbeidet disse og oppsummert anbefalinger til justering av planen. Avdelingsstyret ga tilslutning til de foreslåtte justeringene og anbefaler den videre godkjent. Avdelingsstyret godkjente også at gjennomføre og beståtte tidligere moduler av 5 vt innen hovedtema kan gi fritak i forhold til nytt studium.

Diakonhjemmets høgskolesenter planla å etablere tilbud i Telemark for desentralisert sykepleierutdanning. Sjefssykepleier Lars Ødegaard som representerte praksisfeltet hadde meldt sak om dette¹¹³ til avdelingsstyremøte i juni 1998. Det ble gjort vedtak om «...å avvente og vurdere nærmere hvilke konsekvenser dette får for HiTs sykepleierutdanning (antall plasser, praksissteder og mulighet for alternativ tilrettelegging)».

¹⁰⁸ Brev av 02.03.98

¹⁰⁹ Sak 28/98 i avdelingsstyret

¹¹⁰ Sak 35/98 i avdelingsstyret

¹¹¹ Brev av 16.04.98

¹¹² Sak 38/98 i avdelingsstyret

¹¹³ Sak 56/98 i avdelingsstyret

Vernepleierutdanningen startet opp høsten 1998 i egen regi, og møtet 26.08.98 behandlet forslag til fagplan for denne¹¹⁴. Forslaget ble noe justert og vedtatt oversendt til høgskolestyret for godkjenning.

Det har tidligere vært omtalt at ny rammeplan for sykepleierutdanningen var forsinket. Høringsforslaget¹¹⁵ ble behandlet i møtet 22.09.98. Sjefssykepleier Lars Ødegaard ba om å få dokument at han avholdt seg fra å stemme i denne saken fordi sykehuset skulle gi egen høringsuttalelse via Kommunenes Sentralforbund. I møtet ble det også behandlet forslag om å etablere desentralisert vernepleierutdanning fra 1999¹¹⁶. Avdelingsstyret tok til etterretning departementets pålegg om at denne skulle gjennomføres i Vestfold eller Buskerud, og anbefalte Tønsbergregionen som plassering.

Møtet 28.10.98 behandlet hørings sak om revisjon av delegeringsreglementet i høgskolen. For den løpende saksbehandling var en viktig endring at det skulle delegeres til avdelingsstyrene å godkjenne fagplaner på de områdene det er fastsatt nasjonale rammeplaner.

På bakgrunn av etablering av vernepleierutdanningen, utvidet høgskolestyret ressursrammen for fritak i arbeidsplikt i ordinære stillinger for valgte verv til 3,0 årsverk¹¹⁷. Avdelingsstyret fordelte avdelingsstyret ressursene¹¹⁸ slik: 100 % for dekanus og for hver av instituttledelsene 100 %, normalt til instituttleder.

Ved behandling av forslag til studieprogram og fordeling av studieplassene for 1999/2000¹¹⁹, anbefalte avdelingsstyret opptak til Tverrfaglig videreutdanning i eldreomsorg dersom tildeling av studieplasser ga rom for dette.

Avdelingsstyret ble i møtet 10.02.99 orientert om arbeidet med å etablere desentralisert vernepleierutdanning i Vestfold og om framdrift med overføring av de bedriftsinterne videreutdanningene til høgskolene¹²⁰. Når det gjelder vernepleierutdanningen som ble etablert på Bakkenteigen (HiVe) ved Horten, må det kommenteres at HiVe selv hadde søkt om å få etablere vernepleierutdanning i 1998, men fikk avslag samtidig som etablering ble godkjent for HiT. Departementet hadde pålagt HiT å etablere deltidstilbud i Vestfold/Buskerud og av

¹¹⁴ Sak 61/98 i avdelingsstyret

¹¹⁵ Sak 75/98 i avdelingsstyret

¹¹⁶ Sak 76/98 i avdelingsstyret

¹¹⁷ Sak 88/98 i høgskolestyret

¹¹⁸ Sak 82/98 i avdelingsstyret

¹¹⁹ Sak 90/98 i avdelingsstyret

¹²⁰ Sak 11/99 iii) og iv) i avdelingsstyret

flere grunner falt valget på Vestfold. HiVe ble pålagt fra departementet å gi lokaler til undervisning og lærere, dessuten kjøpte HiT noen tjenester fra HiVe, så som biblioteksservice, kopitjenester mm.

I møtet ble også studieplan for modul 2 i Kultur for helse¹²¹ anbefalt godkjent av rektor. Modul 1 hadde startet opp høsten 1998. Da høgskolestyret hadde behandlet og godkjent oppstart av Kultur for helse som fire 5 vt-moduler¹²², hadde det delegert til rektor å godkjenne reviderte studieplaner for modulene etter hvert som avdelingen ferdigstilte dem.

KUFs tildeling av studieplasser for 1999, ga klarsignal til videreutdanning i eldreomsorg og helsesøsterutdanning. Dette ble referert i avdelingsstyremøte i april 1999¹²³. I samme møte ble spørsmål om å innarbeide Kultur for helse som 20 vt videreutdanning i studieprogrammet fra 2000 behandlet¹²⁴. På tross av kritiske spørsmål fra studentrepresentanter, fattet avdelingsstyret intensjonsvedtak om oppstart. Etableringssøknad om Kultur for helse ble behandlet senere (august 1999)¹²⁵, og vedtatt oversendt høgskolestyret. Det ble delegert til dekanus å gi endelig godkjenning til studieplanen.

I siste møtet i studieåret, 24.06.98, ble det informert om at Helsesøsterutdanningen skulle starte i januar 2000, mens Videreutdanning i Aldring og eldreomsorg var planlagt oppstart september 1999¹²⁶. Fagplanen for denne utdanningen var lagt fram til behandling, men konklusjonen ble utsatt til neste møtet pga. noen mindre merknader. I møtet 25.08.99 ble den endelig godkjent¹²⁷.

Fagplanene for både barnevernspedagog- og vernepleierutdanningen ble lagt fram til behandling 22.09.99. For begge planer ble det diskusjon om *«fagplanene var konkrete nok og ga tilstrekkelig føring for pedagogiske og faglige valg ved timeplanlegging og for undervisning»*¹²⁸. Det ble avgitt to stemmer for umiddelbar godkjenning, mens med 7 stemmer ble planene gitt foreløpig godkjenning, mens de ble sendt tilbake til instituttstyret for videre utvikling og legges frem for neste studieår.

¹²¹ Sak 14/99 i avdelingsstyret

¹²² Sak 27/98 i høgskolestyret

¹²³ Sak 17/99 ii) i avdelingsstyret

¹²⁴ Sak 21/99 i avdelingsstyret

¹²⁵ Sak 43/99 i avdelingsstyret

¹²⁶ Sak 31/99 ii) i avdelingsstyret

¹²⁷ Sak 33/99 i avdelingsstyret

¹²⁸ Sakene 55/99 og 56/99 i avdelingsstyret

Forslag til studieprogram 2000/2001¹²⁹ ble behandlet i avdelingsstyrets møte 24.11.99. Det var flere forhold avdelingsstyret valgte å fokusere i sin høringsuttalelse i tråd med anbefaling fra administrativ leder: At opptak til videreutdanning i psykisk helsearbeid måtte opprettholdes pga. helsepolitiske signaler (det var foreslått ikke-opptak). At opptak til videreutdanning i flerkulturelt arbeid måtte opprettholdes pga. stor ekstern oppmerksomhet (var foreslått ikke-opptak). At opptak til sykepleierutdanningen burde beholdes på 100 plasser pga. samarbeidsavtalen med KS-Telemark som forpliktet høgskolen til dette. Det ble også påpekt at det var foreslått å legge ned 25 studieplasser på våre videreutdanninger mens det er tilsvarende økning på LU med 114 studieplasser! Det var riktignok blitt funnet plass til Kultur for helse med 7 studieplasser.

I samme møtet ble det referert at departementet nå har fastsatt rammeplaner for de tidligere bedriftsinterne videreutdanningene i sykepleie¹³⁰. Allerede i neste møte godkjente avdelingsstyret fagplaner i Videreutdanning i anesthesi-, intensiv- og operasjonssykepleie¹³¹ (se senere).

10.2 Perioden 2000-2003

I tusenårets første møte, 14.01.00, ble det referert¹³² flere viktige beslutninger når det gjelder studiesaker:

- Departementet hadde delegert til høgskolene å etablere/godkjenne studieplaner inntil 30 vt. omfang.
- Revidert rammeplan for sykepleierutdanning var godkjent av departementet, og skulle iverksettes fra høsten 2000.

Helsesøsterutdanningens fagplan ble behandlet¹³³ våren 2000: Med flere kritiske merknader og pålegg ble den godkjent for innværende kull, men slik at det skulle utarbeides en permanent fagplan med tanke på nye opptak. Fagplanen bygget på rammeplan og forskrift for helsesøsterutdanning fastsatt av departementet 12.03.98. En revidert eksamensordning ble også behandlet og godkjent av avdelingsstyret 31.05.00.

¹²⁹ Sak 70/99 i avdelingsstyret

¹³⁰ Sak 68/99 i) i avdelingsstyret

¹³¹ Sak 77/99 i avdelingsstyret

¹³² Sak 02/00 i) og ii) i avdelingsstyret

¹³³ Saken 11/00 i avdelingsstyret

Ved Avdeling for allmenne fag var det Hovedfag i helse- og miljøvern. Over noe tid hadde det blitt diskutert om og hvordan sykepleiere skulle kunne tas opp til dette hovedfaget. I samarbeid med dekanus Sigrunn Øygarden Gundersen (HS) hadde Institutt for natur-, helse- og miljøvern fag utarbeidet forslag til påbyggingsstudium for sykepleiere og andre helsefagutdannede som kunne gi opptak til hovedfag. Forslag til studieplan ble behandlet 23.02.00¹³⁴. Avdelingsstyret anbefalte den godkjent, men ba AF vurdere et bredere rekrutteringsgrunnlag og om evaluering etter ett år.

I møtet 22.03.00 ble Studieplan for flerkulturelt arbeid¹³⁵ lagt fram etter revisjonsbearbeiding. De viktigste elementer var omorganisering til to moduler på 10 vt, slik at det ble færre eksamener. Dessuten behandlet avdelingsstyret fagplanene til vernepleier- og barnevernspedagogutdanningen¹³⁶ på nytt, jfr. vedtak i september 1999. Konklusjonen var at avdelingsstyret forlenget fristen for evaluering av planene, og de ble ansett for godkjente.

I møte 03.05.00 ble reviderte fagplaner for sykepleierutdanningen og videreutdanning i psykisk helsearbeid¹³⁷ behandlet og sendt tilbake til instituttet for ytterligere bearbeiding. Begge planene ble lagt fram igjen i nytt møte 22.06.00 og der godkjent. I samme møte fikk fagplan for deltidsutdanning av vernepleiere¹³⁸ på Bakkenteigen fra 2000 førstegangs behandling.

Som ettersendt sak behandlet avdelingsstyret 22.11.00 forslag til studieplan for tverrfaglig videreutdanning (20 vt)¹³⁹. Studiet skulle være i samarbeid med EFL, og administrativt hørende til der. Det ble reist flere forhold som ønskes presisert, og delegert til dekanus å avgi evt. anbefaling om høgskolestyrets godkjenning etter evt. innarbeiding av merknadene.

Oppdragsvirksomheten for Telemark Fylkeskommune, senere for flere av de lokale helseforetakene, med videreutdanning i anesthesi-, intensiv- og operasjonssykepleie opp i 2001. I årets første møte, 10.01.01, vedtok avdelingsstyret å opprette en administrativ oppdragsstilling¹⁴⁰ i den forbindelse, i første omgang 50 % stilling som «*kunne utvides dersom behov og finansiering tilsier det*». Saken ble underveis i behandlingen vurdert utsatt

¹³⁴ Sak 20/00 i avdelingsstyret

¹³⁵ Sak 32/00 i avdelingsstyret

¹³⁶ Sak 33/00 i avdelingsstyret

¹³⁷ Sakene 37/00 og 39/00 i avdelingsstyret

¹³⁸ Sak 50/00 i avdelingsstyret

¹³⁹ Sak 80/00 i avdelingsstyret

¹⁴⁰ Sak 07/01 i avdelingsstyret

pga. saksframstillingen fra administrasjonssjef, men endte med enstemmig tilslutning til overnevnte konklusjon. To avholdt seg fra å stemme.

I møtet 07.03.01 ble spørsmål om deltids sykepleierutdanning¹⁴¹ realitetsbehandlet for første gang (23/01). Saken var blitt referert i det forutgående møtet. Påtrykket for slik utdanning var hovedsakelig fra fylkeskommunen og KS, og aktualisert ved at Diakonhjemmets høgskolesenter allerede hadde tatt opp deltidsstudenter fra Telemark til ett kull. Avdelingsstyret vedtok å forberede oppstart av slik utdanning fra 2002, og ønsket en nærmere plan for oppstart lagt fram før sommeren 2001. I samme møte ble første innstilling fra høgskolens arbeidsgruppe til å vurdere framtidig studieprogram og opptakskapasitet¹⁴², behandlet. Administrasjonssjefen hadde funnet flere unøyaktigheter og feil når det gjaldt bakgrunnsdata om avdelingens bemanning og studietilbud i saksframstillingen. Behandlingen medførte at avdelingens ga uttalelse i forbindelse med desentralisert sykepleierutdanning hvor man mente det var bedre å ta i bruk tilrettelagt fjernundervisning enn full desentralisering. Uttalelsen anbefalte også at det burde omdisponeres 27 studieplasser fra vernepleierutdanningen til sykepleie, og legges til rette for moderat vekst i studieplasser til påbyggingsstudier (videreutdanninger) for å gi rom for vekst og alternering i tilbudet. Saken kom opp på nytt¹⁴³ i avdelingsstyremøte 23.05.01 etter høgskolestyrets behandling av saken. Avdelingene var da eksplisitt blitt bedt om å vurdere vedtaket om prioriterte utbyggingsområder (som for HS vedkommende var helse- og sosialfag). Denne gang presiserte avdelingen at normalt opptak til sykepleierutdanningen framover burde være 100 plasser, mens vernepleier- og barnevernspedagogutdanningen burde ha 45 plasser hver. Kapasitet til påbyggingsstudiene burde være 75 plasser.

Sak om etablering av desentralisert sykepleierutdanning ble behandlet på nytt¹⁴⁴ i avdelingsstyret 20.06.01. En prosjektgruppe i Institutt for helsefag hadde arbeidet med saken, og la fram saksnotat hvor opptak av 30 studenter ble skissert. Det ble foreslått etablert et nært samarbeid med Diakonhjemmets høgskolesenter og «bytte av tjenester». I vedtaket ble notatet tatt til orientering, og instituttet ble bedt om å legge fra ny sak i september, hvor både oppstarttidspunkt er revurdert i forhold til regionale ønsker, og et evt. samarbeid med Diakonhjemmets høgskolesenter skulle være mer utredet både innholds- og ressursmessig.

¹⁴¹ Sak 23/01 i avdelingsstyret

¹⁴² Sak 25/01 i avdelingsstyret

¹⁴³ Sak 40/01 i avdelingsstyret

¹⁴⁴ Sak 44/01 i avdelingsstyret

Forslag til prosjektplan for Etablering av fleksibel, IKT-støttet deltidsutdanning i sjukepleie ved Institutt for helsefag, ble lagt fram av instituttet i november 2001¹⁴⁵. Etter forhåndsdrøfting i avdelingsledelsen (dekanus og administrativ leder) hvor man fant flere forhold uferdige, ble instituttleder anbefalt å utsette framlegget for avdelingsstyret. Hun ville imidlertid legge den fram, og etter diskusjon i avdelingsstyret vedtok det å nedsette en styringsgruppe for «deltidsutdanning i sykepleie» bestående av avdelingsledelsen, prosjektleder (Anne Kathrine Malme), prosjektansvarlig (Torunn Birkeli), undervisningsleder (Per Gunnar Disch) og en ekstern representant for praksisfeltet. Plan for organisering og gjennomføring av studiet med oppstart for studieåret 2002/2003 skulle utredes og plandokumenter skulle fram igjen for avdelingsstyret.

I møtet 18.02.02 ble det orientert om framdrift med etablering av IKT-støttet deltidsutdanning i sjukepleie¹⁴⁶. Det var søkt om eksterne prosjektmidler og ressursituasjonen ble referert som bekymringsfull. Det var også internt utlyst prosjektlederstilling (60 %) og to stillinger som prosjektmedarbeidere (40 %). Det ble også orientert om at måltallet (antall studenter som skal ha fullført første studieår) for vernepleierutdanningen var blitt nedjustert fra 87 til 57 studenter på grunn av beregningsfeil i departementet over flere år!

I møtet 17.06.02 ble revisjon av flere planer¹⁴⁷ foretatt:

- Fagplan for videreutdanning i anesthesi-, intensiv- og operasjonssykepleie.
- Fagplan for videreutdanning i psykisk helsearbeid. I den forbindelse ble fordypningsenheten i psykiatrisk sykepleie nedlagt, mens den obligatoriske tverrfaglige enheten i psykososialt arbeid ble beholdt.
- Studieplanen for videreutdanning i flerkulturelt arbeid.

Til møtet 30.09.02 la Institutt for helsefag fram forslag til fagplan for fleksibel sykepleierutdanning¹⁴⁸ som avvek fra fagplanen for fulltidsstudiet. Noen avvik ble godkjent i møtet, men instituttet ble pålagt å legge fram ny sak senest i desember og at foreslått vurderingsordning ble gjennomgått med studieadministrasjonen med tanke på oppfylling av eksamensforskriften.

Vernepleierutdanningen i Vestfold¹⁴⁹ ble vurdert i framtidsperspektiv i møtet 21.10.02. Etter innspill både fra filialråd og instituttstyret, konkluderte avdelingsstyret med å anbefale overfor HiT å dele studiepllassene mellom HiVe og HiT.

¹⁴⁵ Sak 71/01 i avdelingsstyret

¹⁴⁶ Sak 09/02 ii) i avdelingsstyret

¹⁴⁷ Sakene 39/02, 40/02 og 41/02 i avdelingsstyret

¹⁴⁸ Sak 63/02 i avdelingsstyret

¹⁴⁹ Sak 69/02 i avdelingsstyret

Endelig godkjenning av vurderingsordning for fleksibel sykepleierutdanning¹⁵⁰ ble gitt etter ny behandling, 10.01.03 som tidligere forutsatt.

Departementets forslag til forenklete rammeplaner for vernepleier- og sykepleierutdanningen¹⁵¹ ble behandlet 19.05.03. Universitets- og høyskolerådet hadde gjennomgått rammeplanene for seks helsefagutdanninger med tanke på forenkling slik Stortinget hadde bestemt i forbindelse med kvalitetsreformen.

Avdelingsstyrets siste møte, 26.06.03, behandlet forslag til revidert fagplan for sykepleierutdanningen (heltid og deltid). Revisjonen var gjennomført på bakgrunn av kvalitetsreformen, og justerte rammebetingelser i kjølvannet av denne. Det ble særlig diskutert i møtet om det skulle være en felles fagplan for begge studieløpene eller ei. Det framlagte forslaget ble godkjent, men med pålegg om å bearbeides redaksjonelt slik at forskjeller mellom studieløpene kommer bedre fram. I samme møtet ble fagplanen for helsesøsterutdanningen¹⁵² revidert på samme bakgrunn.

10.3 Perioden 2004-2007

Etter flere års diskusjoner, ønsker og skisser for etablering av mastergradsutdanning, ble det i møtet 04.10.04 nedsatt arbeidsgruppe¹⁵³ som skulle levere en studieplanskisse i januar 2005. Arbeidet skulle ledes av fung. dekan. Mandat for arbeidet ble behandlet to uker senere med to representanter fra hvert institutt, dekan som leder og oppnevnt sekretær.

I møtet 24.01.05 var det orientering om arbeidet med ny mastergradsutdanning¹⁵⁴ og de interne høringsrunder.

Informasjoner knyttet til AIO-utdanningene¹⁵⁵ ble lagt fram 07.02.05. Det så da ut til at sykehusene i Buskerud, Vestfold og Telemark vil samordne sin anbudsinvitasjon. Mellom HiVe, HiBu og HiT var det uformelt drøftet om man skulle samordne sine tilbud på tilbydersiden med spesialisering på tilbud om utdanning. Man så for seg at oppholdet i drift høsten 2005 ville skape utfordringer på personalsiden.

¹⁵⁰ Sak 03/03 i avdelingsstyret

¹⁵¹ Sak 36/03 i avdelingsstyret

¹⁵² Sak 37/03 i avdelingsstyret

¹⁵³ Sak 154/04 i ledermøtet

¹⁵⁴ Sak 22/05 i ledermøtet

¹⁵⁵ Sak 31/05 i ledermøtet

Arbeidet med mastergraden¹⁵⁶ kom opp i ledergruppen flere ganger i løpet av den følgende periode (2005 – 2007):

I forbindelse med sak om midler til faglig satsing, kom det fram at søknad om etablering av mastergrad på det nærmeste er ferdig skrevet. Finansieringsplanen er viktig. Også i møtet 14.03.05 kom studieplanen opp. Det ble referert om vurderinger av delemnene 1 og 2 og om emne- og studieplannavn. Arbeidsgruppen skulle legge fram arbeidet primo mai. Framdrift på mastergradsetableringen kom til ny behandling 04.10.05 og dekanen orienterte om at tidligste realistiske oppstart blir 2007, selv om «alle vinder skulle blåse vår vei». Ledermøtet var enige om å beholde framdrift på saken også etter oversending av saken til styret.

Senere ble det informert om at avdelingen ikke kunne regne med nye stillinger øremerket til masterutdanningen, men evt. å anvende tildelte (ordinære) stillinger strategisk til dette formål). Situasjonen ble drøftet, og det ble enighet om å legge fram forslag i ID-møte om omdisponering av vakant stilling til professorat i samfunnsmedisin.

Som referatsak ble det i møte 07.04.06 informert om Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningens (NOKUT) behandlingen av mastergradssøknaden. Det er oppnevnt sakkyndig utvalg, og HiT hadde kort frist om evt. merknader.

Fase II i arbeidet med mastergraden startet opp slik det ble orientert om i møte 26.04.06. Møtet 28.08.06 behandlet også mastergradsoppstart og dreide seg om to forhold: avgi merknader til NOKUT, og å forberede oppstart.

Spørsmål knyttet til masterstudiet fortsatte sin drøfting i de neste møtene. Bl.a. ble det ikke konkludert om studiet kan unngå å være tilknyttet et institutt. Dessuten at både helse- og sosialperspektivet må klart være med.

Mastergradgruppen informerte på nytt i møtet 10.01.07, og det kom fram at arbeidet var i godt gjenge.

I møtet 09.10.06 ble fagportefølgen for studieåret 2007/08¹⁵⁷ behandlet. Det ble konkludert med å melde inn følgende ønsker til styret:

- Reetablering av videreutdanning i aldring og eldreomsorg

¹⁵⁶ Sakene 22/05, 34/05, 38/06, 56/06 i), 61/06, 100/06 og 139/06i ledermøtet.

¹⁵⁷ Sak 122/06, 137/06, 139/06 og 16/07 i ledermøtet

- Etablering av masterstudium i flerkulturelt arbeid med barn og unge
- Nedlegge bachelorstudium i flerkulturelt barnevern (slå de to sammen, og la flerkulturell forståelse være en del av basiskunnskapen som skal vektlegges)

Studieprogrammet neste år ble også drøftet på nytt 07.11.06. Dekanen konkluderte med at oppstart masterutdanning i eldreomsorg har høyest prioritet, og at Kultur for helse og Flerkulturelt arbeid kan måtte settes «på vent».

I april 2006 ble det orientert om at utkast til svar vedr. NOKUT-revisjonen av sykepleierutdanningen¹⁵⁸ blir klar til styrebehandling innen juni. Det var avklart at kull 06 følger den reviderte fagplanen. I juni ble imidlertid framdriften på dette justert etter drøfting med studiedirektøren: Styrebehandling i september. Saken skulle følges opp i HS av dekanen og instituttleder.

Videreføring av vernepleierutdanningen i Vestfold¹⁵⁹ ble referert i møtet 10.04.07. Dette skapte utfordringer for instituttet, men det var forståelse for at høgskolen hadde konkludert slik i styringsdialog med departementet.

¹⁵⁸ Sak 56/06 i ledermøtet

¹⁵⁹ Sak 69/07 i ledermøtet

11 De bedriftsinterne videreutdanningene i sykepleie

Framstillingen her bygger i stor grad på Rapport 98 fra KUF om overføring av de bedriftsinterne videreutdanningene i sykepleie til høgskolesystemet (Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 1998), rammeplanene for utdanningene fastsatt 17.11.99 og høgskolens egne fagplaner for de aktuelle utdanningene.

Ved behandling av statsbudsjettet for 1997 vedtok Stortinget at de bedriftsinterne videreutdanningene i sykepleie skulle overføres til høgskolene. Ved dette vedtaket ble det konkludert i forhold til en langvarig strid. Utdanningstilbudet var vekselvis blitt omtalt som spesialutdanninger i (eller for) sykepleie (-ere) eller videreutdanninger. Alt etter hvordan disse begrepene ble forstått og definert.

Denne gruppen utdanninger omfatter anestesi-, intensiv-, operasjons-, barne- og kreftsykepleie, som hadde blitt drevet av sykehusene (sentral- og regionsykehusene), primært for å sikre tilgang på videreutdannede sykepleiere innen disse spesialfelt. Ikke alle sykehus hadde alle utdanningene, de utdanninger som hadde størst nasjonalt tilbud og spredning var anestesi-, intensiv- og operasjonssykepleie (AIO-utdanningene). Studentene hadde som oftest lønn/stipend fra arbeidsgiver (sykehuset) mot bindetid etter endt utdanning, og ble gjerne omtalt som «spesialelever».

NSF hadde over lengre tid og på ulike måter argumentert for at disse spesialutdanningene måtte normaliseres som videreutdanninger og innlemmes i høgskolesystemet, men Nasjonal helseplan (St.m. nr. 41 (1987-88)) hadde konkludert med at fylkeskommunene fortsatt skulle ha ansvar for utdanningene.

RHHS behandlet saken i juni 1993 og anbefalte at utdanningene burde inn i høgskolesystemet med ett års utdanning pluss et halvt år lønnet og veiledet praksis ved sykehusene. Utdanningene ville da gi 20 vekttall (ett fulltids studium) og det måtte utarbeides rammeplaner for dem. KUF besvarte dette allerede i november samme år med at omorganisering var uaktuelt.

Fylkeskommunene som sykehuseiere var i hovedsak motstandere av å miste ansvaret for utdanningene (og derved rekruttering til egne sykehus og etter eget behov). Sosial- og helsedepartement sto også for slikt syn, senest i sitt svar til KUF av oktober 1996.

I framlegg til budsjett for 1998 skrev departementet at det må utredes hvordan de bedriftsinterne utdanningene som i stor grad må tilpasses sykehusenes skiftende behov, kan innlemmes i høgskolesystemet. Dessuten å kostnadsberegne overføringen.

Arbeidsgruppen som ble oppnevnt, konkluderte med å anbefale en modell hvor utdanningene reguleres etter Universitets- og høgskoleloven (UHL) i høgskolenes regi, men kjøpes og finansieres som oppdragsundervisning av fylkeskommunene (sykehuseierne). Modellen sikret nasjonale rammeplaner og vektallsuttelling, og ga studentene ordinære rettigheter til studiefinansiering og rettigheter/plikter etter UHL. Sykehusene bestemte selv om de vil gi noen studenter stipend/lønn under studietiden. Også NSF aksepterte denne løsningen, selv om de primært ville unngått oppdragsløsningen og forutsatt ordinær finansiering fra KUF.

Mens utdanningene var bedriftsinterne hadde undervisningsplanene vært utviklet på grunnlag av faglige retningslinjer fra NSF. KUF fastsatte 17.09.99 rammeplaner og forskrifter for de seks utdanningene som ble overført, på grunnlag av utkast utarbeidet av Norgesnettrådet. Med unntak av videreutdanning i barnesykepleie som fikk omfanget 20 vektall, ble de andre fem utdanningen gitt omfang på 30 studiepoeng fordelt på tre hovedemner: Sykepleiefaglig fordypning og samfunnsvitenskapelige emner (5 vt), Medisinske og naturvitenskapelige emner og Fag og yrkesutøvelse for den enkelte spesialitet. De to siste hovedemnene hadde til sammen 25 vt, men den interne fordelingen mellom dem varierte i de forskjellige utdanningene.

I Telemark hadde det vært drevet videreutdanninger (spesialutdanninger) for sykepleiere til anestesi-, intensiv- og operasjonssykepleie siden 1973 i varierende former. Da spørsmålet om oppdragsvirksomhet reiste seg, fulgte Telemark sentralsjukehus (TSS) et opplegg etablert i 1985. Allerede i 1990 og gjentatt i senere, gjennomførte TSS hoveddel A i sitt videreutdanningsprogram (5 vektall) som oppdrag for TSS som en introduksjonsmodul for deres videreutdanninger. TSS hadde opptak til sin utdanning hvert 3-4 semester, selv om utdanningene tok 3 semestre.

Fylkeskommunen spurte¹⁶⁰ om HiT vil være samarbeidspartner og overta oppdrag med de bedriftsinterne videreutdanningene, dvs. å gjennomføre utdanning i intensivsykepleie for 20 studenter allerede fra høsten 1999.

¹⁶⁰ Brev av 27.10.98 til høgskolen

Avdelingens utredning¹⁶¹ fikk HiT til å være prinsipielt positive til overtakelse av de tre utdanningene, men nølende til trinnvis overtakelse slik spørsmålet var. Det var bl.a. uavklarte formelle forhold (rammeplan og vekttall) og mange saker av prinsipiell og praktisk natur. Forhold som vil høre hjemme i en samarbeidsavtale. Men HS og HiT var villige til å ta ansvar for hoveddel A i utdanningsprogrammet for intensivsykepleierne som tidligere. Man ba om at utredningsarbeid starter opp og ba Fylkeskommunen ta initiativ til dette.

Fylkeskommunen repliserer at den ville ta dette initiativet, og ønsket bl.a. at utvalget også skulle se på alternative modeller (a la folkeuniversitet) for å komme i gang med ekstrakull i 1999.

Våren 1999 ble det nedsatt en arbeidsgruppe som fikk mandat til å

- Forberede overføring av de bedriftsinterne videreutdanningene til høgskolesystemet, og
- Utarbeide forslag til oppdragsavtale mellom fylkeskommunen og høgskolen.

Gruppen hadde bred sammensetning, med sjefssykepleierne både fra Telemark sentralsjukehus og fra Rjukan - og Notodden sykehus, fylkeshelsesjefen, og spesialutdanningen ved leder, en lærer og en tillitsvalgt student. Fra TSH deltok høgskolelektor Liv Skafle og administrativ leder Rolf Heimdal. Det ble også nedsatt en arbeidsgruppe for fagplanarbeidet ledet av Liv Skafle hvor også faglærerne Thor Arne Haukedal, Ingvild Flaten og Elin Nerdahl deltok.

Det påfølgende arbeidet endte med forslag/skisse til en avtale. Det var mange forhold som skulle på plass, på bakgrunn av rammer gitt fra KUF¹⁶². Av de viktigste og vanskeligste kan nevnes: bruk av oppdragsreglement som presiserte et normalt overheadnivå¹⁶³ til 40 %; ivaretagelse/overføring av personalet knyttet til pågående utdanning og kompetanseheving av dette; full dekning av høgskolens kostnader og bruk av praksisfeltet (sykehusene).

Det som i Telemark ble de store stridsspørsmål, var først og fremst varighet på oppdraget og nivå på overheadpåslaget som følger alle lønnskostnader. Kommunenes Sentralforbund kom også ut av kulissene og prøvde å påvirke fylkeskommunene til å ikke godta avtaler som økte kostnadene, bl.a. til kompetanseheving av personalet. Telemark fylkeskommune gjorde i den

¹⁶¹ Notat til HiT fra HS 27.11.98 etterfulgt av brev fra HiT 30.11.98 til Telemark Fylkeskommune

¹⁶² Brev fra dept. 22.07.98 og 04.05.99.

¹⁶³ Overheadkostnader er indirekte driftsutgifter (så som generelle datakostnader, husleie, oppvarming mv.) Dessuten evt. vikarkostnader ved sykdom og annet.

pågående prosess også en henvendelse til Høgskolen i Vestfold (HiVe) for å finne ut om de var villige til å ta oppdraget for dem. HiVe svarte¹⁶⁴ at den ville være tilbakeholdne med å ta på seg større oppdrag enn allerede gjort overfor Vestfold fylkeskommune.

Etter forhandlinger mellom HiT og fylkeskommunene aksepterte HiT å redusere overhead til 35 %. HiTs fastsatt normalfordeling av overhead innebar at halvparten skulle til utførende enhet, og den andre halvpart skulle fordeles på fellestjenestene (IT, Drift, Bibliotek og FA). HiT aksepterte ved rektor at reduksjonen i overhead skulle fordeles på fellestjenestene slik at avdelingens beløp besto ubeskåret.

Et annet punkt for uenighet var varighet for avtalen. Det første utkastet lød på 6 år som ga rom for fire kull, men endte i signert avtale til å omfatte tre år eller to kull. Avtale for 2001 til 2003 ble signert 24.11.00 av fylkeshelsesjef Bjørn Halmrast og høgskoledirektør Nils Røttingen.

En siste detalj som kan nevnes, er at avtalen forpliktet fylkeskommunen til å bidra til å skaffe timelærere til aktuelle og ulike emner, særlig i medisinske emner hvor overlege-sjiktet var de aktuelle forelesere. TSS verken kunne eller ville pålegge overleger å undervise i sin arbeidstid, og lønnsnivået høgskolen ordinært tilbød var ikke tilstrekkelig fristende til å løse undervisningsbehovet. I forståelse med både høgskoledirektør og fylkeshelsesjef/sykehusdirektør ble det derfor inngått avtale¹⁶⁵ mellom HS ved Rolf Heimdal og Den norske Lægeforening på TSS ved Terje Keyn om et lønnsnivå på kr 900,- per undervisningstime inkl. feriepenger. Den økonomiske særavtalen ble justert til å omfatte denne økning i avlønning.

I de etterfølgende år skjedde det viktige organisatoriske endringer ved at sykehusene ble overført fra fylkeskommunene til statlige helseforetak. Avtalen omfattet utdanningsansvar for sykepleiere fra sykehusene i Skien/Porsgrunn, Notodden og Rjukan. De to siste sykehusene kom til å inngå i Helse Blefjell HF, mens TSS ble omgjort til Sykehuset Telemark HF. For det andre kullet med oppstart august 2002, ble det gjort formelle revisjoner i avtalene som viste at avtaleparter nå var Sykehuset Telemark HF med ansvar for 17/20 og Helse Blefjell HF med ansvar for 3/20 (som samsvarte med antall studenter fra de to helseforetakene).

Da spørsmålet ble reist om forlenging av avtalen, var Sykehuset Telemark HF eneste forhandlingspart. Det ble tøffe forhandlingene hvor personaldirektør Hans Evju representerte sykehuset og administrasjonssjef Rolf Heimdal møtte for høgskolen/avdelingen. Sykehuset

¹⁶⁴ Brev fra HiVe til Telemark fylkeskommune 17.07.00 med kopi til HiT

¹⁶⁵ Inngått og signert 08.05.01

hadde kun behov for utdanning i to spesialiteter (intensiv- og operasjonssykepleie) og bare 15 studenter totalt. Budsjettet ga ikke rom for mer enn 2,3 fagstillinger og HiT aksepterte til slutt en ytterligere reduksjon av overheadnivået til 33 % hvorav avdelingen skulle ha 18 % -poeng mot normalt 20. Den økonomiske situasjonen ble noe bedret for høgskolen ved at det ble akseptert av begge parter at Sykehuset Betanien kjøpte seg inn med en studieplass i operasjonssykepleie til gjennomsnittspris av studieplassene.

I ettertid kan det konstateres at forhandlingsatmosfæren hadde vært mye lettere i 2000 enn i 2003, og oppnådd enighet ga totalt sett en bedre økonomi med noe «overskudd» for avdelingen etter den første avtaleperioden. Avtalen for 2004-05¹⁶⁶ ga trangere økonomi, men medførte tilnærmet balanse mellom utgifter og inntjening. Den store forskjellen ble opplevd å være at faglige forståelse og vilje til nivåheving som høgskoleutdanning i større grad var til stede i den første arbeidsgruppen, representert bl.a. ved tre sjefssykepleiere og utdanningens egen ledelse. I siste runde var økonomi det altoverskyggende element.

I tråd med departementets rammer og veiledning i forbindelse med høgskolenes «overtakelse» av utdanningene ble undervisningspersonalet tilsatt som oppdragsfinansiert og i midlertidig stillinger i samsvar med inngått avtale om oppdragets lengde. Dette medførte en viss usikkerhet hos de tilsatte lærerne om hva som skjer dersom oppdraget avsluttes. Når den andre oppdragsperioden (for 2004 til 01.08.05) ble avtalt, fikk tre høgskolelærere forlenget sine arbeidsavtaler på samme vilkår fram til 01.08.05. Når denne dato inntraff kunne vi konstatere at én hadde sluttet i januar 2005 for å begynne i annen stilling, og de to andre som hadde hevet sin formalkompetanse til høgskolelektor fikk nye kontrakter: en ble fast tilsatt som høgskolelektor fra 01.08.05 etter en ordinær søknadsrunde på utlyst stilling, mens den andre etter høstsemesteret i vikariat fikk vedtak om fast stilling som høgskolelektor fra 01.01.06 da tilsetningsutvalget konstaterte at fortrinnsrett kunne gjøres gjeldende. På tross av usikkerhet underveis, kan man i ettertid konstatere at sakene løste seg for de personene dette angikk.

Hva skulle så skje etter denne avtaleperioden?

Allerede i februar 2005 finner vi i ledermøtereferat¹⁶⁷ informasjon om at sykehusene i Telemark, Vestfold og Buskerud ville ha felles anbudskunngjøring om undervisningsbehov

¹⁶⁶ Avtalen ble undertegnet juni 2003 mellom Hans Evju for Sykehuset Telemark og Rolf Heimdal for HiT.

¹⁶⁷ Sak 31/05 til ledermøte

fra 2006 til utdanningene. Dette ble kunngjort på Doffin¹⁶⁸ 15.06.05 med søknadsfrist 12.09.05, og omfattet

- 31 studenter fordelt på anestesi-, intensiv- og operasjonssykepleie for de offentlige sykehusene i Drammen, Skien, Tønsberg og Betanien hospital i Skien. Sykehusene i Kongsberg og på Notodden ville evt. komme med fra kull nr. 2.
- Ett kull (fra august 2006 ut 2007) med opsjon på to kull til.
- Det skulle avholdes informasjonsmøte i Skien 01.09.15.

Fakultet konkluderte ganske snart med å ikke legge inn noe tilbud. Da la man hovedvekt på følgende:

- Oppdragsperioden var svært kort og skapte ikke mulighet for kontinuitet for de fagtilsatte som hadde tilsetningsforhold ut juli 2005 knyttet til AIO-utdanningene.
- Oppdragsgiver forbeholdt seg retten til å splitte opp utdanningen på flere tilbydere.
- Svært kort tid til å gjennomtenke og utarbeide et tilbud når det tas hensyn til ferieavvikling.
- Det var krav om at studentene ikke skulle ha mer enn to timers reisevei med offentlig kommunikasjon fra praksisstedene (der de var tilhørende) til sted for teoriundervisning (eller ha tilbud om fjernundervisning for denne).

Om det siste punktet vurderte fakultetet at det ble gitt en sterk føring og fortrinn for Høgskolen i Vestfold (HiVe) ut fra dens geografisk plassering i regionen. Det endelige resultatet ble da også at HiVe fikk tilslag på anbudskonkurransen.

¹⁶⁸ Konkurransesgrunnlag og kravspesifikasjon har ref.nr. 2005-21 hos Doffin.

12 NOKUT-revidering av sykepleierprogrammene

NOKUTs styre vedtok 16.06.04¹⁶⁹ at det skulle foretas en revidering av godkjente og akkrediterte sykepleierutdanninger ved universitetene, de statlige høgskolene og de private høgskolene. Revisjonen skulle omfatte alle bachelorstudiene (grunnutdanningene) og masterstudiene i sykepleievitenskap. Påbyggingsstudier og desentraliserte/deltids tilbud var utelatt. For HiTs vedkommende omfattet revisjonen derfor fulltidsstudiet i sykepleie. NOKUT uttrykte formålet slik: «.. å kontrollere at de undersøkte studietilbudene tilfredsstillende gjeldende standarder og kriterier, samt å bidra til å utvikle kvaliteten i studietilbudene».

Det viktigste vurderingsgrunnlaget skulle utgjøres av institusjonenes selvevaluering, institusjonsbesøk og intervju/spørreundersøkelser rettet mot studenter, tidligere studenter og avtakere. Det skulle oppnevnes sakkyndige komiteer som skulle avgi rapport til NOKUT.

Revisjonsarbeidet var en omfattende prosess som inkluderte 31 bachelorprogram ved private og statlige høgskoler, og 3 mastergradsstudier ved universitetene i Oslo, Bergen og Tromsø.

Forut for en nasjonalt informasjonsmøte (12.10.04 i Oslo) sendte NOKUT ut utkast til retningslinjer for selvevaluering og faktaark¹⁷⁰ i oktober 2004. Svarfristen for innlevering av selvevalueringen var satt til 15.02.05. Dato for institusjonsbesøk til HiT ble etter hvert satt til 14.04.05. Den sakkyndige komite som ble oppnevnt av NOKUT, besto av professor Kaare Skagen (Universitetet i Tromsø) - leder, førstelektor Sevald Høye (Høgskolen i Hedmark), universitetslektor Helle Ploug Hansen (Syddansk universitet i Odense) og hovefagsstudent Trine Lise Nilsen, (Universitetet i Oslo). Under besøket møtte komiteen til sammen 35 personer, deriblant rektor, dekan, studenttillitsvalgte, FoU-ansvarlig, faglig og vitenskapelig personale og studenter. Dessuten praksisveiledere fra avdelingen, kontaktsykepleiere fra praksisfeltet og arbeidsgivere for nyutdannede kandidater.

I forkant hadde SINTEF helse en spørreundersøkelse til kandidater fra 2003 og 2004. Materiale fra Database for høyere utdanning (DBH) og Samordna Opptak (SO) var tilrettelagt for komiteen. Det formelle vurderingsgrunnlaget var:

- Lov om universiteter og høgskoler av 12. mai 1995
- UFDs forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høgskoler og lov om private høyskoler av 2. januar 2003

¹⁶⁹ Brev fra NOKUT til høgskolen 23.06.04

¹⁷⁰ Brev fra NOKUT til høgskolen 15.01.04

- NOKUTs forskrift om kriterier for akkreditering av institusjoner og standarder og kriterier for akkreditering av studietilbud i norsk høgre utdanning av 5. mai 2003
- UFDs rammeplan for sykepleierutdanning av 01.juli 2004.

Komiteens rapport¹⁷¹ konkluderte med at bachelorstudiet ikke tilfredstilte kravene for revideringen. I sin helhetlige vurdering (kap 7) la komiteen vekt på følgende:

- Den faglige satsing må korrigeres slik at sykepleiefaget blir det området hvor ny forskningskompetanse bygges opp.
- Kravene til formell kompetanse oppfylles så vidt, men den vitenskapelige satsing på sykepleiefaget må styrkes, bl.a. ved profil på doktorgradsavhandlinger som skrives på instituttet.
- De medisinske og naturvitenskapelige fagene må styrkes. Det satses for mye på samfunnsfag slik at kriterier om utvikling i samsvar med fagets behov ikke ble tilfredsstilt.
- Styrking av opplæring i praktiske ferdigheter. Satsing på akademisk kompetanse må kombineres med trening og øving som gir nødvendig håndlag.
- Lærerne må oppdateres på hovedutfordringer i dagens yrkesutøvelse.
- På det pedagogiske området må det satses på gode forelesninger, seminarer og grupper slik at faglig formidling og bearbeiding må skje med alvor og innsats fra studentenes side.
- Sammenheng mellom mål, faglig innhold, pedagogiske metoder og eksamensform bør drøftes innen hvert studieemne.
- Den sykepleiefaglige profil må formildes til praksisveiledere og arbeidsgivere.

Den munnet ut i anbefalinger til videre utvikling, inndelt på denne måten:

1. Hva institusjonen må gjøre for å tilfredsstille kravene til revidering
2. Hva institusjonen bør gjøre for å bedre kvaliteten
3. Hva institusjonen kan gjøre for å bedre kvaliteten.

Av anbefalingene var åtte av kategori 1), ti av kategori 2), mens fire var av kategori 3).

Ved slik konklusjon fra de sakkyndige komiteer, delte HS skjebne med de fleste andre sykepleiestudier: i alt 27 av 31 studieprogram ble anbefalt underkjent. NOKUT behandlet komiteenes innstillinger i styremøte 10.11.05. Forut for behandlingen, hadde institusjonene anledning til å gi tilsvar og kommentarer. Høringsuttalelsen ble oversendt av rektor 13.10.05 etter forutgående arbeide i instituttet og styrebehandling 19.09.05. I styresaken skrev høgskoledirektøren bl.a.:

¹⁷¹ Oversendt fra komiteen 30.08.05

«...er det 25 som ikke oppfyller dette minimumskravet (20 % bør normalt ha førstekompetanse). HiT er den ene av to institusjoner som oppfyller kravet.

....innkalte høgskolens ledelse alle ansatte ved Institutt for helsefag til et informasjons- og drøftingsmøte. Selv om instituttets personale gav uttrykk for visse innvendinger mot deler av rapporten, var det i all hovedsak en positiv og offensiv tone i møtet. Bl.a. var det enighet om at det umiddelbart skal utarbeides en egen handlingsplan for arbeidet med å forbedre mangelfulle forhold.....»¹⁷²

I høringsuttalelse ble det forsøkt å korrigere framstillingen på noen faktiske forhold, og ellers vist til handlingsplan med fremdriftsplan for arbeidet med å rette opp svakhetene som var påpekt.

NOKUTs styrevedtak i november 2005¹⁷³ lød:

1. Bachelorstudiet i sykepleie ved Høgskolen i Telemark tilfredsstillende ikke kravene til revidering av akkreditering.
2. For å tilfredsstillende kravene til et akkreditert bachelorstudium i sykepleie må Høgskolen i Telemark: Ett år fra vedtaksdato dokumentere i studieplanen at studietilbudet har god sammenheng og tydelig progresjon og er basert på forsknings og utviklingsarbeid.
3. Det forutsettes også at framtidige egevaluering gjør rede for om og hvordan institusjonen har fulgt opp den sakkyndige komiteens synspunkter og vurderinger.
4. Styret vil for øvrig bemerke at komiteens anbefaling om å relatere bestått/ikke bestått til den graderte karakterskalaen, ikke er i overensstemmelse med retningslinjene som ligger til grunn for ECTS-skalaen.

HiTs tilsvarende¹⁷⁴ tok utgangspunkt i vedtaket fra NOKUT, og fremstilte de kvalitetshevende tiltak og arbeid høgskolen/instituttet har gjort, og la ved revidert fagplan, revidert pensumliste og handlingsplan framover.

NOKUT informerte om forslag til ny sakkyndig komite¹⁷⁵ og ba om tilbakemelding vedr. denne. Forslaget var førstelektor Sevald Høye (Høgskolen i Hedmark), professor Kerstin Segesten (Høgskolan i Borås), Dr.scient. Eva Marion Johannessen (Educare) og student Ingvild Hersoug Nedberg (Høgskolen i Tromsø). HiT hadde ingen merknader til komiteen.

¹⁷² Fra saksframstilling til sak 15/05 i informasjonsmøte med tjenestemannsorganisasjonene forut for styremøte.

¹⁷³ Sak 123/05 i NOKUTs styre

¹⁷⁴ Brev fra høgskolen av 10.11.06

¹⁷⁵ Brev fra NOKUT av 16.02.07

Utkast til rapport ble oversendt fra det nye utvalget¹⁷⁶. De presiserer der at (ny) vurdering vil ha hovedfokus på hvordan FoU er integrert i studieplanen (rapporten s. 5), og hjemler dette i vedtak i NOKUTs styre 10.11.05. De takker også for oversendt studieplan og øvrige dokumenter. Komiteen avklarte sin forståelse mht. pålegget til høgskolen om å dokumentere at studietilbudet er basert på forsknings- og utviklingsarbeid, og peker på at dette betyr «forskningsbasert undervisning».

Siden første runde, var både lov- og forskriftshjemlingen for arbeidet endret: Det er kommet ny UHL av 01.04.2005, og revidert NOKUTs forskrift om kriterier for akkreditering mv. av 25.01.06.

På tross av utsagn om at høgskolen hadde levert en fagplan som var betydelig forbedret, ble det hevdet fra utvalget at den fortsatt var på et skissemessig stadium. Det påpekte at fagplanen hadde manglende overordnet mål, at institusjonens overordnede målsetting ikke var angitt, at vurderingsformene skulle vært tydeligere og mer veiledende, at FoU burde vært mer eksplisitt omtalt, det var mangelfullt om metode og vitenskapsteori, og pensumlisten var mager med tanke på forskningsrapporter og ikke-norske kilder. Komiteen konkluderte med at studiet ikke oppfylte krav som stilles, og at det ble også så ut til at høgskolen hadde valgt å arbeide fram en ny fagplan heller enn å rette opp mangler i den forrige planen i tråd med vurderingen.

I sitt tilsvaer¹⁷⁷ påpekte høgskolen flere forhold, innledningsvis at fagplaner alene ikke viser fullt innhold i undervisningen, og at høgskolen hadde valgt en kortfattet form på slike dokumenter. I punkt for punkt gis det merknader til rapportens hovedpunkter, og det ble også anvist hvordan flere delemner kunne omorganiseres og sammenslåes for bedre å oppfylle komiteens anbefalinger.

I sin endelige rapport¹⁷⁸ ga utvalget honnør for de kompletteringer som høgskolen sendte inn som forsterket inntrykket av innsatsen som var gjort for å forbedre studiet. Det så nå en bedre sammenheng og progresjon, og konkluderte med at denne var tilfredsstillende og at studiet var basert på forsknings- og utviklingsarbeid. I tillegg ble det gitt anbefalinger for videre kvalitetsheving:

- Bearbeide formuleringer om Mål og verdigrunnlag,
- Arbeide med å slå sammen emner til større enheter,

¹⁷⁶ Rapport datert 08.06.07

¹⁷⁷ Brev fra høgskolen av 29.06.07

¹⁷⁸ Rapport datert 31.08.07

- Tydeliggjøre kravene til bacheloroppgaven og forhold mellom individuelle og kollektive bidrag.

Høgskolen «kvitterte» for rapporten¹⁷⁹ ved å takke for konklusjonen, understreket arbeidet med å videreutvikle tilbudet og fortløpende vurdere vurderingsordningen. Utvalget ble takket for konstruktive innspill, og høgskolen erkjente at dette har vært en krevende og lærerik prosess.

Sluttstrek ble satt før jul 2007 ved NOKUTs konklusjon om at studieplanen var godkjent og kravene til revidering av akkreditering var tilfredsstillt¹⁸⁰. Vedtaket bygget på studietilbudet slik det fremgikk av søknaden og tilleggsopplysninger gitt juni 2007 og som kommentar til sakkyndig rapport.

Fra vedtak om å igangsette nasjonal revisjon av bachelorutdanningene i sykepleie til HiTs studium oppnådde akkreditering tok det 3,5 år, og mye arbeid og frustrasjon. Sannsynligvis også hos NOKUT som satte i gang et arbeid som ga større konsekvenser enn antatt, foruten i høgskolen – særlig fagmiljøet i Institutt for helsefag.

¹⁷⁹ Brev fra høgskolen av 20.09.07

¹⁸⁰ Brev fra NOKUT 19.12.07 etter deres styremøte 09.11.07.

13 Etablering av mastergraden – akkreditering

13.1 Noe generelt først

UHL ble fastsatt 12.05.95, og ga overordnede rammer for institusjonenes oppgaver, myndighet og drift (organisering).

Første delegering fra departementet etter ny lov når det gjaldt faglig autonomi, kom 21.09.95¹⁸¹. Rammer for godkjenning av studieenheter var en videreføring av rundskriv fra 1993¹⁸². Av det nye rundskrivet framkom det at nedleggelse av studier på 10 vt eller mer, måtte godkjennes av departementet. Dette betød halvtårs studier. Likedan om man ville ha ikke-opptak en periode uten varig nedleggelse. Det tidligere rundskriv hadde omtalt at departementet måtte godkjenne etablering av studier over 10 vt. inklusive det faglige opplegg og innhold dersom det ikke var snakk om å «adoptere» en studieplan som var godkjent fra en annen institusjon. Da skulle bare oppstart godkjennes.

Noen justeringer og presiseringer skjedde de etterfølgende årene:

Nytt rundskriv i 1999¹⁸³ delegerte myndighet slik med hjemmel i UHL § 46.1: Etablere fag og emner på inntil 30 vt på lavere grad – finansiert av eget budsjett (til styret), mens tilsvarende for eksternt finansiering (til styret selv). Styret kunne også nedlegge studier innen samme rammer, og også avgjøre om tilbudene skal være desentraliserte.

I tillegg ble det beskrevet prosedyrer og framgangsmåte ved etablering av emner og studier ut over disse rammene: med utredning, høringsrunder og søknad til departementet.

Etter at ny gradsstruktur var innført etter behandling av stortingsmelding om kvalitetsreformen i høyere utdanning¹⁸⁴, la regjeringen fram ny stortingsmelding om vurdering av enkelte unntak i ny gradsstruktur¹⁸⁵. KUF fastsatte på denne bakgrunn i juli 2002

¹⁸¹ F-96-95 av 21.09.95 Prosedyrer for etablering av nye fag og studier, planarbeid og godkjenning av planer ved statlige høyskoler

¹⁸² F-5-93 av 27.01.93 Planarbeid og godkjenning av planer for studier ved regionale høyskoler Fordeling av fag og studier

¹⁸³ F-86-89 av 20.12.99 Delegering av myndighet til å etablere fag og emner og desentraliserte studier m.m. – Prosedyrer og planarbeid.

¹⁸⁴ St.meld. nr. 27 (2000-2001) Gjør din plikt - Krev din rett Kvalitetsreform av høyere utdanning

¹⁸⁵ St.meld. nr. 11 (2001-2002) Kvalitetsreformen om vurdering av enkelte unntak fra ny gradsstruktur.

forskrift om krav til mastergrad¹⁸⁶. Et hovedpoeng i denne forskriften var skjelningen mellom ulike typer mastergrader:

§ 3 – mastergrader av 120 studiepoengs omfang. Skal bygge på et fullført studieløp av minst tre års omfang. De skal ha et selvstendig arbeid på minimum 30 studiepoeng, og skal gi nødvendig grunnlag for forskerutdanning (dr. grad.). Kan være disiplinbasert eller yrkesrettet.

§ 4 – mastergrader av opptil 300 studiepoengs omfang. De skal ha et selvstendig arbeid på minimum 20 studiepoeng, og skal gi nødvendig grunnlag for forskerutdanning.

§ 5 – erfaringsbaserte mastergrader av 90 eller 120 studiepoengs omfang. Skal også bygge på et fullført studieløp av minst tre års omfang og minst to års yrkespraksis. De skal ha et selvstendig arbeid på minimum 30 studiepoengs omfang, og gir normalt ikke opptak til forskerutdanninger.

Nye forskrifter om akkreditering, evaluering og godkjenning ble fastsatt av departementet 02.01.03¹⁸⁷. Samtidig ble NOKUT etablert, og delegert mye av godkjennings- og tilsynsansvaret. F-86-89 ble opphevet, og NOKUT ble gitt myndighet til å akkreditere institusjoner og studietilbud som institusjonene ikke var delegert myndighet til å etablere. Det siste er omtalt i forskriftens § 9 Akkreditering av studietilbud. Prosedyren rundt akkreditering kan kort skisseres slik: etter søknad til NOKUT oppretter organet et sakkyndig utvalg som foreta faglig vurdering av tilbudet. Rapporten fra utvalget skal forelegges søkerinstitusjon som har seks uker på seg til å komme med merknader forut for NOKUTs behandling og konklusjon.

Revidert lov om høyere utdanning ble iverksatt fra 01.08.2005¹⁸⁸. Denne loven omfattet både statlige og private institusjoner, og mye forskriftsverk måtte revideres da hjemlingen måtte ajourføres til nytt lovverk. Revisjonene var i stor grad redaksjonelle.

Når endelig søknad om akkreditering av masterstudiet i HS skulle behandles i høgskolens styre i desember 2005, var det derfor følgende regelverk den skulle veies opp imot:

¹⁸⁶ Forskrift om krav til mastergrad (KUF) av 02.07.02

¹⁸⁷ F-01-03 av 02.01.03 Forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter Lov om universiteter og høyskoler og Lov om private høyskoler

¹⁸⁸ UH-loven (2005) Lov om universitet og høyskoler

- Forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter Lov om universitet og høyskoler fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet (UFD) 08.09.05,
- Forskrift om kriterier for akkreditering av institusjoner og standarder og kriterier for akkreditering av studietilbud i norsk høgre utdanning, fastsatt av NOKUT 05.05.03, og
- NOKUTs søkerhåndbok¹⁸⁹

13.2 Arbeid i avdeling/fakultet og høgskole

Ideene om masterutdanning ved avdelingen vokste fram i sammenheng med strukturering og spissing av FoU-arbeidet. Dette tok ny giv med Knut Duesund som fungerende dekan (2004). Flere ansatte understreket på forskjellige måter at masterutdanning måtte sees i sammenheng avdelingens øvrige satsingsområder. Som arbeidstittel for de videre utredninger samlet ledergruppen seg i september 2004 om «Masterstudie i tverrkulturelt velferdsarbeid», selv om det var kritiske røster innad til denne overskriften.

I møtet 04.10.04 nedsatt dekanen etter drøfting i ledergruppen en arbeidsgruppe¹⁹⁰ som skulle levere en studieplanskisse i januar 2005. Mandat for arbeidet ble behandlet senere samme måned og sammensetning ble to representanter fra hvert institutt, dekan som leder og oppnevnt sekretær. Arbeidsgruppen hadde oppstartsmøte 09.11.04 og var da slik sammensatt: Tormod Øia, Oddvar Hollup, Sigrun Hvalvik, Randi Kroken, Olav Tangvald-Pedersen (tjenestemannsrepresentant), Christian Møller (studentrepresentant) og Knut Duesund. Per Gunnar Disch var sekretær for gruppen. Det ble søkt om «strategiske midler» fra styret for å delfinansiere arbeidsinnsatsen, og følgende skulle utarbeides: mulig rekrutteringsgrunnlag og opptakskriterier, internasjonale perspektiver og samarbeidspartnere, og en første skisse til undervisningsforløp.

Senere samme år hadde gruppen endret arbeidstittelen til «Helse og velferdsarbeid med barn og unge».

Den foreløpige studieplanskissen ble sendt på intern høring i fakultetet 24.01.05. Av møtereferatet fra februar¹⁹¹ framkommer det at det i forrige møte (11.01.05) hadde vært uenighet om skissens profil. Tormod Øia og Randi Kroken hadde ønsket en sterkere

¹⁸⁹ Høgskoledirektørens saksframstilling i sak 117/05 til høgskolestyret

¹⁹⁰ Sak 154/04 i ledermøtet.

¹⁹¹ Møtereferat for 28.02.05 for arbeidsgruppen.

profilering av det sosialfaglige, mens Sigrun Hvalvik mente det var viktig å fastholde de helsefaglige perspektiver i mastergraden.

Studieplanskissen kom opp igjen til behandling i gruppen¹⁹² 31.05.05, og man samlet seg da om følgende benevning på utdanningen som man fant dekkende: Flerkulturelle studier i forebyggende arbeid med barn og unge. Dette møtet skulle være det siste for arbeidsgruppen, og det videre arbeidet ble oppsummert slik:

- Sekretariatet vil ferdigstille studieplanen og sende den på høring.
- Deretter blir den på bakgrunn av merknader ferdigstilt og levert dekanen innen 17.06.05 som overtar det videre arbeidet.
- Dette består i å formalisere avtaler med nasjonale og internasjonale kontakter, utarbeide sak til høgskolens styre og utarbeide søknad til NOKUT.

Ny arbeidsmøte¹⁹³ ble holdt i august 2005, hvor arbeidet ble reorganisert. Knut Duesund hadde avsluttet sitt engasjement ved avdelingen, og overlatt videre ansvar til dekanen (Elisabeth Aase). Den gruppering som møttes ble kalt prosjektgruppe, og dekanen hadde fastsatt slik sammensetning: Dekanen som prosjektansvarlig, Sigrun Hvalvik som prosjektleder, Oddvar Hollup og Per Gunnar Disch som medlemmer med sistnevnte som sekretær. Når prosjektgruppen ble utvidet med Randi Kroken og Runar Bakken skulle den ble benevnt som mastergradsgruppe. I dette møtet ble videre framdrift skissert slik: Innen 01.11.05 ha ferdigstilt sak til høgskolestyret, med studieplan, emneplaner og litteratur. Våren 2006 skulle modulene utvikles ferdig, utarbeide semester- og timeplaner og klargjøre FoU-satsingen. Til sammen skulle det settes av ressurser tilsvarende 2,1 stilling til dette arbeidet.

Endelig rapport med utkast til studieplan ble formeldt oversendt dekanen fra arbeidsgruppen 31.08.05.

Avdelingen oversendte søknad til styret om godkjenning og videre ekspedering til NOKUT for akkreditering 23.11.05, og styret gjorde vedtak om å søke om NOKUT-godkjenning 15.12.05 (se tidligere). Søknaden ble oversendt NOKUT 01.02.06.

I prosjektgruppens møte¹⁹⁴ i april 2006 framkom det at styret behandlet saken i november 2005 og hadde gitt uttrykk for tilfredshet med at HS hadde utviklet mastergrad. Det hadde blitt vedtatt å oversende søknad til NOKUT og svar derfra var ventet på sensommeren. Arbeidet

¹⁹² Sak 55/04 og 58/04 i arbeidsgruppens møtereferat 31.05.05

¹⁹³ Sak 02/05 i arbeidsgruppens møtereferat 17.08.05

¹⁹⁴ Sak 01/06 og 02/06 i prosjektgruppens møte 04.04.06

med klargjøring for oppstart ville vare fram til juni 2007. Institusjonsledelsens holdning om at det ikke ville bli tildelt (flere) stillinger til avdelingen pga. mastergraden enn de man innledningsvis hadde fått som en strategisk satsing.

Samtidig ble det redegjort for at Sigrun Hvalvik gikk av som prosjektleder, fordi hennes kompetanse trengtes inn i arbeidet med reakkreditering av sykepleierutdanningen, hvor hun skulle lede sykepleierseksjonen.

Høgskolen hadde ingen merknader til de sakkyndige medlemmene som NOKUT oppnevnte til å vurdere søknaden om akkreditering. Utvalget (professor Kenneth Asplund (Mitt Universitet) og professor Kamil Øzerk (Universitet i Oslo) avga sin rapport¹⁹⁵ til NOKUT 02.08.06 med positivt innretning, men pekte på behov for noen forbedringer og presiseringer i studieplanen. Dette gikk i hovedsak på å definere kjerneområdet for utdanningen, utvikle (flere) valgfrie moduler, presisere opptaksgrunnlaget, revidere pensum, tydeliggjøre hvilke videreutdanninger som kan innpasses, presisere omfang av masteroppgaven og tydeliggjøre formål, mål, læringsmål og hva studiet kvalifiserer til.

NOKUT fulgte opp anbefalingene fra utvalget, og konkluderte på bakgrunn av høgskolens kommentarer og forbedringer i tråd med utvalgets anbefalinger, med å gi sin akkreditering til mastergradsstudium i flerkulturelt forebyggende arbeid med barn og unge (120 studiepoeng)¹⁹⁶. Siden akkrediteringen var gitt, søkte høgskolen så Kunnskapsdepartementet om godkjenning av etablering av studiet. I sitt svarbrev¹⁹⁷ ga departementet sin godkjenning om etablering av studiet.

Etter tre års formelt og strukturert arbeids ble avdelingens innsats for å etablere sin første mastergradsutdanning imøtekommet. Alt var klart for oppstart høsten 2007.

¹⁹⁵ Utvalgets rapport til NOKUT 02.08.06

¹⁹⁶ Brev fra NOKUT til høgskolen 09.10.06

¹⁹⁷ Brev fra dept. av 22.02.07

14 Forfatterens etterord

Det har vært en interessant prosess og arbeide med dette stoffet. Å gå tilbake til dokumenter og annet kildemateriale har nyansert og supplert min hukommelse på flere områder. Forståelsen nå er preget av retrospekt («vi vet hvordan det har gått») som er noe helt annet enn situasjonens usikkerhet («hva er best for oss framover?»).

De skriftlige kilder (saksdokumenter, planer, notater og referat) er opptil 30 år gamle. Jeg har forsøkt å vektlegge slike kilder, samtidig som jeg faktisk har personlig deltakelse og opplevelser i store deler av den historien jeg omtaler. Omtalen av rammeforhold utenfor livet i TSH eller HS har kanskje blitt for omfattende? Jeg har valgt å ta det med, og forsøkt å vise hvor snirklete og omstendelig mange utdanningsmessige reformer kan være.

Ved avslutning av stipendperioden vedtok høgskolestyret¹⁹⁸ at HiT skal fusjonere med Høgskolen i Buskerud og Vestfold for å gjenoppstå som Høgskolen i Sørøst-Norge i 2016, og forhåpentligvis ganske raskt bli Universitetet i Sørøst-Norge. Arbeidet mitt avsluttes 19.06.15, samme dag som Kongen i statsråd stadfester fusjonen!

Den forestående prosess for høgskolen og fakultetet blir sannsynligvis en større utfordring enn fusjonen i 1994 var for daværende TSH. HiTs historie skal lukkes etter mer enn 20 års virksomhet, men samfunnsmandatet for HS består og må finne sin plass i en ny og større organisasjon.

Kanskje kan kjennskap til tidligere reformarbeid være en inspirator og trøst for de forestående prosesser?

Lykke til!

¹⁹⁸ Sak 35/15 i styremøte 04.06.15

Litteraturliste

Anonym (2013) *Oslo og Akershus vernepleierhøgskole* Hentet 28.05.15, fra http://no.wikipedia.org/wiki/Oslo_og_Akershus_vernepleierh%C3%B8gskole

Det regionale høgskolestyret for Telemark (1991) *Utvikling av helse- og sosialfagutdanning i Telemark* Bø: Det regionale høgskolestyret for Telemark

Haugen, I.H. (1984) *Sykepleieloven med kommentarer* (3. utg.) Oslo: Gyldendal Norsk Forlag

Haugen, I.H. (1990) *Regler for sykepleiere – utdanning og praksis* (5. rev. Utg.) Oslo: Gyldendal Norsk Forlag

Høgskolen i Telemark (2008) *Festskrift i anledning 100 års jubileet for sykepleierutdanning i Telemark* Porsgrunn: Høgskolen i Telemark.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet (1998) *Bedriftsinterne videreutdanninger i sykepleie* Oslo: Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet

Kultur- og vitenskapsdepartementet (1987) *Rammeplan for 3-årig grunnutdanning i sykepleie* Fredrikstad: Fellessekretariatet

Norsk sykepleierforbund (1979) *Riss over den prinsipielle oppbygning av a) høyskoleprogram i sykepleie b) spesialutdanninger i sykepleie* Oslo: Norsk sykepleierforbund.

Norsk Sykepleierforbund (1986) *Videreutdanninger i klinisk sykepleie* Oslo: Norsk Sykepleierforbund

NOU 1988:28 (1988) *Med viten og vilje* Oslo: Kulturdepartementet

Risnes, B (2005) *Det regionale høgskolestyret for Telemark 1976 – 94* Bø: Høgskolen i Telemark

St.meld. 40 (1990-91) *Fra visjon til virke. Om høgre utdanning* Oslo: Kulturdepartementet

St.meld. 41 (1987-88) *Helsepolitikken mot år 2000 – Nasjonal helseplan* Oslo: Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet.

Telemark Sjukepleierhøgskole (1982) *Et nytt skoleprogram* Skien: Telemark Sjukepleierhøgskole

Kilder

Det regionale høgskolestyret for Telemark *Staalandutvalget I* (1992), *Staalandutvalget II* (1993) og *Staalandutvalget III* (1994)

Det regionale høgskolestyret for Telemark *Risnesutvalget I* (1993) og *Risnesutvalget II* (1994)

Diakonhjemmets sykepleierskole *Sykepleierskolens forsøksprogram - 2. utgave* 1977

Høgskolen i Telemark *Møtebøker og referat fra høgskolestyret* 1994 – 2007

Høgskolen i Telemark, Avdeling for helse- og sosialfag *Referat fra lederråd* 1994 – 1996

Høgskolen i Telemark, Avdeling for helse- og sosialfag *Møtebøker og referat fra avdelingsråd/avdelingsstyret* 1994 – 2003

Høgskolen i Telemark, Avdeling for helse- og sosialfag *Referat fra ledermøter* 2003 – 2007

Høgskolen i Telemark, Avdeling for helse- og sosialfag *Fag- og studieplaner* 2003 - 2007

Rådet for sykepleierutdanning *Rammeplaner, rammeplanforslag og arbeidsnotater* 1983 - 1990

Telemark sjukepleierhøgskole *Innkalling og sakliste til høgskoleråd* 1986 – 1994

Telemark sjukepleierhøgskole *Referat fra høgskoleråd* 1986 – 1994

Telemark sjukepleierhøgskole *Referat fra lederråd* 1986 – 1994

Telemark sjukepleierhøgskole *Referat fra Faglig-pedagogisk råd* 1986 – 1994

Telemark sjukepleierhøgskole *Fag- og studieplaner* 1986 - 1994

Telemark sjukepleierhøgskole *Årsmeldinger* 1986 – 94

Telemark sjukepleierhøgskole *Programnotat* 1986 – 94

Telemark sjukepleierhøgskole *Planer for ombygging/utbygging* 1988

HiT-rapport nr. 14

ISBN 978-82-7206-399-2
ISSN 1894-1044

Høgskolen i Telemark
Postboks 203
3901 Porsgrunn

Telefon 35 57 50 00
Telefax 35 57 50 01
www.hit.no